

Céimeanna chun Críost

Ellen G. White

Céimeanna chun Críost

Ellen G. White

Caibidil 1 - Dia Grá le haghaidh Fear.....	3
Caibidil 2 — An peacach Gá de Críost.....	27
Caibidil 3 — Aithrí.....	45
Caibidil 4 — Faoistin.....	94
Caibidil 5 — Coisir.....	111
Caibidil 6 - Creideamh agus Glacadh.....	130
Caibidil 7 — An Scrúdú na Disciplíochta..	152
Caibidil 8 - Ag fás Suas Isteach Críost.....	183
Caibidil 9 — An Obair agus an Saol.....	216
Caibidil 10 — A Eolas de Dia.....	242
Caibidil 11 — An Pribhléid de Paidir.....	266
Caibidil 12 — Cad chun Déan le amhras.....	306
Caibidil 13 - Rejoicing isteach an Tiarna.....	335

Caibidil 1 - Dia Grá le haghaidh Fear

Tugann nádúr agus foilsíú araon fianaise ar ghrá Dé. Ár n-athair isteach neamh tá an foinse de saol, de eagna, agus de áthas. Féach ag an iontach agus go hálainn rudaí de nádúr. Smaoinigh de a gcuid iontach oiriúnú do riachtanais agus sonas, ní hamháin an duine, ach ar fad créatúir bheo. An ghrian agus an bháisteach, go sona sásta agus athnuachan an talamh, an cnoic agus farraigí agus machairí, go léir labhair chun linn de an Cruthaitheoir grá. é tá Dia EDS

soláthairtí an laethúil riachtanais
de go léir Bhí a chuid créatúir. I an
go hálainn focail de an salmóir -

“Tá an súile de go léir fan ar
Tú;

Agus Tú tugann leo a gcuid
feoil isteach dlite séasúr.

Tú is oscailte Thú lámh,

Agus sásta an dúil de gach
beo rud.”

Salm 145:15, 16

.

Rinne Dia an duine go foirfe
naofa agus sona; agus an talamh
cóir, mar é a tháinig ó láimh an
Chruthaitheora, níor rug sé dúchan

meatha nó scátha an mhallacht. Is sárú ar dhlí Dé é - dlí an ghrá - sin thug mairg agus bás. Ach fiú i measc na fulaingthe a thagann as ón bpeaca, foilsítear grá Dé. Tá sé scríofa go mallacht Dé an talamh ar son an fhir. Géin 3:17 . An dealg agus an feochadán—an deacrachtaí agus trialacha a dhéanann a shaol ar cheann de shaothair agus cúraim - bhí ceaptha ar mhaithe lena leas mar chuid den oiliúint atá riachtanach i bplean Dé le haghaidh aige uplifting ó an scrios agus díghrádú go peaca tá oibrigh.

Níl an domhan, cé gur thit, ar fad brón agus ainnis. Sa nádúr is teachtaireachtaí dóchais agus sóláis iad féin. Tá bláthanna ar an feochadán, agus an dealga bhfuil clúdaithe le rósanna.

Tá “grá Dé” scríofa ar gach bachlóg tosaigh, ar gach spuaic féir earraigh. Na héin áille ag déanamh an ghutha aeir le a n-amhrán sona, na bláthanna ildaite ina gcuid foirfeachta cumhrán an aeir, crainn arda na foraoise lena duilliúr saibhir na beatha glas - tugann gach duine fianaise ar chúram maol, athairiúil ár nDia agus chun Bhí a chuid dúil chun Déan Bhí a

chuid leanaí sásta.

Foilsíonn briathar Dé a charachtar. Dhearbhaigh sé é féin A grá gan teorainn agus trua. Nuair a bhí Maois ag guí, “Taispeáin dom Do glóir,” an Tiarna fhreagair, “mé beidh Déan go léir Mo maitheas pas roimh leat.” Eaxodus 33:18, 19 . Seo é a ghlóir. Do rith an Tiarna roimhe Maois, agus d'fhógair sé, "An Tiarna, an Tiarna Dia, trócaireach agus grásta, fadfhulangach, agus flúirseach sa mhaitheas agus sa bhfírinne, coinnigh- ag déanamh trócaire ar na mílte, ag maithiú na héagóra agus na heasaontais agus peaca." Eaxodus 34:6, 7 . sé tá

“mall chun fearg, agus de iontach cineáltas,” “mar sé aoibhinn isteach trócaire.” Ióna 4:2 ; Micah 7:18 .

Cheangail Dia ár gcroíthe leis trí chomharthaí gan uimhreacha neamh agus isteach talamh. Tríd an rudaí de nádúr, agus an is doimhne agus is tairisceana talmhaidh ceangail go duine croíthe féidir fhios, sé tá á lorg chun nocht Féin chun linn. Fós féin iad seo ach neamhfhoirfe ionadaíocht Bhí a chuid grá. Cé gur tugadh na fianaise seo go léir, namhaid an mhaith dalladh an aigne de fir, mar sin go siad d'fhéach ar Dia le eagla ;

cheap siad air mar rud dian agus unforgiving. Bhí Satan i gceannas ar na fir a cheapadh de Dia mar a á a bhfuil ceann feadhna tréith tá deireadh ceartais, - duine atá ina bhreitheamh dian, ina chreidiúnaí géarchúiseach. pictiúr sé an Cruthaitheoir mar a á EDS tá ag faire le éad súl chun a bhrath an earráidí agus botúin de fir, go sé féadfaidh cuairt breithiúnais ar leo. é bhí chun bain seo dorcha scáth, le ag nochtadh chun an domhan an gan teorainn grá de Dia, go Íosa tháinig chun beo i measc fir.

Tháinig Mac Dé ó neamh chun

an Fa- ann. “Ní fhaca aon duine Dia am ar bith; an t-aon-ghin Mhic, a tá isteach an bos de an Athair, sé hath dearbhaithe Eisean.” Eoin 1:18 “Ní eol do dhuine ar bith an tAthair, ach an Mac, agus é féin cibé duine a nochtfaidh an Mac dó.” Matha 11:27 . Cathain aon de an dheisceabail déanta an iarratas, “Taispeáin linn an Athair,” Íosa d'fhreagair sé, “An bhfuil mé chomh fada sin leat, agus fós níl tú ar eolas Mise, Philip? sé go hath feicthe Mise hath feicthe an Athair; agus conas deirest tusa ansin, Taispeáin linn an Athair?” Eoin 14:8, 9 .

Agus é ag cur síos ar a mhisean talmhaí, dúirt Íosa, “Tá ungradh Mise chun seanmóir an soiscéal chun an bocht ; sé hath seolta Mise chun leighis an croí-bhriste, chun seanmóir saoradh chun an príosúnaigh, agus ghnóthúradharc do na daill, chun saoirse a thabhairt dóibh siúd atá brúite.”

Lúcás 4:18 . seo bhí Bhí a chuid oibre. sé chuaigh faoi ag déanamh maith agus leighis go léir a bhí faoi chois ag Satan. Bhí sráidbhailte ar fad áit ann bhí ní a caoineadh de breoiteachta isteach ar bith teach, le haghaidh sé bhí ritheadh

tríd leo agus leighis go léir a gcuid
tinn. Bhí a chuid oibre thug
fianaise de Bhí a chuid diaga
ungadh. Grá, trócaire, agus
comhbhá bhí nocht

i ngach gníomh dá shaol ; Chuaigh a
chroí amach i gcomhbhrón tairisceana
leis an clann na bhfear. Ghlac sé
nádúr an duine, ionas go sroichfeadh
sé nádúr an duine ba mhaith. Ní raibh
eagla ar na daoine ba bhoichte agus
ba humhal druidim leis. Tarraingíodh
fiú leanaí beaga chuige. Ba bhreá leo
dreapadh orthu Bhí a chuid glúine
agus amharc isteach an pensive
aghaidh, neamhurchóideach le grá.

Íosa rinne ní faoi chois aon focal

de fhírinne, ach sé dúirt é i gcónaí i ngrá. D'fheidhmigh sé an tact is mó agus mhachnamhach, aird chineál ina chaidreamh leis na daoine. Ní raibh sé ariamh drochbhéasach, ní gá- níos lú labhair a dian focal, riamh thug gan ghá pian chun a íogair anam. sé rinne ní cáineadh duine laige. sé labhair an fhírinne, ach i gcónaí i ngrá. Cháin sé hypocrisy, unbelief, agus aingidheachd; ach bhí deora ina ghlór agus é ag trácht ar a chuid magairlí scanrúla. Ghuil sé os cionn Iarúsailéim, an chathair a raibh grá aige dó, a dhiúltaigh é a ghlacadh, an bealach, an fhírinne,

agus an bheatha. Dhiúltaigh siad dó, an Slánaitheoir, ach sé mheas leo le ag trua trócaire. Bhí a chuid saol bhí aon de féin-shéanadh agus tuisceanach cúram le haghaidh daoine eile. Gach anam bhí lómhara ina shúile. Cé gur rug Sé é féin riamh le dínit diaga, Sé chrom le an is tairisceana aird chun gach ball de an teaghlach de Dia. I ngach fir chonaic sé anamacha tite a raibh sé ina mhisean aige shábháil.

Sin é pearsa Chríost mar a nochtar ina shaol. Is é seo an carachtar Dé. Is ó chroidhe an Athar atá sruthanna na diaga trua,

léiriú isteach Críost, sreabhadh amach chun an leanaí de fir. Íosa, an tairisceana, ag trua Slánaitheoir, bhí Dia "léiriú isteach an feoil." 1 Tiomóid 3:16 .

Ba chun sinn a fhuascailt a mhair Íosa agus a d'fhulaing agus a fuair bás. sé rinneadh "Fear na mBrón," chun go ndéanfaimis páirtnéirí de áthas síoraí. Cheadaigh Dia a Mhac ionúin, lán de ghrásta agus fhírinne, chun teacht ó a domhan de doscriosta glóir, chun a domhan maraithe agus blighted leis an bpeaca, dorcha le scáth an bháis agus an mallacht. Thug sé cead dó cúl a ghrá, an t-adora- tiontú de an

aingil, chun fulaingt náire, masla,
náiriú, fuath, agus bás. “Is airsan a
bhí cathú ár síocháin; agus le His
stríoca againn bhfuil leighis.”

Íseáia 53:5 . Féach Eisean isteach an
fásach, i Gethsemane, ar an gcros!
Ghlac Mac Dé gan smál Féin an
ualach de peaca. sé EDS bhí bhí
aon le Dia, bhraith isteach

A anam an deighilt uafásach a dhéanann an peaca idir Dia agus fear. D'imthigh sé seo as a bheola an chaoin chráite, "Mo Dhia, mo Dhia, cad chuige ar thréig tú mé?" Matha 27:46 . Ba é ualach na peaca, an tuiscint ar a ollmhór uafásach, ar a scaradh an anama ó Dia - sé bhí seo go bhris an croí de an Mac de Dia.

Ach níor deineadh an íobairt mhór seo chun cruthú sa Athar croí a grá le haghaidh fear, ní chun Déan Eisean toilteanach chun shábháil. Níl, níl! "Is ionann grá do Dhia an domhan, gur thug sé a Aonghin Mhic." Eoin 3:16 . Is breá

leis an Athair sinn, ní mar gheall ar an íobairt mhór, ach sholáthair Sé an propitiation mar go bhfuil grá aige dúinn. Bhí Críost an meán trína bhféadfadh sé a ghrá gan teorainn a dhoirteadh air domhan tite. “Bhí Dia i gCríost, ag réiteach an domhain leis Féin.” 2

Corantaigh 5:19 . Dia d’fhulaing le Bhí a chuid Mac. I an cráite Gethsemane, bás Chalváire, croí na nÉiginnte [14] Grá íoctha an praghas de ár fuascailt.

Dúirt Íosa, “Mar sin a bhfuil grá ag m’Athair dom, toisc go bhfuilim i mo luí síos Mo saol, go mé d’fhéadfadh ghlacadh é arís.” Eoin

10:17 . Sin tá, “Mo Tá an oiread sin grá ag Athair oraibh go bhfuil níos mó grá aige domsa as mo chuid a thabhairt beatha chun tú a fhuascailt. Le bheith i do Ionadaí agus d'Urracha, trí ag géilleadh Mo saol, le ag cur do dliteanais, do cionta, mé am cráite chun Mo Athair; le haghaidh le Mo íobairt, Dia féidir bheith díreach, agus fós an Ceartaitheoir de dó EDS chreideann isteach Íosa.”

Ní fhéadfadh éinne ach Mac Dé ár bhfuascailt a chur i gcrích; le haghaidh ní fhéadfadh ach an té a bhí i n-ucht an Athar é a fhógairt. Amháin sé EDS Bhí a fhios an

airde agus doimhneacht de an grá
de Dia d'fhéadfadh déan é a léiriú.
Ní dhéanfaidh aon ní níos lú ná an
íobairt gan teorainn a rinne
D'fhéadfadh Críost ar son an fhir
tite grá an Athar do dhaoine cailte
a chur in iúl daonnachta.

“Dia mar sin grá an domhan, go
sé thug Bhí a chuid aon-ghin
Mhac.” Thug sé Eisean ní hamháin
chun cónaí i measc na bhfear, a
iompróidh a bpeacaí, agus bás a
n-íobairt. Thug sé go dtí an rás tite
é. Bhí Críost go aithint Féin le an
leasanna agus riachtanais de
daonnachta. sé EDS bhí aon le Dia
tá nasctha Féin le an leanaí de fir le

ceangail go bhfuil riamh chun
bheith briste. Íosa tá "ní náire chun
glaoch leo bhráithre" (Eabhraigh
2:11); Is é ár n-Íobairt, ár
nAbhcóide, ár A dheartháir, ag
iompar ár bhfoirm dhaonna os
comhair ríchathaoir an Athar, agus
tríd síoraí aoiseanna aon le an cine
sé tá fuascailte - an Mac de fear.
Agus go léir seo go fear
d'fhéadfadh bheith ardaithe ó an
fothrach agus

díghrádú de peaca go d'fhéadfadh sé machnamh an grá de Dia agus sciar an áthas de beannaitheacht.

An praghas a íocadh ar ár bhfuascailt, íobairt gan teorainn ár Athair ar neamh ag tabhairt a Mhac bás ar ár son, chóir a thabhairt dúinn coincheapa ardaithe ar cad is féidir linn a bheith trí Chríost. Mar an spreag an t-apostle John beheld an airde, an doimhneacht, an leithead an Grá Athar i dtreo an cine perishing, bhí sé líonadh le adhradh agus urraim; agus, gan teacht ar theanga oiriúnach le chur in iúl an greatness agus tenderness an ghrá, d'iarr sé ar an domhan

chun é a fheiceáil. “Féuch, cad é an grádh atá ag an Athair bronnta orainn, go nglaofar clann mhac Dé orainn.” 1 Eoin 3:1 . Cén luach a chuireann sé seo ar an bhfear! Trí chionta an déantar mic an duine ina n-ábhar do Satan. Trí chreideamh san atoning íobairt Chríost féadfaidh mic Ádhaimh bheith ina gclann Dé. Trí nádúr an duine a ghlacadh, ardaíonn Críost an daonnacht. Fir tite a chuirtear san áit a bhféadfaidh siad go deimhin, trí cheangal le Críost éirí fiúntach de an ainm “mic de Dia.”

Tá grá den sórt sin gan comhthreomhar. Leanaí an Rí

neamhaí! Gealltanas luachmhar!
Téama don mhachnamh is
doimhne! Tá an grá gan sárú Dé do
shaol nach raibh grá aige dó! Tá an
smaoinigh tá a subduing cumhacht
ar an anam agus tugann an aigne
isteach mbraighdeanas do thoil Dé.
Dá mhéad a ndéanaimid staidéar
ar an gcarachtar diaga i bhfianaise
na croise, is mó a fheicimid
trócaire, tenderness, agus
maithiúnas a chumasc le
cothromas agus le ceartas, agus is
amhlaidh is soiléire dúinne
fianaise gan líon a aithint ar ghrá
atá gan teorainn agus tairisceana
trua ag sárú a mháthar blian

comhbhrón le haghaidh aici
bealach leanbh.

Caibidil 2 — An peacach Gá de Críost

Bhí cumhachtaí uasal agus dea-bhail ag an bhfear ar dtús. aigne shinse. Bhí sé foirfe ina bheith, agus ar aon dul le Dia. Bhí a smaointe glan, a aidhmeanna naofa. Ach trí easumhlaíocht, aige cumhachtaí bhí shaobhadh, agus féiniúlacht thóg an áit de grá. Tháinig laige chomh mór sin ar a nádúr trí chiontacht go raibh sé

dodhéanta le haghaidh leis, isteach aige féin neart, chun seasamh in aghaidh an cumhacht de olc. Chuir Sátan faoi chuing é, agus d'fhanfadh sé amhlaidh go deo nach raibh Dia interposed go speisialta. Ba é cuspóir an tempter é bac a chur ar an bplean diaga i gcruthú an duine , agus líon isteach an domhain le mairg agus léirscrios. Agus thabharfadh sé aird ar an olc seo go léir mar thoradh ar Dé oibre isteach ag cruthú fear.

Ina riocht gan pheaca, bhí comaoineach áthasach ag an duine leis “i atá i bhfolach seoda uile na

heagna agus an eolais.” Colos- siní 2:3 . Ach tar éis a pheaca, ní raibh sé in ann lúcháir a fháil sa bheannacht a thuilleadh, agus d'iarr sé dul i bhfolach ó láthair Dé. Tá a leithéid fós ar an riocht de an gan athnuachan croí. é tá ní isteach chéile le Dia, agus fhaigheann níl áthas isteach comaoineach le Eisean. Tá an peacach d'fhéadfadh ní bheith sásta i láthair Dé; chrapadh sé ó chomhluadar na naomh neacha. Dá gceadófaí dó dul isteach ar neamh, ní bheadh aon áthas air dó. Spiorad an ghrá neamhleithleigh atá i réim ann - gach croí freagra a thabhairt ar

chroí an Ghrá Éiginnte - ní
bhainfeadh sé le haon fhreagra
corda isteach aige anam. Bhí a
chuid smaointe, aige leasanna, aige
motives, bheadh bheith
eachtrannach chun siúd go gníomhú
an gan pheaca áitritheoirí ann. sé
bheadh bheith a easaontach Nóta
isteach an séis de neamh. Neamh
bheadh bheith chun dó
áit chéasta; ba mhaith leis a bheith
i bhfolach uaidh a bhfuil a chuid
solas, agus lár a lúcháir. Ní
foraithne treallach ar bith é ó
thaobh Dia go eisiámh an olc ó
neamh ; siad bhfuil stoptar amach
le a gcuid neamhoiriúnacht féin dá

chomhluadar. Bheadh glóir Dé go
tine íditheach iad. Chuirfeadh siad
fáilte roimh scrios, go bhfuil siad
d'fhéadfadh bheith i bhfolach ó an
aghaidh de Eisean EDS fuair bás
chun fhuascailt leo.

Tá sé dodhéanta dúinn, uainn
féin, éalú ó chlais na peaca isteach
a againn bhfuil báite. Ár croíthe
bhfuil olc, agus againn ní féidir

iad a athrú. “Cé is féidir rud glan a thabhairt as neamhghlan? ní haon.” “Is naimhdeas in aghaidh Dé an aigne fheólmhar: le haghaidh nach bhfuil sé faoi réir dhlí Dé, ní féidir go deimhin a bheith.” Iób 14:4 ; R omans 8:7 . Oideachas, cultúr, feidhmiú na huachta, iarracht an duine, go léir go bhfuil a sféar cuí, ach anseo tá siad powerless. Féadfaidh siad cruinneas iompair amach a tháirgeadh, ach ní féidir leo athrú an croí; ní féidir leo spriongaí na beatha a íonghlánadh. Caithfidh go bhfuil a cumhacht ag obair ón taobh istigh, saol nua ó thuas,

sular féidir le fir a athrú ó pheaca go beannaitheacht. Is é an chumhacht sin Críost. A ghrásta ina aonar féidir tapaigh an gan bheatha dámha de an anam, agus mhealladh é chun Dia, chun beannaitheacht.

A dubhairt an Slánuightheóir, Ach amháin beirtheas duine ó thuas, mur gheobhaidh sé croí nua, mianta, cuspóirí agus spreagthaí nua, as a dtiocfaidh beatha nua, “ní fheiceann sé ríocht Dé.” Eoin 3:3, corrlach. Tá an smaoineamh go é tá riachtanach amháin chun fhorbairt an maith go ann isteach fear le nádúr, tá a

marfach mheabhlaireacht. “Tá an nádúrtha fear glac ní na rudaí de an Spiorad de Dia: le haghaidh is amaideacht iad chun leis: ceachtar acu féidir sé fios iad, mar siad bhfuil go spioradálta aitheanta.”

“Marbhall ní go mé dúirt chun leat, Tá caithfidh bheith rugadh arís.” 1 Corantaigh 2:14 ; Eoin 3:7 .

As Críost é tá scríofa, “I Eisean bhí saol; agus an saol bhí an éadrom de fir”—an amháin “ainm faoi neamh tugtha i measc na bhfear, trína ní mór dúinn a shábháil.”

Eoin 1:4 ; Na hAchtanna 4:12 .

é tá ní Go Leor chun bhrath an grá-coibhneas de Dia, chun féach

an maitheas, an athairiúil maoile,
de Bhí a chuid carachtar. é tá ní Go
Leor chun a bhrath an eagna agus
ceartais de Bhí a chuid Dlí, chun
féach go é tá bunaíodh ar an síoraí
prionsabal de grá. Pól an aspal
chonaic go léir seo Cathain sé
exclaimed, “mé toiliú chun an Dlí
go é tá go maith.” “Tá an Dlí tá
naofa, agus an aithne naofa, agus
díreach, agus go maith.” Ach dúirt
sé, i searbhas a anama, anró agus
an éadóchas, “I táim feólach, díolta
fé pheaca.” Rómhánaigh 7:16, 12,
14 . Ba mhian leis an íonacht, an
fíréantacht, chun a isteach é féin sé
bhí gan chumhacht chun bhaint

amach, agus adeir amach, “Ó
truagh fear go mé táim! EDS
déanfaidh seachadadh as corp so
an bháis mé?” Rómhánaigh 7:24 ,
imeall. Sin é an caoineadh atá
imithe suas ó chroíthe faoi ualach i
ngach tír agus i ngach aois. Do
chách, níl ach freagra amháin,
“Féach Uan Dé, a beith ar shiúl an
peaca de an domhan.” Eoin 1:29 .

go leor bhfuil an figiúirí le a an
Spiorad de Dia tá á lorg chun léiriú
seo fhírinne, agus Déan é plain
chun anamacha go fada chun
bheith saoradh

ó an ualach de ciontacht. Cathain, tar
éis aige peaca isteach ag mealladh
Esau,
Iacób theith ó aige athair abhaile, sé
bhí mheáigh síos le a
chiall de ciontacht. uaigneach agus
outcast mar sé bhí, scartha ó go léir
go raibh
déanta saol daor, an aon smaoinigh
go os cionn go léir daoine eile brúite
ar aige anam, bhí an eagla go aige
peaca bhí gearrtha dó as ó Dia, go
do thréig neamh é. I brón luigh sé
síos chun sosa ar an talamh lom,
timpeall air ach na cnoic
uaigneach, agus os a chionn, na
flaithis geal le réaltaí. Mar sé
chodail, a aisteach éadrom bhris ar

aige fíis; agus féach, ón mhachaire
ar a luigh sé, bhí an chuma ar an
staighre mór scáthach chun
luaidhe aníos chun an an-geataí
de neamh, agus ar leo aingil de Dia
bhí ag rith suas agus síos ; agus ó
an ghlóir os cionn, an chualathas
guth diaga i dteachtaireacht sóláis
agus dóchais. Dá bhrí sin bhí chuir
sé in iúl do Iacób an rud a
d'fhreastail ar a riachtanas agus a
mhian anam - a Slánaitheoir. Le
áthas agus buíochas sé chonaic
nocht a bealach le a d'fhéadfadh sé,
ina pheacach, a chur ar ais i
comaoineach le Dia. Tá an
misteach dréimire de aige aisling

ionadaíocht Íosa, an amháin mheán de cumarsáide idir Dia agus fear.

seo tá an céanna figiúr chun a Críost tagairt isteach Bhí a chuid tiont- Dúirt sé le Natanael, "Feicfidh sibh neamh oscailte, agus aingil Dé ag dul suas agus ag teacht anuas ar Mhac Ó fear." Eoin 1:51 . Sa apostasy, fear choimhthiú é féin ó Dhia; gearradh talamh as neamh. Ar fud na Murascaille a bhí idir, ní fhéadfadh comaoineach a bheith ann. Ach trí Chríost, tá an talamh arís nasctha le neamh. Agus a thuillteanais féin, tá Críost droichid an Murascaill a rinne an

peaca, ionas go bhféadfaidh na haingil aireachta a shealbhú comaoineach le fear. Críost nascann tite fear isteach aige laige agus gan chabhair le an Foinse de gan teorainn cumhacht.

Ach isteach vain bhfuil fir aisling de dul chun cinn, isteach vain go léir iarrachtaí le haghaidh an uplifting de daonnacht, dá siad faillí an aon Foinse de dóchas agus cúnamh don rás tite. “Gach bronntanas maith agus gach bronntanas foirfe” (Séamas 1:17) Is ó Dhia. Níl fíor-fheabhas ar charachtar seachas Eisean. Agus is é an t-aon bhealach chun Dé

Críost. Deir sé, “Tá mé an tslighe, an fhírinne, agus an bheatha: ní thagann aon duine chun an Athar, ach le Mise.” Eoin 14:6 .

Is mian le croí Dé a chlann thalmhaidh le grá níos láidre ná bás. Agus é ag tabhairt suas a Mhac, dhoirt sé amach dúinn neamh go léir in aon bhronntanas. Beatha agus bás agus idirghuí an tSlánaitheóra, an aireacht de aingil, an ag pléadáil de an Spiorad, an Athair ag obair

thuas agus tríd an uile ní, leas gan
staonadh na ndaoine neamhaí,—
go léir bhfuil liostáilte isteach ar
son de fear fuascailt.

Ó, déanaimis machnamh ar an
íobairt iontach atá déanta le
haghaidh linn! Lig linn iarracht
chun meas an saothair agus
fuinneamh go Neamh tá ag
caitheamh chun éileamh ar ais an
cailte, agus thabhairt leo ar ais
chun an Athar teach. Cúiseanna
níos láidre, agus gníomhaireachtaí
níos mó cumhachtach, d'fhéadfadh
riamh a thabhairt i bhfeidhm; an
luach saothair is mó as an gceart a
dhéanamh, taitneamh na

bhflaitheas, cumann na n-aingeal,
an chomaoineach agus grá Dé agus
a Mhac, ardú agus leathnú ár
gcuid go léir cumhachtaí ar feadh
na n-aoiseanna síoraí - nach
dreasachtaí cumhachtacha iad seo
agus spreagadh chun áiteamh linn
chun tabhair an chroí grámhar
seirbhíse chun ár Cruthaitheoir
agus Slánaitheoir?

Agus, ar an eile lámh, an breithiúnais
de Dia fhuaimnítear

[22] in aghaidh an pheaca, an
cháineadh dosheachanta, díghrádú
ár gcarachtar ter, agus an scrios
deiridh, curtha i láthair i bhfocal
Dé chun rabhadh a thabhairt
dúinn in aghaidh an seirbhíse de

Sátan.

Déanfaimid gan aird ar an
trócaire Dé? Cad níos mó
d'fhéadfadh sé dhéanamh?
Déanaimis sinn féin a chur i
gcaidreamh ceart leis an té a thug
grá dúinn le grá iontach. Bainimis
leas as na hacmhainní dá
bhforáiltear sinn a chlaochlú ina
chosúlacht, agus go mbeimid in
athuair comhaltacht leis na haingil
mhinistréireachta, chun chéile
agus comaoineach le an Athair
agus an Mac.

Caibidil 3 — Aithrí

Conas a bheidh duine cóir le Dia?
Conas a bheidh an peacach déanta
righteous? Is trí Chríost amháin is
féidir linn a thabhairt isteach chéile
le Dia, le beannaitheacht ; ach
conas bhfuil againn chun teacht
chun Críost? go leor bhfuil ag
fiafraí an céanna ceist mar rinne an
an iliomad ar Lá na Cincíse, nuair
a ciontaíodh sa pheaca iad,
ghlaoigh siad amach, “Cad an

ndéanfaidh muid?" Ba é an chéad fhocal de fhreagra Pheadair, "Déan aithrí." Achtanna 2:37, 38 . Ag eile am, go gairid tar éis, sé dúirt, "Déan aithreachas, ... agus bheith tiontaithe, go do peacaí féadfaidh bheith blaite amach." Achtanna 3:19 .

Áiríonn an aithrí brón as an bpeaca agus casadh uaidh. Ní thréigeann muid an peaca mura bhfeicimid a pheacacht; go dtí go casaimid ar shiúl ó é isteach croí, ann beidh bheith níl fíor athrú isteach an saol.

Tá go leor ann nach dtuigeann fíor nádúr an aithrí tabhacht. Bíonn

brón ar an iliomad gur pheacaigh
siad agus déanann siad fiú
Reifirméisean amach mar eagla
orthu go mbeidh a n-éagóir
fulaingt a thabhairt orthu féin. Ach
ní aithrí é seo sa ciall Bíobla.
Déanann siad caoineadh ar an
bhfulaingt seachas ar an bpeaca.
Den sórt sin ba bhrón do Esau
nuair a chonaic sé go raibh an
bhreith-chirt cailte dó go deo.
Bhaláam, faitíos air roimh an
aingeal ina sheasamh ina chosán le
claíomh tarraingthe, d'admhaigh
sé a chiontacht ar eagla nach
gcaillfeadh sé a chuid saol; ach ann
bhí níl fíor aithrí le haghaidh

peaca, níl comhshó de cuspóir, níl fuath den olc. Iúdás Iscariot, tar éis ag feall aige

A Thiarna, exclaimed, “Pheacaigh mé go bhfuil feall mé an neamhchiontach fola.” Matha 27:4 .

Tá an admháil bhí éigean ó aige ciontach anam le an uafásach chiall cáineadh agus lorg eaglach ar bhreithiúnas. An chomaoin- líon na smaointe a bhí mar thoradh air le sceimhle, ach ansin ní raibh aon bhrón doimhin, dornálach ina anam, a bhí feall air Mac Dé gan smál agus shéan sé Ceann Naofa Iosrael. Pharaoh, Cathain fulaingt faoi an breithiúnais de Dia,

admhaigh aige peaca isteach ordú
chun éalú Tuilleadh pionós, ach ar
ais chun aige ar neamhchead de
Neamh mar go luath mar an plaigh
bhí d'fhan. iad seo go léir
caoineadh an torthaí de peaca, ach
rinne ní brón le haghaidh an peaca
féin.

Ach Cathain an croí táirgeacht
chun an tionchar de an Spiorad de
Dia, an mearófar an choinsias,
agus tuigfidh an peacach rud éigin
de dhoimhneacht agus de
naomhthacht dhlí naofa Dé, bunús
A rialtas ar neamh agus ar talamh.
An "Solas, a lasann gach fear go
teacht isteach an domhan,"
illumines an rún seomraí an
anama, agus nithe ceilte an
dorchadais go léir. Eoin 1:9 .
Gabhann ciontú greim ar an intinn
agus ar an gcroí. An peacach
mothaíonn sé ceartas Iehova agus
mothaíonn sé uafás le feiceáil, ina
chiontacht agus ina neamhghlan

féin, os comhair Searchthóir na croíthe. Feiceann sé grá Dé, áilleacht na beannaitheachta, áthas íonacht ; ba mhaith leis a bheith glanta agus a chur ar ais sa chomaoineach le Neamh.

Tá an paidir de David tar éis aige titim, Léiríonn an nádúr de fíor brón le haghaidh peaca. Bhí a chuid aithrí bhí ó chroí agus domhain. Tá bhí

gan aon iarracht a chiontacht a mhaolú; aon fonn chun éalú an breithiúnas faoi bhagairt, spreag a paidir. Chonaic David ollmhór a chuid tras- forchéimniú ; chonaic sé truamhilleadh a anama; loathed

sé a pheaca. Bhí sé ní ar son
pardún amháin a ghuigh sé, ach ar
son íonachta croí. longed sé ar son
áthais na naomhthachta—go
n-athshlánófar chun cómharta
agus chun comaoineach le Dia. seo
bhí an teanga de aige anam:

“beannaithe tá sé a bhfuil
cionta tá maite, a bhfuil
peaca tá clúdaithe.

Beannaithe tá an fear
chun cé an Tiarna
imputeth ní
éagothroime,

Agus isteach a bhfuil
spiorad ann tá níl guile.”

Salm 32:1, 2 .

"Agat trócaire ar mise, O
Dia, de réir chun Do
grámhar:

De réir chun an an
iliomad de Do
tairisceana trócaire blot
amach mo cionta....

Le haghaidh mé admháil
mo cionta: agus mo peaca
tá riamh roimh mise....

Glanadh liom le hisop,
agus mé déanfaidh
bheith glan: nigh mise,
agus mé déanfaidh
bheith gile ná sneachta....

Cruthaigh isteach liom
a glan croí, O Dia;

Agus athnuachan a
ceart spiorad laistigh
liom.

Caitheadh liom ní ar
shiúl ó Do láithreach;
Agus ghlacadh ní Do
Naofa Spiorad ó liom.
Athchóirigh chun liom
an áthas de Do slánú ;
Agus seasamh leis
liom le Do saor
spiorad....

Seachadadh liom ó
ciontacht fola, O Dia, Tú
Dia de mo slánú:
Agus mo teanga
déanfaidh canadh os
ard de Do fíréantacht.”

Salm 51:1-14 .

Tá aithrí mar seo thar réim ár

gcumhachta féin a chur i gcrích ; ní fhaightear é ach ó Chríost, a chuaigh suas ar aghaidh ard agus tá tugtha bronntanais chun fir.

Díreach anseo tá a pointe ar a go leor féadfaidh earráid, agus mar sin siad teip de ag fáil an cabhrú go Críost mianta chun tabhair leo. siad smaoineamh

nach féidir leo teacht go Críost mura ndéanann siad aithrí ar dtús, agus sin aithrí ullmhaíonn le haghaidh an maithiúnas de a gcuid peacaí. é tá fíor go tagann aithrí roimh mhaithiúnas na bpeacaí; le haghaidh tá sé ach an croí briste bréige a bhraithfidh

riachtanas Slánaitheoir. Ach caithfidh an peacach fan till sé tá aithreach roimh sé féidir teacht chun Íosa? An bhfuil aithrí le déanamh ina chonstaic idir an peacach agus an Slánaitheoir?

Tá an Bíobla dhéanann ní mhúineadh go an peacach caithfidh aithrí roimh sé féidir aire an cuireadh de Críost, “Tar chun Mise, go léir sibh go saothair agus bhfuil trom-ualaithe, agus mé beidh tabhair leat scíth.” Matha 11:28 . é tá an bhua go téann amach ó Críost, go luaidhe chun fíor aithrí. Peadar déanta an ábhar soiléir isteach aige ráiteas chun an

Iosraelaigh Cathain sé dúirt,
“Eisean hath Dia ardaithe le Bhí a
chuid ceart lámh chun bheith a
Prionsa agus Slánaitheoir, chun
aithrí a thabhairt do Iosrael, agus
maithiúnas peacaí.” Achtanna 5:31
. muid féidir níl níos mó aithrí sin
an Spiorad de Críost chun dúisigh
an coinsias ná againn féidir bheith
pardún sin Críost. Is é Críost foinse
gach impulse ceart. Tá sé an ceann
amháin go féidir ionchlannán sa
croí naimhdeas in aghaidh peaca.
Gach dúil le haghaidh fhírinne
agus íonacht, gach ciontú de ár
féin peaca, tá an fianaise
go Bhí a chuid Spiorad tá ag
gluaiseacht ar ár croíthe.

Íosa tá dúirt, “mé, dá mé bheith ardaithe suas ó an talamh, beidh tharraingt go léir fir liom.” Eoin 12:32 . Ní foláir Críost a fhoillsiú don pheacach mar an Slánaitheoir ag fáil bháis le haghaidh an peacaí de an domhan ; agus mar againn Féach an

Uain Dé ar chros Chalváire,
rúndiamhair na fuascailte
thosaíonn chun unfold chun ár
aigne agus an maitheas de Dia
luaidhe linn chun aithrí. Agus é ag
fáil bháis ar son peacach, léirigh
Críost grá, .i dothuigthe ; agus de
réir mar a fheiceann an peacach an
grá seo, bogann sé an croí, imríonn
an aigne, agus spreagann achrann
isteach an anam.

Is fíor go mbíonn náire ar
dhaoine uaireanta as a bpeacaí
bealaí, agus tabhair suas roinnt de
a gcuid olc nósanna, roimh siad
bhfuil comhfhiosach go bhfuil siad
á dtarraingt go Críost. Ach aon

uair a dhéanann siad an iarracht a athchóiriú, ó mhian ó chroí a dhéanamh ceart, tá sé an chumhacht de Chríost atá ag tarraingt orthu. Tionchar a bhfuil siad oibreacha gan choinsias ar an anam, agus an choinsias a bhrostú, agus an amach saol tá leasaithe. Agus mar Críost tarraingíonn leo chun cuma ar a chros, chun é a fheiceáil a bhfuil a bpeacaí pollta, an aithne thagann abhaile chun an coinsias. Tá an aingidheachd de a gcuid saol, an domhain-suí peaca de an anam, tá nocht chun leo. siad tosú ar rud éigin a thuiscint ar fhíréantaí Chríost, agus exclaim,

“Cad é an peaca, go n-éilíonn sé a leithéid de íobairt ar a shon fuascailt a íospartaigh? An raibh an grá seo go léir, an fhulaingt seo go léir, go léir seo náiriú, éilithe, go againn d'fhéadfadh ní bás, ach agat síoraí saol?”

Tá an peacach féadfaidh seasamh in aghaidh seo grá, féadfaidh diúltaigh chun bheith tharraingt chun Críost; ach dá sé dhéanann ní seasamh in aghaidh sé beidh bheith tharraingt chun Íosa; a eolas de an cuirfidh plean an tslánaithe é go bun na croise in aithrí le haghaidh aige peacaí, a agat ba chúis leis an fulaingtí de Dé daor

Mac.

Tá an céanna diaga aigne go tá ag obair ar an rudaí de nádúr tá ag labhairt le croíthe na bhfear agus ag cruthú craving dothuigthe as rud éigin nach bhfuil acu. Ní féidir le rudaí an domhain a shásamh a gcuid cumha. Tá Spiorad Dé ag guidhe leo a lorg ar son na nithe sin amháin is féidir síocháin agus suaimhneas a thabhairt—grásta Críost, aoibhneas na naomhthachta. Trí thionchair feicthe agus neamhfheicthe, ár Slánaitheoir tá i gcónaí ag oibre chun mhealladh an aigne de fir ó pléisiúir neamhshásúil an pheaca

go dtí na beannachtaí gan teorainn
a fhéadfaidh bheith acu in Eisean.
Chun na n-anamacha seo go léir,
atá ag iarraidh go díomhain deoch
ó an briste sistéil de seo domhan,
an diaga teachtaireacht tá ar
seisean, “Tigidh an té a bhfuil tart
air. Agus cibé duine a bheidh, a
ligean dó ghlacadh an uisce de saol
faoi shaoirse.” Nochtadh 22:17 .

Tú atá i gcroí ag iarraidh rud
éigin níos fearr ná an saol seo
féidir tabhair, aithnigh seo tnúth
mar an glór de Dia chun d'anam.

Iarr air aithrí a thabhairt duit, chun Críost a fhoilsiú duit ina chuid gan teorainn grá, isteach Bhí a chuid foirfe íonachta. I an Slánaitheoir saol an prionsabail de Dé dlí - grá chun Dia agus fear - bhí breá eiseamláireach. B'é beannacht, grá neamhleithleach, saol a anama. Tá sé mar atá againn féuch Eisean, mar a thiteann an solas ó ár Slánaitheoir orainn, go bhfeicimid an peaca de ár féin croíthe.

B'fhéidir gur mhaolamar féin, mar a rinne Nicodemus, go bhfuil ár mbeatha tá bhí ina seasamh, go ár morálta carachtar tá ceart, agus smaoineamh go againn gá ní

humhal an croí roimh Dia, mhaith
an coitianta peacach: ach nuair a
shoilsíonn an solas ó Chríost
isteach inár n-anam, feicfimid
conas eisión againn bhfuil; againn
déanfaidh a bhrath an féiniúlacht
de spreagtha, an
naimhdeas in aghaidh Dia, go tá
truailithe gach acht de saol. Ansin
againn beidh a fhios sin ár féin
fíréantacht go deimhin mar scagach
ceirteacha, agus go
an fola de Críost ina aonar féidir
glan linn ó an truailigh de peaca,
agus athnuachan ár croíthe isteach
Bhí a chuid féin cosúlacht.

Aon gha de ghlóir Dé, aon

ghleadha amháin d'íonacht
Chríost, ag dul isteach sa t-anam,
cuireann sé as go pianmhar gach
spota salaithe tint, agus leagann
lom an deformity agus lochtanna
de an duine carachtar. Léiríonn sé
na mianta neamhshaolta,
neamhchreidmheacht an chroí,
eisíontas na liopaí. Gníomhartha
mídhílseachta an pheacach i
ndéanamh neamhní an Dlí de Dia,
bhfuil nochta chun aige radharc,
agus aige spiorad tá buailte agus
cráite faoi thionchar cuardaigh
Spiorad Dé. sé loathes é féin mar sé
radharcanna an íon, gan spota
carachtar de Críost.

Nuair a chonaic an fáidh Daniel an ghlóir a bhí thart ar an spéir, enly teachtaire go bhí seolta chun leis, sé bhí faoi léigear le a chiall de aige féin laige agus neamhfhoirfeacht. Ag cur síos an eif- feact de an iontach radharc, sé deir, "Tá d'fhan níl neart ionam: óir iompaíodh mo mhaisiúlacht ionam chun éillithe, agus mise coinnithe níl neart." da niail 10: 8 Tá an anam mar sin i dteagmháil léi beidh fuath a féiniúlacht, fuath a féin-ghrá, agus beidh a lorg, trí Chríost fíréantacht, ar son íonachta an chroí atá ar aon dul leis an dlí de Dia agus an carachtar de Críost.

Deir Pól gur “teagmháil leis an bhfíréantacht atá sa dlí”—a mhéid a bhain le gníomhartha amach—go raibh sé “gan locht” (Filipigh 3:6); ach nuair a bhí carachtar spioradálta an dlí aitheanta, sé chonaic é féin a peacach. Breith le an litir de an Dlí mar fir iarratas a dhéanamh é chun an amach saol, sé bhí staon ó peaca ; ach Cathain sé d'fhéach isteach an doimhneachtaí de a naofa rialacha, agus chonaic é féin mar

Dia chonaic leis, sé chrom isteach náiriú agus admhaigh aige ciontacht. sé deir, “mé bhí beo sin an Dlí uair amháin: ach Cathain an aithne tháinig, d'athbheochan an pheaca, agus fuair mé bás.”

Rómhánaigh 7:9 . Nuair a chonaic sé an nádúr spioradálta an dlí, bhí an peaca le feiceáil ina fhíor-fhollasacht, agus aige féinmheas bhí imithe.

Ní mheasann Dia gach peaca mar chomhfhéid; tá céimeanna ciontachta ina meastachán, chomh maith leis sin de dhéantús an duine; ach mar sin féin is féidir breathnú ar a laghad seo nó an

gníomh mícheart sin i súile na fir,
níl peaca tá beag isteach an radharc
de Dia. Fear breithiúnas tá
páirteach, neamhfhoirfe ; ach
measann Dia gach ní mar atá siad i
ndáiríre. Tá an meisceoir tá
díspeagadh agus tá inis go aige
peaca beidh eisiámh dó ó neamh ;
agus is ró-mhinic a théann bród,
féiniúlacht, agus sanntachas gan
dabht. Ach iad seo bhfuil peacaí go
bhfuil go háirithe maslach chun
Dia; óir tá siad contrárdha le
maitheas a phearsa, chuige sin
neamhleithleach grá a tá an an-
atmaisféar de an gan titim cruinne.
An té a thiteann isteach i gcuid de

na peacaí is measa b'fhéidir go
mothaíonn sé a chuid náire agus
bochtaineacht agus a riachtanas de
ghrásta Chríost; ach bród
mothaíonn níl gá, agus mar sin é
dhúnann an croí in aghaidh Críost
agus an gan teorainn beannachtaí
sé tháinig chun tabhair.

Tá an bocht tábhairneoir EDS
ghuigh, “Dia bheith trócaireach
chun liom a peacach” (Lúcas 18:13
) , mheas air féin mar fhear an-olc,
agus daoine eile d'fhéach ar dó
isteach an céanna solas ; ach sé
bhraith aige gá, agus le
aige ualach de ciontacht agus náire sé
tháinig roimh Dia, ag fiafraí le

haghaidh Bhí a chuid trócaire. Bhí a croí oscailte chun Spiorad Dé a dhéanamh a ghrásta oibre agus leagtha dó saor ó an cumhacht de peaca. Tá an Pharisee's bródúil, féin-righteous paidir léirigh go aige croí bhí dúnta in aghaidh an tionchar de an Naofa Spiorad. Mar de aige achar ó Dia, sé bhí níl chiall de aige féin truailligh, isteach codarsnacht le an foirfeachta de an diaga beannaitheacht. sé bhraith níl gá, agus sé faighte faic.

Dá leat féach do peaca,
dhéanamh ní fan chun Déan féin
níos fearr. Cé mhéad atá ann a
cheapann nach bhfuil siad maith

go leor le teacht Críost. Déan leat ag súil chun éirí níos fearr tríd do féin iarrachtaí? “Is féidir an Aetóip athrú aige craiceann, nó an liopard aige spotaí? ansin go ndéana sibhse freisin an mhaith, atá ar nós an uilc a dhéanamh.” Jeremiah 13:23 . Níl cabhair dúinn ach i nDia. Ní mór dúinn gan fanacht áitimh níos láidre, le haghaidh deiseanna níos fearr, nó le haghaidh meon níos cruinne. Ní féidir linn aon rud a dhéanamh dinn féin. Ní mór dúinn teacht go Críost díreach mar atá againn bhfuil.

Ach ná mealladh aon duine iad féin leis an smaoineamh go bhfuil Dia, i Sábhálfaidh a mhór-ghrá agus a thrócaire fós fiú na diúltaithe dá chuid grásta. Ní féidir mór-pheacaíocht an pheaca a mheas ach amháin sa éadrom de an cros. Cathain fir áiteamh go Dia tá freisin maith chun caitheadh as an peacach, lig dóibh breathnú go Calvary. Bhí sé toisc nach raibh aon eile bealach ina bhféadfaí an duine a shábháil, mar gan an íobairt seo é bhí dodhéanta le haghaidh an duine cine chun éalú ó an salachar cumhacht de pheaca, agus bheith athchóirithe a

chomaoineach le naofa
neacha,—dodhéanta
le haghaidh leo arís chun éirí
rannpháirtithe de bheatha
spioradálta,—bhí mar gheall air seo
do ghlac Críost air féin ciontacht na
n-easumhal agus d'fhulaing isteach
an peacach áit. Tá an grá agus
fulaingt agus bás de
tugann Mac Dé go léir fianaise ar
ollmhór an pheaca agus
dearbhaíonn sé nach bhfuil aon
éalú óna chumhacht, aon dóchas ar
an saol níos airde, ach tríd an
aighneacht de an anam chun
Críost.

Gabhann daoine aineolacha

leithscéal uaireanta iad féin a rá ar son a Chríostaithe, "Táim chomh maith agus atá siad. Níl siad níos mó féin-dhiúltú, sober, nó imdhearcach ina n-iompar ná mise. siad is breá liom féin pléisiúir agus féin-thoil chomh maith agus is féidir liomsa." Dá bhrí sin déanann siad lochtanna daoine eile leithscéal as faillí a ndualgais féin. Ach tá an ní dhéanann peacaí agus lochtanna daoine eile aon duine a leithscéal, mar níl ag an Tiarna thug sé patrún daonna mícheart dúinn. Tá an mac spotless Dé curtha tugtha mar shampla againn, agus iad siúd a dhéanann gearán

faoin gcúrsa mícheart de Críostaithe professed iad na cinn ar chóir a thaispeáint saol níos fearr agus samplaí níos uaisle. Má tá tuiscint chomh hard acu ar cad a Ba chóir a Chríostaí, nach mó a bpeacaí féin é? siad fios Cad tá ceart, agus fós diúltaigh chun dhéanamh é.

Seachain moilleadóireacht. Ná cuir deireadh leis an obair thréigean do peacaí agus ag lorg íonachta de croí tríd Íosa. Anseo tá cá tá na mílte ar na mílte tar éis dul amú lena gcailliúint shíoraí. Ní bheidh mé anseo áitigh ar an giorracht agus éiginnteacht de

saol; ach ann tá a contúirt uafásach
- contúirt nach dtuigtear a
dhóthain - maidir le moill chun
toradh chun an ag pléadail glór de
Dé Naofa Spiorad, isteach ag
roghnú chun

beo sa pheaca; óir is é an mhoill seo i
ndáiríre. Sin, cé chomh beag is atá sé
meas, féidir bheith indulged isteach
amháin ag an guais de gan teorainn
cailteanas. Cad

againn dhéanamh ní shárú, beidh
shárú linn agus oibre amach ár
scrios.

Ádhamh agus Oíche Shamhna
ina luí iad féin go isteach mar sin
beag a ábhar mar ag ithe de an
toirmiscthe torthaí ann

d'fhéadfadh ní toradh den sórt sin
uafásach iarmhairtí mar Dia bhí
dearbhaithe. Ach seo beag ábhar
bhí an

sárú ar dhlí neamh-luaineach agus naofa Dé, agus scar sé fear ó Dia agus oscailte an geataí tuilte de bás agus adubhairt mairg ar ár domhan. Aois tar éis aois ann tá imithe suas ó ár talamh caoin leanúnach caoineadh, agus an cruthú go léir ag osna agus travaileth le chéile i bpian mar thoradh ar easumhlaíocht fear. Neamh féin tá bhraith an éifeachtaí de aige éirí amach in aghaidh Dia. Calvary seasann mar a cuimhneacháin de an iontach íobairt ag teastáil chun atóin le haghaidh an cionta de an diaga Dlí. Lig linn ní aird peaca mar a

fánach rud.

Gach acht de cionta, gach faillí nó diúltú de an grásta Chríost, ag freagairt ar tú féin; tá sé ag cruadhú an chroidhe, deprav- san uacht, ag baint na tuisceana, agus ní hamháin ag déanamh is lú an claonadh a bhí agat an tairiscint a thabhairt, ach ní lú a bhí tú in ann géilleadh ag pléadáil de Dé Naofa Spiorad.

Tá coinsias trioblóideach á gcúthú ag go leor leis an smaoineamh go bhfuil siad féidir athrú a cúrsa de olc Cathain siad roghnaigh ; go siad féidir trifle le cuirí na trócaire, agus fós a bheith

tógtha arís agus arís. siad
smaoineamh go tar éis ag déanamh
ainneoin chun an Spiorad de
grásta, tar éis réitigh a gcuid
tionchar ar an taobh de Satan,
isteach a nóiméad de uafásach
foirceann siad féidir athrú a gcuid
cúrsa. Ach seo tá ní mar sin go
héasca déanta. Tá an
taithí, an oideachas, de a feadh an
tsaoil, tá mar sin go críochnúil
múnlaithe an carachtar go cúpla
ansin dúil chun fháil an íomha de
Íosa.

Fiú tréith mhícheart amháin den
charachtar, dúil pheacach amháin,
de shíor chothaímid, neodróidh sé

sa deireadh cumhacht uile an tsoiscéil. Neartaíonn gach peaca peacach fuath an anama do Dhia. Tá an fear a léiríonn cruas infidel, nó neamhshuim stolid fíréin Dhiaga, nách bhfuil ann ach fomhair na haithrighe sin atá aige féin shíolraithe. Sa Bhíobla go léir nach bhfuil rabhadh níos fearful i gcoinne trifling le olc ná an focail de an ciallmhar fear go an peacach “déanfaidh bheith ar seilbh le an cordaí de aige peacaí.” Seanfhocal 5:22 .

Críost tá réidh chun leagtha linn saor ó peaca, ach sé dhéanann ní bhfeidhm an beidh ; agus dá le

leanúnach cionta an beidh féin tá go hiomlán lúbtha ar an olc, agus ní *mian linn* a bheith saor, mura *nglacfaimid* A ghrásta, cad eile is féidir leis a dhéanamh? Táimid scriosta féin ag ár ndiúltú diongbháilte dá ghrá. “Féuch, glactar anois é am ; Féach, anois tá an lá de slánú.” “Inniu dá sibh beidh chloisteáil Bhí a chuid guth, cruaiigh ní do croíthe.” 2 Corantaigh 6:2 ; Eabhraigh 3:7, 8 .

“ Féachann an duine ar an gcuma amach, ach féachann an Tiarna ar an gcroí” —an croí daonna, lena mothúcháin contrártha áthais agus brón; an croidhe fánacha, fánacha, arb é an áit chónaithe é i bhfad eisíontas agus deceil. 1 Samúéil 16:7 . Tá a fhios aige a motives, its an-intinn agus críoche. Téigh chuige le d'anam go léir dhaite mar é tá. Cosúil leis an salmóir, caith a chuid seomraí oscailte don tsúil uile-fheiceálach, exclaiming, “Cuardaigh mise, O Dia, agus fios mo croí: iarracht mise, agus fios mo smaointe: agus féach dá ann bheith ar bith olc bealach isteach

mise, agus luaidhe liom isteach an bealach go síoraí.” Salm 139:23, 24 .

Glacann go leor le reiligiún intleachtúil, foirm na diadhachta, nuair a an croí tá ní glanta. Lig é bheith do paidir, “Cruthaigh isteach liom a glan croí, O Dia; agus athnuachan a ceart spiorad laistigh liom.” Salm 51:10 . Déileáil go fírinneach le d'anam féin. Bí chomh dian, chomh dícheallach, agus a dhéanfá bíodh do bheatha mharbhtha i ngeall. Is ábhar é seo a bheidh le réiteach idir Dia agus d'anam féin, socraithe go síoraí. A ceaptha dóchas, agus faic níos mó, beidh chruthú do scrios.

Staidéar Dé focal paidir. Sin focal bronntanais roimh tusa, isteach an Dlí de Dia agus an saol de Críost, an iontach prionsabail de naofa, gan é sin “ní fheicfidh duine ar bith an Tiarna.” Eabhraigh 12:14 . é ina luí ar pheaca; nochtann sé go soiléir bealach an tslánaithe.

Tabhair aird chun é mar an glór de Dia ag labhairt chun do anam.

Mar a fheiceann tú ollmhór an pheaca, mar a fheiceann tú tú féin mar atá tú i ndáiríre bhfuil, dhéanamh ní tabhair suas chun éadóchas. é bhí peacaigh go Críost tháinig chun shábháil. Ní gá dúinn Dia a dhéanamh linn, ach—O ghrá

iontach!—Dia isteach Críost tá
“réiteach an domhan chun Féin.” 2
Corantaigh 5:19 . sé tá ag magadh
le Bhí a chuid tairisceana grá an
croíthe de Bhí a chuid earráid
leanaí. Níl d'fhéadfadh
tuismitheoir earthly a bheith
chomh foighneach leis na
lochtanna agus botúin a leanaí,
mar atá Dia leo siúd a bhfuil sé ag
iarraidh a shábháil. Ní fhéadfadh
aon duine a phléadáil níos mó go
bog le an transgressor. Níl duine
liopaí riamh dhoirteadh amach
níos mó tairgí ar an ngaoith ná mar
a dhéanann Sé. Gach a chuid
geallúintí, Bhí a chuid rabhaidh,

bhfuil ach an anáil de
dobhriathartha grá.

Cathain Sátan thagann chun inis
leat go leat bhfuil a iontach peacach,
cuma suas [36] chun do Slánaitheoir
agus caint de Bhí a chuid tuillteanais.
Sin a beidh cabhrú leat
é breathnú ar a solas. Admhaigh
do pheaca, ach inis é sin don
namhaid “Tháinig Íosa Críost
isteach sa domhan chun peacaigh a
shábháil” agus go bhféadfá slán a
ghrá gan cháim. 1 Tiomóid 1:15 .
D'iarr Íosa ar Shíomón ceist maidir
le beirt féichiúnaí. Bhí suim bheag
dlite do dhuine acu a Thiarna,
agus an eile dlite dó a an- mór

suim ; ach sé maitheamhnas leo
araon,

agus d'fhiafraigh Críost de Shíomón cé acu féichiúnaí is mó a ghrádhódh a Thiarna. D'fhreagair Síomón, "An té ba mhó a thug sé maitheanas." Lúcas 7:43 . muid peacaigh mhóra a bhí iontu, ach fuair Críost bás ionas go mairfimid. Is leor fiúntais a íobairt a chur i láthair an Athar i ar son. Iad siúd dá bhfuil sé maite is mó, beidh grá acu dó is mó, agus beidh seasamh gaire chun Bhí a chuid ríchathaoir chun moladh Eisean le haghaidh Bhí a chuid iontach grá agus íobairt gan teorainn. Is é an uair is mó a thuigimid an grá Dé gur fearr a thuigimid uirísle an

pheaca. Nuair a fheicimid fad an
tslabhra a ligeadh síos dúinn, nuair
a thuigimid rud éigin de an gan
teorainn íobairt go Críost tá déanta
isteach ár ar son, an croí tá leáite le
trócaire agus achrann.

Caibidil 4 — Faoistin

“sé go cumhdach aige peacaí déanfaidh ní rath: ach cé leis admhaíonn agus thréig leo déanfaidh agat trócaire.”

Seanfhocal 28:13 .

Tá na coinníollacha a bhaineann le trócaire Dé a fháil simplí agus cóir agus réasúnta. Tá an Tiarna dhéanann ní cheangal linn chun dhéanamh roinnt gríosach rud le go mbeadh maithiúnas an pheaca

againn. Ní gá dúinn Déan fada agus traochta oilithreachtaí, nó dhéanamh pianmhar penances, chun moladh ár anamacha chun an Dia de neamh nó chun expiate ár tras- forchéimniú ; ach an té a admhaíonn agus a thréigeann a pheaca beidh aige trócaire.

Tá an aspal deir, “Admhaím do lochtanna aon chun eile, agus guí aon le haghaidh eile, go sibh féadfaidh bheith leighis.” Séamas 5:16 . Admhaím do peacaí do Dhia, nach féidir ach iad a mhaitheamh, agus do chuid lochtanna ar dhuine amháin eile. Dá leat agat tugtha cion chun do cara nó comharsa,

leat bhfuil chun admháil do mícheart, agus é tá aige dualgas faoi shaoirse chun logh leat. Ansin tá tú a lorg ar an maithiúnas Dé, mar gheall ar an Is é an deartháir atá créachtaithe agat ná maoin Dé, agus é gortaithe é pheacaigh tú in aghaidh a Chruthaitheora agus a Shlánaitheoir. Tá an cás thug roimh an amháin fíor Idirghabhálaí, ár iontach Ard Sagart, EDS “Bhí cathú air i ngach pointe mar atá sinne, fós gan peaca,” agus cé tá “i dteagmháil léi le an mothú de ár easláin,” agus tá ábalta chun glan ó gach stain de iniquity. Eabhraigh 4:15 .

Iad siúd nár ísligh a n-anam roimh
Dhia ag admháil- imeall a gcuid
ciontacht, agat ní fós comhlíonta an ar
dtús riocht de glacadh. Dá againn
agat ní taithí go aithrí a tá ní chun
bheith aithreach de, agus agat ní le
fíor náiriú de anam agus bro-
d'admhaigh aithmhéala spioraid ár
bpeacaí, agus gráin againn ar ár
n-éagumas riamh go fírinneach á
lorg le haghaidh an maithiúnas de
peaca ; agus dá againn agat riamh
á lorg, ní bhfuaireamar riamh
síocháin Dé. An chúis amháin is é
an fáth nach bhfuil maitheamh na
bpeacaí atá caite againn ná nach
bhfuilimid toilteanach chun

humhal ár croíthe agus géilleadh le
an coinníollacha de an focal de
fhírinne. follasach teagasc tá tugtha
maidir le seo ábhar. Admháil de
peaca, cibé acu poiblí nó
príobháideach, ba chóir bheith
croíúil agus

in iúl go saor. Níl sé le h-urrú ón peacach. Níl sé le bheith déanta ar bhealach smeach agus míchúramach , nó iachall orthu siúd a bhfuil gan aon tuiscint a fháil ar charachtar uafasach an pheaca. An admháil is é sin doirteadh an anama is mó a fhaigheann a bhealach chun Dé gan teorainn trua. Tá an salmóir deir, “Tá an Tiarna tá ngar chun leo go bhfuil de chroí briste; agus sábhálann sé an dream atá de spiorad contráilte.” Salm 34:18 .

Fíor admháil tá i gcónaí de a sonrach carachtar, agus admháil-imill peacaí ar leith. Féadfaidh siad

a bheith de chineál a thabharfar roimh Dia amháin; siad féadfaidh bheith éagóir go ba chóir bheith admhaigh chun daoine aonair ar bhain gortú tríothu; nó féadfaidh siad a bheith de charachtar poiblí , agus ba chóir é a admháil go poiblí ansin. Ach ba chóir go mbeadh gach admháil cinnte agus go pointe, ag admháil an an-peacaí de a leat bhfuil ciontach.

I an laethanta de Samúéil an Iosraelaigh faite ó Dia. siad bhí fulaingt an iarmhairtí de peaca ; le haghaidh siad bhí cailte a gcuid Creideamh i nDia, chaill siad a n-aitheantas ar a chumhacht agus a ghaois chun rialú a dhéanamh ar

an náisiún, cailte a gcuid muinín
isteach Bhí a chuid cumas chun
chosaint agus údar A chúis.
Chuaidh siad ó Rígh mór na
cruinne agus Ba mhian leo a bheith
faoi rialú mar a bhí na náisiúin
timpeall orthu. Sula siad fuair siad
síocháin rinne siad an admháil
chinnte seo: “Chuireamar leis chun
ár bpeacaí go léir an t-olc seo,
d'iarraidh rí orainn.” 1 Samúéil
12:19 . Tá an b'éigean an peaca ar
ciontaíodh iad a admháil. Bhí a
gcuid buíochas faoi chois a gcuid
anamacha agus scoite leo ó Dia.

Ní bheidh admháil inghlactha ag
Dia gan aithrí ó chroí. tance agus

reifirméisean. Ní mór go mbeadh athruithe cinnte sa saol; gach rud maslach chun Dia caithfidh bheith chuir ar shiúl. seo beidh bheith an toradh de fíor brón le haghaidh peaca. Tá an oibre go againn agat chun dhéanamh ar ár chuid tá soiléir leagtha roimh linn: “Nigh tusa, Déan leat glan ; chuir ar shiúl an olc do ghníomhartha ós comhair mo shúl; scoir den olc a dhéanamh; foghlaim le a dhéanamh go maith; Breithiúnas a lorg, faoiseamh a thabhairt don duine atá faoi chois, tabhair breith ar na daoine gan athair, guí ar son na baintreach.” Isaiah 1:16, 17 .

“Má thugann na h-aingidh ar ais an Geall, tabhair arís a ghoid sé, siúil i reachtanna an tsaoil, sin ciontú éagothroime ; sé déanfaidh cinnte beo, sé déanfaidh ní bás.”

Ezekiel 33:15 . Pól deir, ag labhairt de an oibre de aithrí: “Tá brònach tar éis cineadh diadha, an cúram a rinne sé ionat, seadh, Cad imréitigh de sibh féin, sea, Cad fearg, sea, Cad eagla, sea, cén fath dúil, sea, Cad díograis, sea, Cad díoltas! I

gach ní a cheadaigh sibh daoibh féin do bheith soiléir san ní so.” 2 Corantaigh 7:11 .

Nuair a mhairbh an peaca na braistintí morálta, an t-éagórach [40] dhéanann ní a bhrath an lochtanna de aige carachtar ná a bhaint amach an ollmhór den olc a rinne sé; agus mura ngéillfidh sé don chiontaíonn cumhacht de an Naofa Spiorad sé iarsmaí isteach páirteach daille chun aige peaca. Bhí a chuid faoistiní bhfuil ní ó chroí agus isteach dáiríre. Chun gach admháil- de bharr a chiontachta gabhann sé leithscéal mar

leithscéal as a chúrsa, á dhearbhú go dá é bhí ní bhí le haghaidh áirithe imthosca sé bheadh ní agat déanta seo nó go le haghaidh a sé tá reproved.

Tar éis do Ádhamh agus Éabha de na torthaí toirmiscthe a ithe, bhí siad líonadh le tuiscint ar náire agus sceimhle. Ar dtús a n-aon smaoineamh conas a leithscéal a ghabháil agus éalú ó phianbhreith uaigneach bás. Nuair a d'fhiosraigh an Tiarna a bpeacaí, d'fhreagair Ádhamh, ag leagan na ciontachta go páirteach ar Dhia agus go páirteach ar a chompánach: “Tá an bean cé Tú

thugst chun bheith le mise, sí thug liom de an crann, agus d'ith mé." Chuir an bhean an milleán ar an nathair, ag rá, "Tá an nathair beguiled mise, agus mé rinne ithe." Geineasas 3:12, 13 . Cén fáth rinne tu Déan an nathair? Cén fáth rinne tu fulaingt dó chun teacht isteach Éidin? iad seo bhí an ceisteanna intuigthe isteach aici leithscéal le haghaidh aici pheaca, rud a mhuirearú ar Dhia le freagracht a dtitim. Tá an spiorad an fhéinfhírinnithe a tháinig ó athair bréaga agus bhí ar taispeáint ag mic agus iníonacha Adam go léir. Confessions de seo nach bhfuil ord

spreagtha ag an Spiorad Dhiaga agus ní bheidh inghlactha a Dhia. Tabharfaidh fíor-aithrí ar dhuine a chiontacht féin a iompar agus admháil é sin mheabhlaireacht nó hypocrisy. Cosúil an bocht tábhairne, gan ardú suas mar sin oiread lena súile ris neamh, sé golfaidh,

“Dia bheith trócaireach chun liom a peacach,” agus siúd EDS dhéanamh admháil a gcuid ciontacht beidh bheith údar, le haghaidh Íosa beidh phléadáil Bhí a chuid fola isteach ar son de an aithreach anam.

Na samplaí i bhfocal Dé den

fhíor-aithreachas agus den uirís-
nochtar spiorad faoiimhne nach
bhfuil leithscéal ar bith ann don
pheaca nó iarracht ar
fhéinchosaint. Ní raibh Pól ag
iarraidh é féin a chosaint;
péinteann sé a pheaca sa dath is
dorcha, gan iarracht a chiontacht a
laghdú. Deir sé, “Go leor de na
naoimh dhruid mé suas i bpríosún,
tar éis a fháil údarás ó na
hardsagairt; agus nuair a cuireadh
chun báis iad, mise thug mo ghuth
ina gcoinne. Agus do ghearr mé
pionós ortha go minic i ngach sina-
gogue, agus iallach leo chun
blaspheme ; agus á thar cionn

buile in aghaidh iad, mé gearleanúint leo fiú chun aisteach cathracha." Achtanna 26:10, 11 . Ní chuireann sé leisce ort a dhearbhú "gur tháinig Íosa Críost isteach an domhan chun shábháil peacaigh ; de cé mé am ceannaire." 1 Tiomóid 1:15 . An croidhe umhal briste, faoi chois ag fíor-aithrí, beidh meas rud éigin de an grá de Dia agus an costas de Calvary; agus mar a mac admhaíonn chun a grámhar athair, mar sin beidh an go fírinneach aithreach thabhairt go léir aige peacaí roimh Dia. Agus é tá scríofa, "Dá againn admháil ár peacaí, sé tá dílis agus díreach

chun logh linn ár peacaí, agus
chun glan linn
ó go léir neamhfhiréantacht." 1 Eoin
1:9 .

Caibidil 5 — Coisir

Dé gealltanais tá, “Tá déanfaidh lorg Mise, agus faigh Mise, Cathain sibh déanfaidh cuardaigh le haghaidh Mise le go léir do chroí.” Jeremiah 29:13 .

Tá an ar fad croí caithfidh bheith thug chun Dia, nó an athrú féidir riamh a bheith oibrithe ionainn trína bhfuil muid le hathshlánú ar a chosúlacht. Le nádúr táimid coimhthithe ó Dhia. Déanann an Spiorad Naomh cur síos ar ár

coinníoll i bhfocal mar seo: “Marbh i bhfiacha agus i bpeacaí;” “an tá an ceann go léir tinn, agus an croí uile fann;” “Níl aon shláine ann.” Coinnítear go tapa sinn i ribe Sátan, “gafa faoi chuing aige ar a shon beidh.” Eifisigh 2:1 ; Isaiah 1:5, 6 ; 2 Tiomóid 2:26 . Is mian le Dia leighis linn, chun leagtha linn saor. Ach ó shin seo éilíonn an ar fad claochlú, athnuachan ar ár nádúr iomlán, ní mór dúinn géilleadh go hiomlán do Eisean.

Tá an cogáíocht in aghaidh féin tá an is mó cath go bhí riamh throid. Chun tú féin a thabhairt amach, gach duine a ghéilleadh do thoil

Dé, is gá a streachailt ; ach an anam caithfidh cuir isteach chun Dia roimh é féidir bheith athnuaite isteach beannaitheacht.

Tá an rialtas de Dia tá ní, mar Sátan bheadh Déan é Nocht, bunaithe ar aighneacht dall, rialú míreasúnta. Déanann sé achomharc don intleacht agus don choinsias. “Tar anois, agus lig dúinn réasúnaíocht le chéile” is é cuireadh an Chruthaitheora chuig na neacha atá déanta aige. Isaiah 1:18 . Ní chuireann Dia bhfeidhm ar thoil a chréatúir. Ní féidir leis glac le hómós nach dtugtar go toilteanach agus go hintuigthe. A

ní chuirfeadh ach aighneacht
éigean cosc ar gach fíorfhorbairt
intinne

nó carachtar ; é bheadh Déan fear a
ach ní bhíonn ach uathoibreán. Den
sórt sin tá ní an cuspóir de an
Cruthaitheoir. sé mianta go fear, an
corónú oibre de

Bhí a chuid cruthaitheach
cumhacht, an fhorbairt is airde is
féidir a bhaint amach. Cuireann sé
os ár gcomhair airde na
beannachta is mian leis a thabhairt
sinn trína ghrásta. Iarrann sé
orainn sinn féin a thabhairt dó, go
Féadfaidh sé a thoil a oibriú
ionainn. Tá sé fós againn a roghnú

cé acu an bhfuil muid saorfar iad ó
ghéibheann an pheaca, chun an
tsaoirse ghlórmhar a roinnt de an
clann mhac de Dia.

Le sinn féin a thabhairt do Dhia, ní mór dúinn é sin go léir a thabhairt suas scarfadh sinn uaidh. Mar sin a deir an Slánaitheoir, “Cé ar bith an té nach tréigfidh gach ní atá aige, ní héidir leis bheith i m'Aigne-sa deisceabal.” Lúcas 14:33 . Cibé rud a tharraingeoidh an croí uaidh Ní mór Dia a thabhairt suas. Is é Mammon an idol go leor. An grá is é airgead, an dúil sa rachmas, an slabhra órga a cheanglaíonn iad chun Sátan. Clú agus saolta onóir bhfuil adhradh le eile rang. Is é an saol gan stró selfish agus saoirse ó fhreagracht an idol daoine eile. Ach ní mór na

bannaí sclábhacha seo a bhriseadh.
Ní féidir linn bheith leath an
Tiarna agus leath an domhan .
muid bhfuil ní Dé leanaí mura rud
é againn bhfuil den sórt sin go
hiomlán.

Tá daoine ann a admhaíonn
seirbhís a thabhairt do Dhia, agus
iad ag brath air a n-iarrachtaí féin
cloí lena dhlí, carachtar ceart a
fhoirmiú, agus slánú slán. Ní
bhogtar a gcroí trí aon tuiscint
dhomhain ar an grá de Críost, ach
siad lorg chun feidhmiú an
dualgais de an Críostaí saol mar go
a Dia éilíonn de leo isteach ordú
chun gnóthachan neamh. Den sórt

sin creideamh tá fiú faic. Cathain
Críost ina chónaí isteach an croí,
an anam

a líonadh amhlaidh lena ghrá, le áthas
an chomaoineach le Eisean, go
gcloífidh sé leis; agus ag
machnamh air, déanfar dearmad
ort féin. Beidh grá do Chríost mar
earrach na gníomhaíochta. Iad siúd
EDS bhraitheann an ag srianadh
grá de Dia, dhéanamh ní fiafraigh
conas beag is féidir a thabhairt
chun freastal ar riachtanais Dé; ní
iarrann siad le haghaidh an is ísle
caighdeánach, ach aidhm ag foirfe
comhréireacht chun an beidh de a
gcuid Slánaitheoir. Le dáiríre dúil

siad toradh go léir agus léiriú an leas comhréireach chun an luach de an réad a siad lorg. A gairm de Críost sin seo domhain grá tá ach ní bhíonn ach caint, tirim foirmiúlacht, agus trom drudgery.

Déan leat bhraitheann go é tá freisin iontach a íobairt chun toradh go léir chun Críost? Cuir an cheist ort féin, "Cad a thug Críost dom?" An Mac de Dia thug uile-bheatha agus grá agus fulaingt - ar son ár fuascailt. Agus an féidir go ndéanfaimidne, cuspóirí neamhfhiúntach an ghrá chomh mór sin ár gcroíthe a choinneáil siar uaidh? Gach nóiméad dár saol

atá againn a bhí páirteach i
beannachtaí a ghrásta, agus ar an
gcúis seo ní féidir linn
doimhneacht an aineolais agus an
ainnise a thuiscint go hiomlán a
againn agat bhí shábháil. An féidir
againn cuma ar Eisean cé ár peacaí
bheith pollta, agus fós a bheith
toilteanach a dhéanamh in
ainneoin go léir a ghrá agus
íobairt? I bhfianaise de an gan
teorainn náiriú de an Tiarna de
glóir,

déanfaidh againn murmur mar
againn féidir isteach isteach saol
amháin tríd coimhlint agus
féin-íoslaghdú?

Is é an fiosrúchán atá ag go leor
daoine bródúil as, “Cén fáth ar gá
dom dul sa pheann trócaire agus
náiriú sular féidir liom dearbhú
mo ghníomhartha a fháil glacadh
le Dia?” mé pointe leat chun Críost.
sé bhí gan pheaca, agus,
níos mó ná seo, sé bhí an Prionsa de
neamh ; ach isteach fear ar son He
tháinig peaca le haghaidh an cine. “sé
bhí uimhrithe le an sháraigh-
sorn ; agus sé lom an peaca de go
leor, agus déanta idirghuí le

haghaidh an peacaigh.” Íseáia
53:12 .

Ach cad a thugann muid suas,
nuair a thabhairt dúinn go léir?
Croí truailithe peaca, chun Íosa a
ghlanadh, a ghlanadh trína fhuil
féin, agus a shábháil trí Bhí a chuid
gan mheitseáil grá. Agus fós fir
smaoineamh é crua chun tabhair
suas go léir! mé am náire chun
chloisteáil é labhartha de, náire
chun scríobh é.

Ní éilíonn Dia orainn aon ní a
thabhairt suas go bhfuil sé ar ár
ndícheall leas a choinneáil. I ngach
a dhéanann Sé, tá dea-bhail A
leanaí i radharc. An mbeadh sé sin

go bhféadfadh gach duine nach bhfuil roghnaithe Críost a thuiscint go bhfuil rud i bhfad níos fearr aige le tairiscint dóibh ná mar atá siad ag lorg dóibh féin. Fear ag déanamh an díobháil is mó agus éagóir ar a anam féin nuair a smaoiníonn agus a ghníomhaíonn contrártha don toil de Dhia. Ní féidir fíor-áthas ar bith a fháil sa chosán a thoirmistear dó féin tá a fhios aige cad é is fearr agus cé a phleanáil ar mhaithe lena créatúir. Tá an cosán de cionta tá an cosán de truaighe agus scrios.

Is botún é siamsaíocht a chur ar an smaoineamh go bhfuil áthas ar

Dhia a fheiceáil Tá a leanaí ag
fulaingt. Tá suim ag gach neamh i
sonas fear. Ní dhúnann ár nAthair
neamhaí bealaí an lúcháir d'aon
cheann dá chuid créatúir. Éilíonn
na riachtanais diaga orainn iad sin
a dhíshealbhú géineas a
thabharfadh fulaingt agus díomá,
sin dún dúinn doras an tsonais
agus na bhflaitheas. Slánaitheoir
an domhain glacann sé le fir mar
atá siad, lena n-uile mianta,
imperfections, agus laigí ; agus sé
beidh ní amháin glan ó peaca agus
deontas ath-
tríd a chuid fola, ach sásóidh sé fadú
croí gach duine EDS toiliú chun

chaitheamh Bhí a chuid cuing, chun
béar Bhí a chuid ualach. é tá Bhí a
chuid cuspóir
síocháin agus suaimhneas a
thabhairt do chách a thagann
chuige ar arán na saol. Éilíonn sé
orainn a dhéanamh ach amháin na
dualgais a bheidh mar thoradh ar
ár céimeanna chun airde de
aoibhneas chun a an easumhal
féidir riamh bhaint amach. Is é saol
fíor, áthasach an anama, Críost a
fhoirmiú laistigh, an dóchas de
ghlóir.

Tá go leor ag fiafraí de, “ *Conas a dhéanfaidh mé mé féin a thabhairt suas chun Dia?*” tu dúil chun tabhair féin chun Eisean, ach leat bhfuil lag isteach morálta cumhacht, isteach sclábhaíocht chun amhras, agus rialaithe le an nósanna de do saol de peaca. Do geallúintí agus rúin bhfuil mhaith rópaí de gaineamh. tu ní féidir smacht do smaointe, do impuls, do gean. Tá an lagaíonn eolas ar do ghealltanais bhriste agus ar do ghealltanais fhorghéillte do muinín isteach do féin dáiríreach, agus cúiseanna leat chun bhraitheann go Ní féidir le Dia glacadh leat; ach

ní gá duit éadóchas. Cad is gá duit a Is é a thuiscint an fórsa fíor na huachta. Is é seo an chumhacht rialaithe i nádúr an duine, i gcumhacht an chinnidh, nó na rogha. Gach rud ag brath ar ghníomh ceart na huachta. An chumhacht de rogha Dé tá tugtha chun fir; é tá a gcuid chun aclaíocht. tu ní féidir athrú do a chroidhe, ní féidir leat uaibh féin a ghrádh do thabhairt do Dhia; ach is féidir leat *roghnaigh* chun fónamh dó. Is féidir leat do thoil a thabhairt dó; Déanfaidh sé ansin oibre isteach leat chun beidh agus chun dhéanamh de réir chun Bhí a

chuid maith pléisiúir. Dá bhrí sin do ar fad nádúr beidh bheith thug faoi an smacht de an Spiorad de Críost; díreofar bhur gean air, bhur smaointe beidh bheith isteach chéile le Eisean.

Mianta le haghaidh maitheas agus beannaitheacht bhfuil ceart mar i bhfad mar siad imigh ; ach dá leat stad anseo, siad beidh leas a bhaint as faic. go leor beidh bheith cailte agus ag súil agus ag iarraidh chun bheith Críostaithe. siad dhéanamh ní teacht chun an pointe de toradh an beidh chun Dia. siad dhéanamh ní anois *roghnaigh* chun bheith Críostaithe.

Trí fheidhmiú ceart na huachta,
féadfar athrú iomlán a dhéanamh a
dhéanamh i do shaol. Trí do thoil a
thabhairt do Chríost, comhghuaillí
tú féin le an cumhacht go tá os
cionn go léir prionsachtaí agus
cumhachtaí. tu beidh agat neart ó
os cionn chun a shealbhú leat
daingean, agus mar sin trí
ghéilleadh leanúnach do Dhia
cuirfead ar do chumas maireachtáil
an nua saol, fiú an saol de
Creideamh.

Caibidil 6 - Creideamh agus Glacadh

Mar tá do choinsias mearaithe ag an Spiorad Naomh, tusa go bhfaca rud éigin d'olc an pheaca, a chumhacht, a chiontacht, a mairg ; agus féachann tú air le fuath.

Bhraitheann tú go bhfuil pheaca scar tú ó Dhia, go bhfuil tú i ngéibheann i gcumhacht olc. Dá mhéad a bhíonn tú ag streachailt chun éalú, is mó a thuigeann tú do

chuid gan chabhair. Tá do motives neamhghlan; tá do chroí neamhghlan. tu féach go bhfuil do shaol líonta le féiniúlacht agus le peaca. Is fada tú a mhaitheamh, a ghlanadh, a chur saor. Comhgar le Dia, cosúlacht chun Eisean - cad féidir leat dhéanamh chun fuair é?

Is í an tsíocháin atá uait - maithiúnas agus síocháin ar neamh agus grá san anam. Ní féidir airgead a cheannach, ní féidir le hintleacht é a fháil, ní féidir leis an eagna a bhaint amach; ní féidir leat a bheith ag súil, le do chuid iarrachtaí féin, chun é a dhaingniú. Ach tairgeann Dia duit

é mar bhronntanas, “gan airgead agus gan phraghas.” Isaiah 55:1 . Is leatsa é más mian leat ach do chuid a bhaint amach lámh agus greim a fháil air. Deir an Tiarna, “Cé go bhfuil do pheacaí mar scarlet, siad déanfaidh bheith mar bán mar sneachta ; cé siad bheith dearg mhaith corcairdhearg, siad déanfaidh bheith mar olann.” Íseáia 1:18 “A nua croí freisin beidh mé tabhair tusa, agus a nua spiorad beidh mé chuir laistigh leat.” Ezekiel 36:26 .

D'admhaigh tú do chuid peacaí, agus chuir tú as do chroí iad. tu tá rún agat tú féin a thabhairt do

Dhia. Téigh anois chun Eisean,
agus a iarraidh go sé beidh nigh ar
shiúl do peacaí agus tabhair leat a
nua croí. Ansin
creid go sé dhéanann seo *mar sé tá
gheall* . seo tá an ceacht a Íosa
mhúin agus sé bhí ar talamh, go an
bronntanas a Dia geallúintí linn,
againn Ní mór a chreidiúint againn
dhéanamh fháil, agus tá sé linne. Íosa
leighis an daoine de a gcuid tinneas
Cathain siad bhí Creideamh isteach
Bhí a chuid cumhacht;
Chuidigh sé leo sna rudaí a
d'fheicfeadh siad, rud a spreag iad
leo le muinín isteach Eisean maidir
le rudaí a siad d'fhéadfadh ní

fheiceann siad - á threorú chun a chreidiúint ina chumhacht peacaí a mhaitheamh. seo Dúirt sé go soiléir le linn leighis an fhir a bhí tinn le pairilis: “ *Go ndéana sibh féadfaidh fios go an Mac de fear hath cumhacht ar talamh chun logh peacaí ,* (ansin deir sé chun an tinn de an pairilis,) Eirigh, ghlacadh suas do leaba, agus dul chun leatsa teach.” Matha 9:6 . Mar sin freisin Eoin an soiscéalaí deir,

Ag labhairt ar mhíorúiltí Chríost,
“Tá siad seo scríofa, chun go
mbeadh sibh creid go Íosa tá an
Críost, an Mac de Dia; agus go ag
creidiúint sibh d'fhéadfadh agat
saol tríd Bhí a chuid ainm.” Eoin
20:31 .

Ón chuntas simplí sa Bhíobla ar
conas a leigheas Íosa na heasláin,
sinne féadfaidh foghlaim rud éigin
faoi conas chun creid isteach
Eisean le haghaidh an maithiúnas
na bpeacaí. Casaimis ar scéal na
pairilis i Bethesda. Tá an fulaingt
bocht a bhí helpless; níor úsáid sé a
ghéaga le tríocha a hocht blianta.
Fós féin Íosa olc leis, “Éirigh,

ghlacadh suas do leaba, agus siúl." Tá an b'fhéidir go ndúirt an fear tinn, "A Thiarna, má shlánaíonn tú mé, mé beidh géilleadh Do focal." Ach, níl, sé chreid Chríost focal, chreid go sé bhí déanta ar fad, agus sé déanta an iarracht ag uair ; sé *toil* chun siúl, agus sé rinne siúl. sé ghníomhaigh ar an focal de Críost, agus Dia thug an cumhacht. sé bhí déanta ar fad.

Mar an gcéanna is peacach tú. Ní féidir leat aontú as an am atá caite agat peacaí ; ní féidir leat do chroí a athrú agus tú féin a dhéanamh naofa. Ach Geallann Dia é seo go léir a dhéanamh duitse trí Chríost.

Creideann tú é sin gealltanas.

Admhaíonn tú do pheacaí agus tugann tú féin do Dhia. *Déanfaidh* tú chun fónamh dó. Díreach chomh cinnte agus a dhéanann tú é seo, comhlíonfaidh Dia a bhriathar chun leat. Dá leat creid an geallúint,—creid go leat bhfuil maite agus glanta,—Dia soláthairtí an fíric ; leat bhfuil déanta ar fad, díreach mar Thug Críost an chumhacht pairilis chun siúil nuair a chreid an fear sin sé bhí leighis. é *tá* mar sin dá leat creid é.

Déan ní fan chun *bhraitheann* go leat bhfuil déanta ar fad, ach abair, “mé creid é; é *tá* mar sin, ní mar

mé bhraitheann é, ach mar Dia tá gheall.”

Arsa Íosa, “Na rudaí is mian leat, nuair a dhéanann sibh guí, creidigí go bhfaighidh sibh iad, agus go mbeidh siad agaibh.” Marcas 11:24 . Tá mar choinníoll don gheallúint seo—go ndéanaimid guí do réir toil Uí Dia. Ach is é toil Dé sinn a ghlanadh ón bpeaca, chun sinn a dhéanamh dó leanaí, agus chun chumasú linn chun beo a naofa saol. Mar sin againn féadfaidh fiafraigh le haghaidh iad seo beannachtaí, agus creidim go bhfaighimid iad, agus buíochas le Dia go ndéanaimid *agat* faighte leo.

é tá ár pribhléid chun dul chun
Íosa agus bheith glanta, agus
seasamh os comhair an dlí gan
náire ná aiféala. "Tá uime sin anois
nách cáineadh dóibh san atá i
gCríost Íosa, EDS siúl ní tar éis an
feoil, ach tar éis an Spiorad."
Rómhánaigh 8:1 .

As seo amach ní tusa do chuid
féin; ceannaítear thú ar phraghas.
"Tá bhí ní fuascailte le truailithe
rudaí, mar airgid agus óir; ... ach le
an lómhara fola de Críost, mar de a
uan sin blemish

[51] agus sin láthair." 1 Peadar 1:18, 19 .
Tríd seo simplí acht de

ag creidiúint i nDia, tá an Spiorad Naomh tar éis beatha nua a ghiniúint i do chroí. Tá tú mar leanbh a rugadh i dteaghlach Dé, agus tá grá aige duit mar sé breá Bhí a chuid Mac.

Anois go bhfuil tú tugtha duit féin do Íosa, ná tarraing ar ais, a dhéanamh ní ghlacadh féin ar shiúl ó Eisean, ach lá le lá abair, “mé am Críost; mé agat tugtha mé féin chun Eisean;” agus fiafraigh Eisean chun tabhair leat Bhí a chuid Spiorad agus coinnigh sé thú trína ghrásta. Mar atá sé trí tú féin a thabhairt do Dhia, agus a chreidiúint dó, go bhfuil tú a

bheith ina leanbh, ionas go mbeidh tú chun cónaí ann. Deir an t-aspal, “Mar sin mar a fuair sibh Íosa Críost an A Thiarna, mar sin siúl sibh isteach Eisean.” Colosaigh 2:6

.
Is cosúil go mothaíonn cuid acu go gcaithfidh siad a bheith ar phromhadh, agus go gcaithfidh chruthú chun an Tiarna go siad bhfuil leasaithe, roimh siad féidir éileamh Bhí a chuid beannacht. Ach siad féadfaidh éileamh an beannacht de Dia fiú anois. siad go gcaithfidh a ghrásta, Spiorad Chríost, cabhrú lena n-easláin, nó siad ní féidir seasamh in aghaidh

olc. Íosa breá chun agat linn teacht chun Eisean díreach mar táimid, peacach, gan chúnamh, spleách. Seans go dtiocfaidh muid lenár gcuid laige, ár n-amaideacht, ár bpeacaí, agus tuitim ag a chosa faoi aithrí. é tá Bhí a chuid ghlóir chun timpeall linn isteach an airm de Bhí a chuid grá agus chun ceangal suas ár créachta, chun glan linn ó go léir eisíontas.

Seo an áit a theipeann ar na mílte; ní chreideann siad go bhfuil Íosa pardons dóibh go pearsanta, ina n-aonar. Ní ghlacann siad Dia ag a focal. Tá sé de phribhléid ag gach duine a chomhlíonann na

coinníollacha bíodh a fhios acu
dóibh féin go dtugtar maitheanas
saor in aisce do gach peaca. Chuir
ar shiúl an amhrais go Dé
geallúintí bhfuil ní i gceist le
haghaidh leat.

siad bhfuil le haghaidh gach
aithreach transgressor. Neart agus
grásta agat bhí ar fáil tríd Críost chun
bheith thug le ministreacht aingil
do gach anam creidmheach. Níl
aon duine chomh peacach sin nach
féidir leo a fháil neart, íonacht,
agus fíréantachta in Íosa, a fuair
bás ar a son. sé tá ag fanacht chun
stíall leo de a gcuid baill éadaigh
dhaite agus truailithe le pheaca,

agus a chur orthu ar an róbaí bán na righteousness; tairiscintí sé leo beo agus ní bás.

Dia dhéanann ní déileáil le linn mar críochna fir déileáil le aon eile. Smaointe ar thrócaire, ar ghrá, agus ar thrócaire is fearr is ea a chuid smaointe. Deir sé, “Tréigfeadh an t-aingidh a shlí, agus an duine éagórach a smaointe: agus lig dó filleadh chun an Tiarna, agus beidh sé trócaire ar leis; agus chun ár Dia, le haghaidh sé beidh go flúirseach pardún.” “Scríos mé, mar scamall tiubh, do chionta, agus, mar a scamall, do peacaí.” Íseáia 55:7 ; 4 4:22 .

“Níl aon sásamh agam i mbás an té a fhaigheann bás, a deir an Tiarna Dia: uime sin casaigí sibh féin, agus mairibh.” Eseciel 18:32 . Sátan tá sé réidh chun dearbhuithe beannaithe Dé a ghoid. Is mian leis tóg gach glimmer dóchais agus gach ga solais ón anam; ach ní cead duit cead a thabhairt dó é seo a dhéanamh. Ná tabhair cluas don fhealltóir, ach abair, “Fuair Íosa bás le go mairfinn. Is breá leis dom, agus ní toil go gcaithfinn bás. Tá Athair neamhaí trócaireach agam; agus cé gur bhain mé mí-úsáid as a ghrá, cé na beannachtaí a thug Sé tá mé amú, éireoidh mé, agus

rachainn go dtí m' Athair, agus abair, 'Pheacaigh mé in aghaidh na bhflaitheas, agus os do chomhair, agus níl mé níos mó fiúntach chun bheith ar a dtugtar Do mac: Déan liom mar aon de Do fostaithe seirbhísigh.'"

Insíonn an parabal duit conas a ghlacfar leis an wanderer: "*When he bhí sé fós i bhfad uaidh , chonaic a athair é, agus bhí trua aige, agus rith, agus thit ar aige muineál, agus phóg leis.*" Lúcas 15:18-20 .

Ach fiú seo parabal, tairisceana agus ag baint mar é tá, thagann gearr de ag cur in iúl an gan teorainn comhbhá de an neamhaí

Athair. Tá an Deir an Tiarna trína fháidh: “Ghráigh mé thú go síoraí grá: *mar sin le grá-coibhneas agat mé tharraingt leat .*” Jeremiah 31:3 . Cé go an peacach tá fós i bhfad ó an Athar teach, ag cur amú aige substaint isteach a aisteach tír, an Athar croí tá blian thar leis; agus gach fadú a dúisítear san anam chun filleadh ar Dhia ach an phléadáil tairisceana a Spiorad, wooing, entreating, ag tarraingt ar an fleasc chun aige Athar croí de grá.

Le gealltanais shaibhre an Bhíobla os do chomhair, an féidir leat a thabhairt áit chun amhras?

An féidir leat creid go Cathain an bocht peacach faid chun ar ais, faid chun thréigean aige peacaí, an Tiarna go géar coinníonn siar dó ó ag teacht chun Bhí a chuid cosa isteach aithr? Amach le den sórt sin smaointe! Ní dhéanfaidh aon ní féidir gortaítear do féin anam níos mó ná chun siamsaíocht den sórt sin a gcoimpeart de ár neamhaí Athair. sé fuath peaca, ach sé breá an peacach, agus sé thug Féin isteach an duine de Críost, go go léir EDS bheadh d'fhéadfadh bheith shábháil agus agat síoraí beannaitheacht isteach an Ríocht de ghlóir. Cad d'fhéadfaí teanga

níos láidre nó níos tairisceana a úsáid ná Tá sé roghnaithe aige a ghrá a chur in iúl dúinn?

Dearbhaíonn sé, “An féidir le bean dearmad a dhéanamh ar a leanbh sucking, rud nár cheart di comhbhá ar an mac de aici broinn? sea, siad féadfaidh dearmad, fós beidh mé ní dearmad leat.” Íseáia 49:15 .

Féach suas, sibhse atá faoi amhras agus faoi chrith; óir tá cónaí ar Íosa Déan idirghuí le haghaidh linn. Go raibh maith agat Dia le haghaidh an bronntanas de Bhí a chuid daor Mac agus

guí go sé féadfaidh ní agat fuair
bás le haghaidh leat isteach vain.
Tá an Spiorad cuireadh leat inniu.
Tar le do ar fad croí chun Íosa,
agus leat féadfaidh éileamh Bhí a
chuid beannacht.

Agus na gealltanais á léamh agat,
cuimhnigh gur léiriú iad grá agus
trua gan trácht. Tarraingítear croí
mór an Ghrá Infinite i dtreo an
peacach le trua gan teorainn. “Tá
fuascailt againn tríd Bhí a chuid
fuil, an maithiúnas de peacaí.”

Eifisigh 1:7 . Sea, amháin creid go
Dia tá do cúntóir. sé ba mhaith
chun athbhunú Bhí a chuid
morálta íomha i bhfear. Agus tú ag

druoidim i ngar dó le admháil agus
aithrí, sé beidh tharraingt in aice
chun leat le trócaire agus
maithiúnas.

Caibidil 7 — An Scrúdú na Disciplíochta

“Má tá aon duine i gCríost, is créatúr nua é: tá seanrudaí fuair bás ; féuch, is nua gach ní.” 2 Corantaigh 5:17 .

B’fhéidir nach mbeidh duine in ann an t-am nó an áit chruinn a insint, nó a rian an slabhra imthosca ar fad sa phróiseas comhshó; ach seo nach gcruthaíonn sé a bheith neamhthiontaithe. Dúirt Críost le Nicodemus, “Séideann an ghaoth

san áit a n-éisteann sí, agus cloiseann tusa an fhuaim dhe, ach ní féidir a rá cia as a dtagann sé, agus cá bhfuil sé ag dul: mar sin tá gach duine go tá rugadh de an Spiorad." Eoin 3:8 . Cosúil an gaoth, a tá dofheicthe, fós an éifeachtaí de a bhfuil soiléir feicthe agus bhraith, tá an Spiorad de Dia isteach a oibre ar an duine croí. Sin ag athghiniúint cumhacht, a níl duine súl féidir féach, begets a nua saol isteach an anam ; cruthaíonn sé neach nua ar íomhá Dé. Cé go bhfuil obair an Spiorad tostach agus do-airithe, is léir a éifeachtaí. Má tá an croí arna athnuachan ag

Spiorad Dé, beidh an saol mar fhinné ar an bhfíric. Cé nach féidir linn aon rud a dhéanamh chun ár gcroí a athrú nó chun thabhairt sinn féin isteach chéile le Dia; agus againn caithfidh ní muinín ag go léir chun sinn féin nó ár maith oibríonn, ár saolta beidh nocht cibé acu tá grásta Dé ina chónaí ionainn. Feicfear athrú i an carachtar, na nósanna, na caitheamh aimsire. Beidh an chodarsnacht soiléir agus chinn idir Cad siad agat bhí agus Cad siad bhfuil. Tá an

[54] nochtar carachtar, ní trí ghníomhartha maithe ócáideacha

agus uaireanta misde, ach le an claoonadh de an gnáthach focail agus gníomhartha.

Is fíor go mb'fhéidir go bhfuil cruinneas an díbeartha amach gan an athnuachan cumhacht Chríost. Tá an grá de thionchar agus féadfaidh an dúil i meas daoine eile saol dea-ordaithe a chruthú. D'fhéadfadh féinmheas a bheith mar thoradh orainn cuma an uilc a sheachaint. A selfish féadfaidh croí gníomhartha flaithiúla a dhéanamh. Cad chuige, mar sin, a dhéanfaimid chinneadh a bhfuil taobh againn bhfuil ar ?

Cé aige a bhfuil an croí? Cé leis a

bhfuil ár smaointe? A dhéanann
againn grá chun comhrá? EDS tá
ár teo gearn agus ár fearr fuinnimh?
Dá againn bhfuil Críost, ár
smaointe bhfuil le Eisean, agus ár

smaointe is milse air. Tá gach ní atá againn agus atá coisricthe dó Eisean. Ba mhaith linn a íomhá a iompar, a spiorad a anáil, a thoil a dhéanamh, agus le do thoil Eisean isteach go léir rudaí.

Iad siúd a thiocfaidh chun bheith créatúir nua i gCríost Íosa a thabhairt amach torthaí an Spioraid, “grá, lúcháir, síocháin, fadfhulaingt, naofacht, maitheas, creideamh, meonacht, meon.” Galataigh 5:22, 23 . siad beidh a thuilleadh faisin iad féin de réir an lusts iar, ach trí chreideamh Mhic Dé leanfaidh siad ina chéimeanna, machnamh A charachtar, agus

purify iad féin fiú mar Tá sé íon.
Na rudaí is fuath leo aon uair
amháin go bhfuil grá acu anois,
agus na rudaí ar thug siad grá
 dóibh tráth fuath. Éiríonn na
 daoine bródúil agus
 féintreallúsacha meek agus íseal
 ina gcroí. Éiríonn an vain agus
 supercilious tromchúiseach agus
 unobtrusive. Tá an ar meisce éirí
 sober, agus an absalóideach íon.
 Na custaim vain agus faisin de an
 domhan bhfuil leagtha leataobh.
 Críostaithe beidh lorg ní an
 “adhradh amach,” acht “fear ceilte an
 chroidhe, annsin tá ní truailithe, fiú
 an ornáid de a meic agus ciúin

spiorad.” 1

Peadar 3:3, 4 .

Níl aon fhianaise ar aithrí fíor mura n-oibríonn sé leasaithe. Má thugann sé an geall ar ais , tabhair arís an rud a ghoid sé, admháil aige peacaí, agus grá Dia agus aige fear fir, an peacach féadfaidh bheith cinnte go sé tá ritheadh ó bás chun saol.

Cathain, mar earráid, peacach neacha, againn teacht chun Críost agus éirí rannpháirtithe a ghrásta maithiúnais, fásann grá sa chroí. Gach is éadrom an t-ualach, óir is furasta an chuing a fhorchuireann Críost. Dualgas thiocfaidh chun bheith ina aoibhnis, agus íobairt

pléisiúir. An cosán go roimhe seo
chuma shrouded sa dorchadas,
thiocfaidh chun bheith geal le
bíomaí as an Ghrian de Ceartas.

Feicfear gráúlacht charachtar
Chríost ina chuid leanúna. Ba
mhór an sult a bhí aige toil Dé a
dhéanamh. Grá do Dhia, díograis
le haghaidh Bhí a chuid glóir, bhí
an ag rialú cumhacht isteach ár
Slánaitheoir saol. Grá áille agus
cumasach go léir Bhí a chuid
gníomhartha. Grá tá de Dia. Tá an
ní féidir le croí neamhchoiscthe é a
thionscnamh nó a tháirgeadh.
Faightear é amháin sa chroí ina
rialáíonn Íosa. “Is breá linn, mar

gheall ar dtús grá sé linn." 1 Eoin
4:19 , RV Sa chroí athnuachan ag
grásta diaga, grá Is é prionsabal na
gníomhaíochta. Athraíonn sé an
carachtar, rialaíonn an impuls,
rialuithe an paisin, subdues
naimhdeas, agus uaisle an gear.
An grá seo, a chothaímid san
anam, milsíonn sé an bheatha agus
seideanna a scagadh tionchar ar go
léir thart.

Tá bhfuil dhá earráidí in aghaidh a an leanaí de Dia - páirt - larla siúd EDS agat díreach teacht chun muinín isteach Bhí a chuid grásta - go háirithe gá chun garda. Tá an ar dtús, cheana chomhnuigh ar, tá go de ag féachaint chun a gcuid féin oibríonn, muiníneach chun rud ar bith siad féidir déan, chun thabhairt iad féin isteach chéile le Dia. sé EDS tá ag iarraidh chun éirí naofa le aige oibreacha féin a choimeád ar an dlí, ag iarraidh dodhéanta. Gach go fear féidir dhéanamh sin Críost tá truailithe le féiniúlacht agus peaca. é tá an grásta de Críost ina aonar, tríd

Creideamh, go féidir Déan linn naofa. Is é an earráid atá os coinne agus nach lú contúirteach ná an creideamh sin i gCríost eisiúintí fir ó coinneáil an Dlí de Dia; go ó shin le Creideamh ina aonar againn éirí rannpháirtithe de an grásta de Críost, ár oibreacha agat faic chun dhéanamh le ár fuascailt.

Ach Fógra anseo go géillsine tá ní a ach ní bhíonn ach amach comhlíonadh, ach seirbhís an ghrá. Is léiriú é dlí Dé ar a chuid féin nádúr; is léiriú é ar phrionsabal mór an ghrá, agus mar sin de tá an bunús de Bhí a chuid rialtas isteach neamh agus talamh. Dá ár croíthe bhfuil athnuaite isteach an

cosúlacht de Dia, dá an diaga grá
tá ionchlannú san anam, nach
ndéanfar dlí Dé sa bheatha?
Cathain tá prionsabal an ghrá
ionchlannú sa chroí, nuair a
dhéantar fear a athnuachan tar éis
an íomha de Eisean go cruthaithe
leis, an nua-chúnant gealltanais tá
comhlíonta, “mé beidh chuir Mo
dlíthe isteach a gcuid croíthe, agus
isteach a gcuid aigne beidh
scríobhaim iad.” Eabhraigh 10:16 .
Agus má tá an dlí scríofa sa chroí,
nach mbeidh sé cruth ar an saol?
Umhlaíocht—seirbhís agus
dílseacht grá - is é an comhartha
fíor na deisceabail. Mar sin a deir

an Scrioptúr, “Seo tá an grá de Dia, go againn coinnigh Bhí a chuid orduithe.” “sé go deir, Tá aithne agam air, agus ní choimeádann sé a chuid orduithe, is bréagadóir é, fhírinne tá ní isteach leis.” 1 Eoin 5:3 ; 2:4 . Ina áit sin de ag scaoileadh fear ó

[60] géilleadh, é tá Creideamh, agus Creideamh amháin, go Déanann linn rannpháirtithe de an grásta de Críost, a chumas linn chun rindreáil géillsine.

Ní thuillimid slánú trínár n-umhlaíocht; le haghaidh salvation is an bronntanas in aisce Dé, le glacadh trí chreideamh. Ach

is toradh é an chách géilleadh Creideamh. “Tá a fhios agaibh gur léiríodh sé chun ár bpeacaí a thógáil amach; agus Níl aon pheaca ann Eisean. An té a fhanann ann ní pheacaíonn sé: cibé duine ní fhaca an peaca é, agus ní raibh aithne aige air.” 1 Eoin 3:5, 6 . Anseo tá an fíor scrúdú. Dá againn cloí isteach Críost, dá an grá de Dia ina chónaí ionainn, ár mothúcháin, ár smaointe, ár gcuaspóirí, ár ngníomhartha, beidh a bheith ar aon dul le toil Dé mar a chuirtear in iúl sna orduithe de Bhí a chuid naofa Dlí. “Beag leanaí, ná lig fear mheabhlaireachta tusa: sé

go

doeth fíréantacht tá ceart, fiú mar sé tá ceart.” 1 Eoin 3:7 .

Sainmhínítear an fhíréantacht ag caighdeán dhlí naofa Dé, mar in iúl isteach an deich precepts tugtha ar Sinai.

Sin mar a thugtar air Creideamh isteach Críost a ollamhan chun scaoileadh fir ó ní creideamh é an dualgas umhal do Dhia, ach toimhde. “De réir grásta bhfuil sibh shábháil tríd Creideamh.” Ach “Creideamh, dá é hath ní oibríonn, tá marbh.” Eifisigh 2:8 ; Séamas 2:17 . Íosa dúirt de Féin roimh sé tháinig go talamh, “Is aoibhinn liom do thoil a dhéanamh, a Dhé:

is é do dhlí é i mo chroí." Salm 40:8 . Agus díreach roimh chuaigh sé suas arís neamh Dúirt sé, "Choinnigh mé aitheanta m' Athar, agus fanaigí ina ghrá." Eoin 15:10 . Deir an Scrioptúr, "Seo a dhéanaimid fios go againn fios Eisean, dá againn coinnigh Bhí a chuid orduithe. sé go deir sé fanann isteach Eisean chóir é féin freisin mar sin chun siúl fiú mar sé shiúil." 1 Eoin 2:3-6 . "Mar Críost freisin d'fhulaing le haghaidh linn, ag imeacht uainn an sampla, go sibh ba chóir lean Bhí a chuid céimeanna." 1 Peadar 2:21 .

Tá an riocht de síoraí saol tá anois

díreach Cad é i gcónaí tá
bhí,—díreach Cad é bhí isteach
Paradise roimh an titim de ár ar
dtús par- ents,—foirfe géilleadh do
dlí na Dia, foirfe fíréantacht. Dá
deonaíodh an bheatha shíoraí ar
aon choinníoll a bhí gearr air sin,
mar sin de, truaighe de an bheadh
cruinne ar fad bheith i mbaol. An
bealach bheadh bheith oscailt le
haghaidh peaca, le go léir a traein
de mairg agus trua, chun bheith
neamhbhásmhar. Bhí sé féidir do
Adam, roimh an titim, chun foirmi
a ceart carachtar le géillsine chun
Dé Dlí. Ach sé theip chun
dhéanamh seo, agus bheith- cúis

dá peaca ár dúlra bhfuil tite agus
muid ní féidir Déan sinn féin ceart.
Ós rud é go bhfuil muid peacach,
mí naofa, ní féidir linn cloí go
foirfe leis naofa Dlí. muid agat níl
fíréantacht de ár féin le a chun
bualadh an éilimh de an Dlí de
Dia. Ach Críost tá déanta a bealach
de éalú le haghaidh linn. sé
chónaigh ar talamh ina measc
trialacha agus temptations den sórt
sin mar againn agat chun bualadh.
sé chónaigh a gan pheaca saol. sé
fuair bás le haghaidh linn, agus
anois sé tairiscintí chun ghlacadh
ár peacaí agus tabhair linn Bhí a
chuid fíréantacht. Dá leat tabhair

féin chun Eisean, agus glacadh
Eisean mar do Slánaitheoir, ansin,
peacach mar do saol féadfaidh agat
bhí, le haghaidh Bhí a chuid ar
mhaithe leat bhfuil cuntas ceart.

Chríost carachtar seasann isteach
áit de do carachtar, agus leat bhfuil
glactha

roimh Dia díreach mar dá leat bhí ní
pheacaigh.

Níos mó ná seo, athraíonn Críost
an croí. abides sé i do croí ag
creideamh. Tá tú chun an nasc seo
le Críost a choinneáil trí

Creideamh agus an leanúnach
géilleadh de do beidh chun Eisean;
agus mar sin fada

mar leat dhéanamh seo, déanfaidh sé

oibre isteach leat chun beidh agus a
dhéanamh de réir chun

Bhí a chuid maith pléisiúir. Mar sin leat féadfaidh abair, “Tá an saol a mé anois beo isteach an fheoil a mairim tré chreideamh Mhic Dé, a ghrádhúigh mé, agus thug sé é féin ar mo shon.” Galataigh 2:20 . Mar sin dúirt Íosa lena dheisceabail, “Ní sibhse a labhraíonn, ach Spiorad bhur nAthair a labhraíonn ionat.” Matha 10:20 . Ansin le Críost ag obair i tú, beidh tú an spiorad céanna a léiriú agus na dea-oibreacha céanna a dhéanamh - oibreacha de chuid fíréantacht, géillsine.

Mar sin níl aon rud ionainn féin le bród a bhaint as. Tá againn gan

aon chúis le féin-ardú. Is é an t-aon chúis dóchais atá againn sa fíréantacht de Críost curtha i leith chun linn, agus isteach go oibrigh le Bhí a chuid Spiorad ag obair isteach agus tríd linn.

Nuair a labhraímid ar chreideamh, ba cheart idirdhealú a bheith ann iompartha isteach aigne. Tá tá a cineálta de creideamh go tá go hiomlán leithleach ó Creideamh. Is é atá ann agus cumhacht Dé, fírinne a bhriathar fíricí go fiú Sátan agus aige óstach ní féidir ag croí shéanadh. Tá an Bíobla a deir, “Creideann na diabhail freisin,

agus critheann siad;” ach ní creideamh é seo. Séamas 2:19 . Áit a bhfuil ní amháin creideamh i bhfocal Dé, ach a an toil a thíolacadh dó; áit a bhfuil an croí tugtha dó, na n-aighe atá socraithe air, tá creideamh ann a n-oibríonn trí grá agus purifies an anam. Tríd an gcreideamh seo déantar an croí a athnuachan in íomhá Dé. Agus is é an croí atá ina staid neamh-athnuaite ní ábhar chun an Dlí de Dia, ceachtar acu cínte féidir bheith, anois suilt ina reachtanna naofa, á rá leis an Salmóir, “O, conas a ghrá mé Do Dlí! é Is é mo machnaimh go léir an lá .” Salm

119:97 . Agus an
tá fíréantacht an dlí comhlíonta
ionainn, “nach siúlann tar éis an
feoil, ach tar éis an Spiorad.”
Rómhánaigh 8:1 .

Tá bhfuil siúd EDS agat ar eolas
an pardún grá de Críost agus ar
mian leo go fírinneach bheith ina
gclann Dé, fós tuigeann siad sin tá
a gcarachtar neamhfhoirfe, tá a
saol lochtach, agus tá siad réidh
amhras an bhfuil a gcroí
athnuachan ag an Spiorad Naomh.
Chun den sórt sin mé bheadh
abair, Déan ní tharraingt ar ais
isteach éadóchas. muid déanfaidh
go minic caithfidh tú bogha síos

agus caoineadh faoi chosa Íosa mar gheall ar ár easnaimh agus botúin, ach nílimid le dímholadh. Fiú dá againn bhfuil shárú le an namhaid, againn bhfuil ní caitheadh as, ní thréig agus dhiúltaigh Dia. Níl; Tá Críost ar dheis Dé, cé chomh maith a dhéanann idirghuí dúinn. Arsa Seán ionúin, “Na rudaí seo scríobh mé chugaibh, chun nach peacaigh sibh. Agus má pheacaíonn aon duine, tá an Abhcóide le an Athair, Íosa Críost an ceart.” 1 Eoin 2:1 .

Agus dhéanamh ní dearmad an focail de Críost, “Tá an Athair Féin grá leat.” Eoin 16:27 . sé mianta chun athbhunú leat chun Féin, chun féach Bhí a chuid féin íonachta agus beannaitheacht léirithe isteach leat. Agus dá leat beidh ach toradh féin chun Eisean, sé go hath thosaigh a maith oibre isteach leat beidh iompar é ar aghaidh chun an lá de Íosa Críost. Guí níos mó go dian ; creid níos mó go hiomlán. Mar againn teacht chun distrust ár féin cumhacht, lig linn muinín an cumhacht de ár Slánaitheoir, agus againn déanfaidh moladh Eisean EDS tá

an sláinte de ár gnúis.

Dá gaire a thagann tú chuig Íosa, is ea is lochtaí a bheidh tú le feiceáil do féin súile; le haghaidh do fíis beidh bheith níos soiléire, agus do imperfections beidh bheith feicthe isteach leathan agus leithleach codarsnacht chun Bhí a chuid foirfe nádúr. seo tá fianaise ann go bhfuil delusions Satan ar chaill a gcumhacht; go bhfuil an beoga tionchar de an Spiorad de Dia tá arousing leat.

Ní féidir le grá domhain ar bith d'Íosa fanacht sa chroí sin ná tuig a pheacadh féin. An t-anam atá claochlaithe ag an grásta de Críost

beidh admire Bhí a chuid diaga
carachtar ; ach dá againn
dhéanamh ní féach ár féin morálta
deformity, é tá dothuigthe fianaise
go againn agat ní bhí a amharc de
an áilleacht agus barr feabhais de
Críost.

Dá lú a fheicimid meas a bheith
againn orainn féin, is ea is mó a
bheidh le feiceáil againn meas
isteach an gan teorainn íonachta
agus aoibhnis de ár Slánaitheoir. A
amharc de tiomáineann ár bpeaca
sinn chuige an té ar féidir pardún a
thabhairt dó; agus nuair a bheidh
an t-anam, a bhaint amach a
helplessness, sroicheann amach tar

éis Chríost, Beidh sé a nochtadh É féin i gcumhacht. Dá mhéad ár mbraistint ar ghá a thiomáineann muid chuige agus le briathar Dé, dá mhéad tuairimí arda a bheidh againn ar a chuid carachtar, agus an níos mó go hiomlán againn déanfaidh machnamh Bhí a chuid íomha.

Caibidil 8 - Ag fás Suas Isteach Críost

Tá an athrú de croí le a againn éirí leanaí de Dia tá isteach an Bíobla labhartha de mar breith. Arís, é tá i gcomparáid chun an phéacadh de an maith síol shíolraithe le an fear céile. I mhaith modh siúd EDS bhfuil díreach tiontaithe chun Críost bhfuil, "mar nuabheirthe leanaí," chun "fás suas" chun an stád na bhfear agus

mná isteach Críost Íosa. 1 Peadar 2:2 ; Eifisigh 4:15 . Nó mhaith an maith síol shíolraithe isteach an Gort, siad bhfuil chun fás suas agus thabhairt amach torthaí. Íseáia deir go siad déanfaidh “bhí ar a dtugtar crainn de fíréantacht, an plandáil de an A Thiarna, go sé d'fhéadfadh bheith glóire.” Íseáia 61:3 . Mar sin ó nádúrtha saol, léaráidí bhfuil tarraingthe, chun cabhrú linn níos fearr chun thuiscint an mistéireach fhírinní de spioradálta saol. Ní léir an eagna agus scil an duine féidir tháirgeadh saol isteach an is lú réad isteach nádúr. é tá amháin tríd an saol a

Dia Féin tá thug, go ach an oiread planda nó ainmhí féidir beo. Mar sin é tá amháin tríd an saol ó Dia go spioradálta saol tá ghin isteach croíthe na bhfear. Mura mbeirtear fear “ó thuas,” ní féidir leis éirí a rannpháirtí de an saol a Críost tháinig chun tabhair. Eoin 3:3 , corrlach.

Mar le saol, mar sin é tá le fás. é tá Dia EDS tugann an bachlóg a bhláth agus an bláth chun torthaí. Is trína chumhacht atá an síol forbraíonn, “ar dtús an lann, ansin an chluas, ina dhiaidh sin an t-arbhar iomlán sa cluas.” Marcas 4:28 . Agus deir an fáidh Hosea ar

Iosrael, “Déanfaidh sé fás mar an lile.” “Déanfaidh siad athbheochan mar an t-arbhar, agus fásfaidh siad mar an fíniúin.” Hosea 14:5, 7 .

Agus Íosa tairiscintí linn "mheas an lilies conas

siad fás." Lúcas 12:27 . Tá an plandaí agus bláthanna fás ní le a gcuid féin cúram nó imní nó iarracht, ach le ag fáil go a Dia tá curtha ar fáil chun ministir chun a gcuid saol. Tá an leanbh ní féidir, le ar bith imní nó cumhacht dá chuid féin, cuir lena stádas. Ní féidir leat níos mó, ag imní nó iarracht díot féin, fás spioradálta slán. An planda, an leanbh, a fhásann tríd an rud a

thugann aire a fháil óna
thimpeallacht a shaol - aer, solas na
gréine, agus bia. Cad is brí leis na
bronntanais dúlra seo ainmhí agus
planda, is é sin Críost dóibh siúd a
chuireann muinín ann. Tá sé a
gcuid “go síoraí solas,” “a ghrian
agus sciath.” Íseáia 60:19 ; Salm

84:11 . sé déanfaidh bheith mar “an drúcht chun Iosrael.” “sé déanfaidh teacht síos mhaith báisteach ar an mown féar.” Hosea 14:5 ; Salm 72:6 . sé tá an beo uisce, “an Arán de Dia a teacht síos ó neamh, agus tugann saol chun an domhan.” Eoin 6:33 .

I mbronntanas gan mheitseáil a Mhic, tá an t-iomlán timpeallaithe ag Dia domhan le atmaisféar de ghrásta chomh fíor leis an aer a scaiptear thart an cruinneog. Gach EDS roghnaigh chun anáil seo tabhairt beatha atmo- beidh sféar beo agus ag fás suas go dtí an

stádas na fir agus mná i Críost Íosa.

Mar an bláth casadh chun an ghrian, go an geal bíomaí féadfaidh cabhair isteach ag críochnú a áilleacht agus a siméadrachta, mar sin ba chóir dúinn iompú ar an nGrian na Fíréiniúlachta, go lonródh solas na bhflaitheas orainne, go dtabharfadh ár carachtar féadfaidh bheith forbartha isteach an cosúlacht de Críost.

Múineann Íosa an rud céanna nuair a deir sé, “Fan ionamsa, agus mise isteach leat. Mar an géaga ní féidir béar torthaí de é féin,

seachas é cloí isteach an
fíniúna; níl níos mó féidir tá, seachas
sibh cloí isteach Mise.... Sin Mise sibh
féidir dhéanamh rud ar bith.” Eoin
15:4, 5 . Tá tú díreach mar
cleithiúnach ar Críost,
chun beatha naofa a chaitheamh,
mar atá an brainse ar an stoc
tuismitheora le haghaidh fás agus
torthúlacht. Óna chéile ó Eisean
leat agat níl saol. tu gan aon
chumhacht chun seasamh in
aghaidh an temptation nó chun fás
i ngrásta agus bheannaíocht. Ag
cloí leis, féadfaidh tú bláthú. Ag
tarraingt do bheatha uaidh, ní
sheargfaidh tú agus ní bheidh tú

gan toradh. Beidh tú cosúil le crann curtha le an aibhneacha de uisce.

Tá tuairim ag go leor go gcaithfidh siad cuid den obair a dhéanamh ina aonar. siad agat iontaofa isteach Críost le haghaidh an maithiúnas de peaca, ach anois siad lorg le a gcuid féin iarrachtaí chun beo ceart. Ach gach den sórt sin iarracht ní mór theipeann. Arsa Íosa, "Gan mise ní féidir leat aon rud a dhéanamh." Ár bhfás isteach grásta, ár áthas, ár úsáideacht,—gach ag brath ar ár aontas le Críost. Is tré chomaoineach leis, go lá, in

aghaidh na huaire,—trí chloí i
Eisean,—sin againn bhfuil chun fás
isteach grásta. sé tá ní amháin an
Údar, ach an Críochnaitheoir de ár
Creideamh. é tá Críost ar dtús agus
seo caite agus i gcónaí. sé tá chun
bheith le linn, ní amháin ag an tús
agus an deireadh de ár ndóigh, ach
ag gach céim den bhealach. Deir
Dáiví, “Shocraigh mé an Tiarna i
gcónaí roimh mise: mar sé tá ag
mo ceart lámh, mé déanfaidh ní
bheith bhog.” Salm 16:8 .

An bhfiafraíonn tú de, “Conas is
féidir liom cloí i gCríost?” Ar an
mbealach céanna mar a fuair tú é
ar dtús. “Mar sin mar a fuair sibh

Críost Íosa an Tiarna, mar sin siúl sibhse ann." "Tá an díreach déanfaidh beo ag Creideamh."

Colosaigh 2:6 ; Eabhraigh 10:38 .
Thug tú féin do Dhia, le bheith A
chuid go hiomlán, chun seirbhís
agus géilleadh dó, agus ghlac tú
Críost mar do Slánaitheoir. tu
d'fhéadfadh ní féin atóin le
haghaidh do peacaí nó athrú do
croí ; ach tar éis tú féin a thabhairt
do Dhia, creideann tú gur ar son
Rinne Críost é seo go léir ar do
shon. Trí *chreideamh* rinneadh tú de
Chríost, agus tré *chreideamh* tá
sibh le fás aníos ann—trí thabhairt
agus tógáil. Tá tú chun *tabhair* go
léir, - do croí, do beidh, do seirbhís,
— tabhair féin chun Eisean chun
géilleadh go léir Bhí a chuid

riachtanais; agus leat caithfidh
ghlacadh uile, — Críost, an
iomláine de go léir beannacht,
chun cloí isteach do croí, chun
bheith do neart, d'fhíréantacht, a
chúntóir shíoraí, - chun cumhacht
a thabhairt duit géilleadh.

Coisrigh tú féin do Dhia ar
maidin; déan é seo do an chéad
obair. Bíodh do phaidir, “Tóg, a
Thiarna, go hiomlán mé Thú. mé
leagan go léir mo pleananna ag Do
cosa. Úsáid liom inniu isteach Do
seirbhíse. Cloí le mise, agus lig go
léir mo oibre bheith oibrigh isteach
Tú.” seo tá a ábhar laethúil.
coisrigigh gach maidin tú féin do

Dhia ar feadh an lae sin. Tabhair suas do chuid pleananna go léir dó, le cur i gcrích nó le tabhairt suas mar A chuid léireoidh an fhoráil. Mar sin ó lá go lá is féidir leat a bheith ag tabhairt do saol isteach an lámha de Dia, agus mar sin do saol beidh bheith múnlaithe níos mó agus níos mó tar éis an saol de Críost.

Is saol suaimhnis é beatha i gCríost. Seans nach bhfuil aon eacstais ann mothúcháin, ach ba chóir go mbeadh iontaobhas seasmhach, síochánta ann. Do dhóchas nach bhfuil ionat féin; tá sé i gCríost. Tá do laige aontaithe

lena do neart, do aineolas ar a
eagna, do laige go buan
d'fhéadfadh. Mar sin ní gá duit
breathnú ort féin, gan ligean don
intinn maireachtáil ar féin, ach
cuma chun Críost. Lig an aigne
áitigh ar Bhí a chuid grá, ar an
áilleacht, an foirfeachta, de Bhí a
chuid carachtar. Críost isteach Bhí
a chuid féin-shéanadh,
Críost ina náiriú, Críost ina
íonachta agus ina naomhaíocht,
Críost i A ghrá gan
mhacasamhail—is é seo ábhar
machnaimh an anama. Is trí
ghrásta a thabhairt dó, á chóipeáil,
ag brath go hiomlán air, a dhéantar

leat bhfuil chun bheith claochlaithe isteach Bhí a chuid cosúlacht.

Arsa Íosa, “Fan ionam.”

Cuireann na focail seo smaoineamh ar scíthe in iúl, cobhsaíocht, muinín. Arís sé cuireadh, “Tar chun Mise, ... agus mé beidh tabhair suaimhneas duit.” Matha 11:28 . Cuireann focail an psalmist in iúl an smaoineamh céanna: “Suíomh sa Tiarna, agus fan go foighneach air.” Agus Íseáia tugann an dearbhú, “I ciúnas agus isteach muinín déanfaidh bíodh do neart agat.” Salm 37:7 ; Íseáia 30:15 . Níl an chuid eile seo le fáil i neamhghníomhaíocht ; le

haghaidh isteach an Slánaitheoir
cuireadh an gealltanais de scíthe tá
aontaithe

le an glaoch chun saothair: “Tóg Mo cuing ar tusa: agus sibhse déanfaidh faigh

scíth.” Matha 11:29 . An croí a luíonn go hiomlán ar Chríost beidh bheith is mó dáiríre agus gníomhach isteach saothair le haghaidh Eisean.

Nuair a chomhnuigheann an aigne ort féin, iompaítear ó Chríost í, an foirse de neart agus saol.

Uaidh sin Is é Satan ar iarracht leanúnach a choinneáil ar an aird atreorú ón Slánaitheoir agus mar sin cosc a chur ar an aontas agus comaoineach an anama le Críost. Tá pléisiúir an domhan, cúramaí

an tsaoil agus seachráin agus brón
an tsaoil, lochtanna daoine eile, nó
do lochtanna agus do
mhífhoirfeachtaí féin - d'aon
cheann nó gach ceann díobh seo
beidh sé iarracht an intinn a
atreorú. Ná cuir a chuid gléasanna
amú. Go leor a atá fíor
choinsiasach, agus ar mian leo
maireachtáil do Dhia, is ró-mhinic
é luaidhe chun áitigh ar a gcuid
féin lochtanna agus laigí, agus mar
sin le
agus é á scaradh ó Chríost tá súil aige
an bua a fháil. Ba cheart dúinn ní
Déan féin an ionad agus indulge imní
agus eagla mar chun cibé acu

beidh muid shábháil. Casann sé seo go léir an t-anam ar shiúl ó Fhoirse na ár neart. Tiomnaigh coinneáil d'anama do Dhia, agus muinín as Eisean. Labhair agus smaoinigh ar Íosa. Go n-éirí an t-ádh leis. Cuir ar shiúl go léir amhras ; cuir as do eagla. Abair leis an Apostle Paul, "Tá mé beo; fós ní Mise, ach tá Críost beo ionam: agus an bheatha a mhairim anois san fheoil beo trí chreideamh Mhic Dé, a ghráigh mé, agus a thug É Féin dom." Galataigh 2:20 . Suaimhneas síoraí i nDia. Tá sé in ann é sin a choinneáil tá tú tiomanta dó. Má fhágann tú tú féin

ina lámha saor in aisce,. Beidh sé a thabhairt amach níos mó ná conqueror tú tríd an té a bhfuil grá leat.

Nuair a ghlac Críost an nádúr daonna air, cheangail sé an daonnacht chun Féin le a carbhat de grá go féidir riamh bheith briste le ar bith cumhacht shábháil rogha an fhir féin. Beidh Satan i láthair i gcónaí allurements chun sinn a mhealladh chun an comhionannas vótaí seo a bhriseadh - rogha a dhéanamh scaradh uainn Críost. Seo an áit a gcaithfimid féachaint, iarracht a dhéanamh, guí, go ní fhéadfaidh aon rud a mhealladh

dúinn máistir eile a *roghnú* ; óir táimid i gcónaí saor é seo a dhéanamh. Ach coinnimid ár súile seasta ar Chríost, agus ar Shé beidh caomhnaigh linn. Breathnú chun Íosa, againn bhfuil slán. Ní dhéanfaidh aon ní féidir pluc as a láimh sinn. Agus sinn ag breathnú air de shíor, “athraítear sinn isteach san íomhá chéanna ó ghlóir go glóir, fiú mar atá ag Spiorad an a Thiarna.” 2 Corantaigh 3: 18 .

Is mar sin a fuair na deisceabail luatha a gcosúlacht leis an daor Slánaitheoir. Cathain siúd dheisceabail chuala an focail de Íosa, siad bhraith a gcuid gá de

Eisean. siad lorg, siad fuair, siad
ina dhiaidh

Eisean. Bhí siad in éineacht leis sa teach, ag an mbord, sa closet, sa pháirc. Bhí siad in éineacht leis mar dhaltaí le múinteoir, go laethúil ag fáil ó Bhí a chuid liopaí ceachtanna de naofa fhírinne. siad d'fhéach chun Eisean, mar sheirbhísigh dá máistir, a gcuid dualgas a fhoghlaim. Bhí na deisceabail sin fir “faoi réir paisin mhaith mar atáimid.” Séamas 5:17 . Bhí an céanna cath le peaca chun troid. siad ag teastáil an céanna grásta, isteach ordú chun beo a naofa saol.

Fiú Seán, an beloved deisceabal, an aon EDS is mó go hiomlán

léirithe cosúlacht an tSlánaitheóra,
ní raibh an grásta sin aige go
nádúrtha de charachtar. Ní hé
amháin go raibh sé
féinmhuiníneach agus
uaillmhianach ar son onóra, ach
impetuous, agus doicheadach faoi
gortuithe. Ach mar an carachtar de
an Dhiaga Aon bhí léiriú chun leis,
sé chonaic aige féin easnamh agus
bhí humhal leis an eolas. An neart
agus foighne, an an chumhacht
agus an chaomhnacht, an
mhórgacht agus an mhacántacht,
go bhfaca sé i saol laethúil Mhic
Dé, líonadh a anam le meas agus
grá. Lá le lá aige croí bhí tharraingt

amach i dtreo Críost, go dtí sé
cailte radharc de féin isteach grá le
haghaidh aige Máistir. Bhí a chuid
doicheadh, uailmhianach meon
bhí thug chun an múnlú cumhacht
de Críost. Tá an ag athghiniúint
tionchar an Spioraid Naoimh
athnuachan a croí. Tá cumhacht
an d'éirigh le grá Chríost athrú ar
charachtar. Is é seo an toradh
cinnte ar aontas le hÍosa. Nuair a
fhanann Críost sa chroí, an Tá
nádúr iomlán a chlaochlú. Spiorad
Chríost, a ghrá, bogann an croí,
subdues an anam, agus ardaíonn
an smaointe agus mianta i dtreo
Dia agus neamh.

Cathain Críost ardaithe chun neamh,
an chiall de Bhí a chuid láithreacht
bhí

fós lena lucht leanúna. Láithreacht
phearsanta a bhí ann, lán de ghrá
agus éadrom. Íosa, an Slánaitheoir,
a shiúil agus a labhair agus a ghuí
le iad, EDS bhí labhartha dóchas
agus compord chun a gcuid
croíthe, bhí, Cé go raibh
teachtaireacht na síochána fós ar a
liopaí, tógtha suas ó leo isteach
neamh, agus an toin de Bhí a chuid
glór bhí teacht ar ais chun iad, mar
an scamall de aingil faighte Eisean
- “Seo, mé am le leat i gcónaí, fiú
go deireadh an domhain.” Matha
28:20 . Bhí aige chuaigh suas chun

na bhflaitheas i bhfoirm na daonnachta. Bhí a fhios acu go raibh sé bhí os comhair ríchathaoir Dé, a gCara agus a Slánaitheoir fós; go Ní raibh aon athrú ar a comhbhrón; go raibh sé aitheanta fós leis ag fulaingt daonnachta. Bhí sé ag cur i láthair Dé tuillteanais Bhí a chuid féin lómhara fuil, ag taispeáint Bhí a chuid créachtaithe lámha agus cosa, isteach cuimhneacháin de an praghas sé bhí íoctha le haghaidh Bhí a chuid fuascailte. siad Bhí a fhios

go ndeachaigh Sé suas chun na bhflaitheas chun áiteanna a ullmhú dóibh, agus go sé bheadh teacht arís agus ghlacadh leo chun Féin.

Mar a bhuaíl siad le chéile tar éis an dul suas bhí fonn orthu i láthair a gcuid iarratais chun an Athair isteach an ainm de Íosa. I sollúnta do chrom siad ag urnaí, ag rá arís an dearbhú, “Cibé rud fiafróidh sibh den Athair i m'ainm-sa, tabharfaidh sé daoibh é. Go dtí seo agat sibh d'iarr faic isteach Mo ainm: fiafraigh, agus sibh déanfaidh fháil, go do áthas féadfaidh bheith lán.” Eoin 16:23, 24 . siad leathnaithe an lámh de

Creideamh níos airde agus níos airde le an cumhachtach argóint, “Tá tá Críost go fuair bás, seadh, go bhfuil méadú tagtha arís, atá ar an lámh dheis fiú de Dia, EDS freisin maketh idirghuí le haghaidh linn.” Rómhánaigh 8:34 . Agus Pentecost thug leo an láithreach de an Comforter, de cé dúirt Críost, "Beidh sé ionaibh." Agus dúirt sé thairis sin, “Tá fóirsteanach le haghaidh leat go mé dul ar shiúl: le haghaidh dá mé dul ní ar shiúl, an Comforter ní thiocfaidh chun tú; ach má imeoidh mé, seolfaidh mé chugaibh é.” Eoin 14:17 ; 16:7 . As

seo amach tríd an Spiorad, bhí Críost le cloí de shíor i gcroíthe a pháistí. Bhí a n-aontas leis níos dlúithe ná nuair a bhí sé go pearsanta leo. An solas agus an grá, agus cumhacht na n-áitreabh do shoillsigh Críost tríothu, ionnus go fir, féuch, “iongnadh; agus do ghabh eolas orra, .i siad bhí bhí le Íosa.” Achtanna 4:13 .

Gach a raibh Críost dá dheisceabail, is mian leis a bheith dá chuid leanaí inniu; le haghaidh isteach go seo caite paidir, le an beag banna ceoil de dheisceabail bhailigh sé mar gheall air, a dúirt sé, "Ní guí mé ach ar a son seo

amháin, ach le haghaidh leo freisin a déanfaidh creid ar Mise tríd a gcuid focal.” Eoin 17:20 .

Ghuigh Íosa ar ár son, agus d'iarr sé orainn a bheith mar aon leis Eisean, fiú mar is duine é leis an Athair. Cad aontas é seo! Tá an Dúirt Slánaitheoir uaidh féin, “Ní féidir leis an Mac aon ní a dhéanamh de féin;” “An tAthair atá ina chónaí ionam, déanann sé na hoibreacha.” Eoin 5:19 ; 14:10 . Ansin má tá Críost ina chónaí inár gcroí, oibreoidh sé ionainn “idir thoil agus ghníomh a mhaitheas.” Filipigh 2:13 . muid oibreoidh sé mar a d'oibrigh sé; léireoimid an

spiorad céanna. Agus mar sin,
grámhar Eisean agus ag cloí
isteach Eisean, againn déanfaidh
“fás suas isteach Eisean isteach go
léir rudaí, a tá an ceann, fiú
Críost.” Eifisigh 4:15 .

Caibidil 9 — An Obair agus an Saol

Dia tá an foinse de saol agus éadrom agus áthas chun an cruinne. Cosúil gathanna de éadrom ó an ghrian, mhaith an sruthanna de uisce pléasctha ó a earrach beo, sreabhann beannachtaí uaidh chuig a chréatúir go léir. Agus cibé áit an saol de Dia tá isteach an croíthe de fir, é beidh sreabhadh amach chun

daoine eile isteach grá agus beannacht.

Bhí áthas ár Slánaitheora ar ardú agus ar fhuascailt na dtit fir. Le haghaidh seo sé chomhaireamh ní Bhí a chuid saol daor chun Féin, ach fhulaing an chros, ag déanamh measa ar an náire. Mar sin bíonn aingil i mbun oibre riamh - ar son sonas daoine eile. Is é seo a n-áthas. Rud a selfish d'fhéachfadh croíthe mar sheirbhís uirísle, ag tabhairt aire dóibh siúd a atá trua agus ar gach slí níos ísle i gcarachtar agus céim, is é an obair na n-aingeal gan pheaca. Is é spiorad an ghrá féin-íobairt

Chríost an spiorad a théann ar fud na bhflaitheas agus is é croílár a sonas. Is é seo an spiorad a bheidh ina sheilbh ag leanúna Chríost, an obair a siad beidh dhéanamh.

Nuair a bhíonn grá Chríost cumhdaithe sa chroí, cosúil le milis cumhráin é ní féidir bheith i bhfolach. A naofa tionchar beidh bheith bhraith le go léir le cé againn teacht isteach teagmháil. Tá an spiorad de Chríost isteach an croí tá mhaith a earrach isteach an fásach, ag sileadh chun athnuachan go léir agus ag déanamh siúd EDS bhfuil réidh chun bás, fonn chun deoch de an

uisce de saol.

Grá chun Íosa beidh bheith léiriú isteach a dúil chun oibre mar sé d'oibrigh sé ar mhaithe le beannacht agus ardú na daonnachta. Beidh sé mar thoradh chun grá, tenderness, agus comhbhá do na créatúir go léir ár neamhaí Athar cúram.

Tá an Slánaitheoir saol ar talamh bhí ní a saol de gan stró agus deabhóid dó féin, ach shaothraigh sé le dian-iarracht dhian, gan staonadh le haghaidh an slánú de cailte cine daonna. Ó an mansair chun Calvary sé ina dhiaidh an cosán de féin-shéanadh agus á lorg ní chun bheith scaoileadh ó dian

tascanna, pianmhar ag taisteal agus traochta cúram agus saothair. sé dúirt, “Níor tháinig Mac an duine chun go ndéanfaí freastal air, ach chun freastal air, agus chun tabhair Bhí a chuid saol a airgead fuascailte le haghaidh go leor.” Matha 20:28 . seo bhí an aon iontach réad de Bhí a chuid saol. Gach rud eile bhí tánaisteach agus

subservach. B'é a fheoil agus a dheoch toil Dé do dhéanamh agus do chríochnaigh Bhí a chuid oibre. Féin agus féin-leas bhí níl chuid isteach Bhí a chuid saothair.

Mar sin beidh na daoine atá ina bpáirtithe i ngrásta Chríost réidh chun Déan ar bith íobairt, go daoine eile le haghaidh cé sé fuair bás féadfaidh sciar an bronntanas neamh. Déanfaidh siad gach is féidir leo chun an domhan a fheabhsú as a bhfanacht ann. Is é an spiorad seo an fás cinnte de anam tiontaithe. Níl níos luaithe dhéanann aon teacht chun Críost ná ann tá rugadh isteach fonn a

chroí a chur in iúl do dhaoine eile gur cara luachmhar é tá fuarthas isteach Íosa; an shábháil agus ag naomhú fhírinne ní féidir bheith stophtar suas ina chroí. Má táimid éadaigh le ceartas Chríost agus bhfuil líonadh le an áthas de Bhí a chuid chónaithe Spiorad, againn déanfaidh ní bheith ábalta chun a shealbhú ár síocháin. Dá againn agat blaiseadh agus feicthe go an Tiarna tá maith beidh rud éigin le rá againn. Cosúil le Philip nuair a fuair sé an Slánaitheoir, againn déanfaidh cuireadh daoine eile isteach Bhí a chuid láithreach. muid déanfaidh lorg chun

i láthair chun leo an is díol spéise de Críost agus an dofheicthe réaltachtaí de an domhan chun teacht. Tá beidh bheith an déine de dúil chun lean isteach

an cosán a thrial Íosa. Beidh fadú mór orthu siúd timpeall orainn

“Féach ar Uan Dé, a thógann uaidh an peaca de an domhan.” Eoin 1:29

.

Agus glacfaidh an iarracht chun daoine eile a bheannú mar bheannachtaí ar ár féin. Ba é seo cuspóir Dé i gcuid a thabhairt dúinn chun gníomhú sa plean fuascailte. Thug sé an phribhléid do na fir éirí rannpháirtithe de an

diaga nádúr agus, isteach a gcuid cas, de idirleata beannachtaí chun a gcuid fear fir. seo tá an airde onóir, an is mó áthas, go is féidir le Dia a bhronnadh ar na fir. Iad siúd a thiocfaidh chun bheith dá bhrí sin rannpháirtithe isteach saothair de grá bhfuil thug gaire chun a gcuid Cruthaitheoir.

Dia d'fhéadfadh agat tiomanta an teachtaireacht de an soiscéal, agus go léir an oibre de grámhar aireacht, chun an neamhaí aingil. sé d'fhéadfadh agat fostaithe eile acmhainn le haghaidh ag baint amach Bhí a chuid cuspóir. Ach isteach Bhí a chuid grá gan

teorainn Roghnaigh Sé chun sinn a dhéanamh comh-oibrithe leis Féin, le Críost agus na haingil, chun go roinnfimid an bheannacht, an t-áthas, an spioradálta spreagúil, a torthaí ó seo neamhleithleach aireacht.

muid bhfuil thug isteach comhbhrón le Críost tríd an comhaltacht de Bhí a chuid fulaingtí. Gach acht de féiniobairt le haghaidh an maith de daoine eile neartaíonn sé spiorad na tairbhí i gcroí an bhronntóra, agus é ina chomhghuaillíocht níos mó go dlúth chun an Slánaitheoir de an domhan, EDS “bhí saibhir, fós

le haghaidh do sakes ... tháinig
bocht, go sibh tríd Bhí a chuid
bochtaineacht d'fhéadfadh a bheith

saibhir.” 2 Corantaigh 8:9 . Agus é tá amháin mar againn mar sin chomhlíonadh an diaga cuspóir isteach ár cruthú go saol féidir bheith a beannacht chun linn.

Dá leat beidh dul chun oibre mar Críost dearáí go Bhí a chuid dheisceabail déanfaidh, agus anamacha a bhuachan dó, beidh tú ag mothú go bhfuil gá le taithí níos doimhne agus eolas níos mó ar rudaí diaga, agus beidh ocras agus tart tar éis fíréantachta. Beidh tú ag pléadáil le Dia, agus beidh do chreideamh bheith neartaithe, agus do anam beidh deoch níos doimhne dréachtaí ag an go maith an tslánaithe. Má bhíonn tú ag dul

i ngleic le freasúra agus le trialacha, beidh tú in ann an Bíobla agus paidir. Fásfaidh tú i ngrásta agus in eolas ar Críost, agus beidh fhorbairt a saibhir taithí.

Tugann spiorad an tsaothair neamhleithleacha do dhaoine eile doimhneacht, cobhsaíocht, agus Críostúil aoibhnis chun an carachtar, agus tugann síocháin agus sonas chun a sealbhóir. Tá an mianta bhfuil ardaithe. Tá tá níl seomra le haghaidh sloth nó féiniúlacht. Iad siúd a fheidhmíonn mar sin na grásta Críostaí beidh fás agus beidh éirí láidir chun oibre le haghaidh Dia. siad beidh agat

tuiscentí spioradálta soiléire,
creideamh seasta ag fás, agus
méadú cumhacht isteach paidir. Tá
an Spiorad de Dia, ag gluaiseacht
ar a gcuid spiorad, glaonna amach
armóin naofa an anama mar
fhreagra ar an dteagmháil dhiaga.
Iad siúd EDS mar sin chaitheamh
iad féin chun neamhleithleach
iarracht le haghaidh an maith de
daoine eile bhfuil is mó cinnte ag
obair amach a gcuid féin slánú.

Is é an t-aon bhealach chun fás i
ngrásta a bheith disinterestedly ag
déanamh an an-obair a d'ordaigh
Críost dhúinn — gabháil, chun an
fairsinge de ár cumas, isteach ag

cabhrú agus beannacht siúd EDS
gá an cabhrú againn féidir tabhair
leo. Neart thagann le aclaíocht;
ghníomhaíocht tá an an- riocht na
beatha. Iad siúd a dhéanann
iarracht an bheatha Chríostaí a
choinneáil le éighníomhach ag
glacadh an beannachtaí go teacht
tríd an acmhainn
de grásta, agus ag déanamh faic le
haghaidh Críost, bhfuil go simplí
ag iarraidh chun beo le ag ithe gan
obair. Agus sa spioradáltacht mar
atá sa domhan nádúrtha, bíonn
meath agus meath mar thoradh air
seo i gcónaí. Fear a dhéanfadh
diúltaigh chun aclaíocht aige géaga

bheadh go luath chailleadh go léir cumhacht chun úsáid leo. Mar sin ní hé an Críostaí nach bhfeidhmeoidh a chumhachtaí a thug Dia ní theipeann air ach fás suas i gCríost, ach cailleann sé an neart atá aige cheana bhí.

Tá an eaglais de Críost tá Dé ceaptha gníomhaireacht le haghaidh an slánú na bhfear. Is é an misean atá aige ná an soiscéal a iompar chuig an domhan. Agus an oibleagáid scíthe ar go léir Críostaithe. gach duine, chun an fairsinge de aige tallainne agus deis, tá chun chomhlíonadh an Slánaitheoir coimisiún. Tá an grá

de Críost, nocht chun linn,
Déanann linn féichiúnaithe chun
go léir EDS fios

Eisean nach bhfuil. Thug Dia solas dúinn, ní dúinn féin amháin, ach le caitheamh ar leo.

Dá mbeadh lucht leanúna Chríost awake chun dualgas, bheadh mílte cá ann tá aon inniu ag fógairt an soiscéal isteach heathen tailte.

Agus go léir nach bhféadfadh go pearsanta dul i mbun na hoibre, bheadh fós é a chothú lena n-acmhainn, lena gcomhbhrón, agus lena gcuid paidreacha. Agus bheadh saothair i bhfad ní ba dhúthrachtacha ar son anamacha sa Chríostaí tíortha.

Ní gá dúinn dul go dtí tailte heathen, nó fiú an ciorcal cúng a

fhágáil an tí, más ann atá ár ndualgas, chun oibriú dó Críost. Is féidir linn é seo a dhéanamh sa chiorcal baile, sa séipéal, i measc siúd le cé againn comhlach, agus le cé againn dhéanamh gnó.

Tá an mó chuid de ár Slánaitheoir saol ar talamh bhí chaith isteach othar toil isteach an siúinéir siopa ag Nazarat. Ministreacht aingil d'fhreastail

an Tiarna de saol mar sé shiúil taobh le taobh le peasants agus oibrithe, gan aithne agus gan onóir. sé bhí mar ag comhlíonadh go dílis Bhí a chuid misean agus ag obair ag Bhí a chuid humhal trádála mar Cathain sé

leighis an tinn nó shiúil ar thonnta stoirme na Gailíle. Mar sin sna dualgais is humhal agus seasaimh is ísle an tsaoil, is féidir linn siúl agus oibre le Íosa.

Tá an aspal deir, “Lig gach fear, ina sé tá ar a dtugtar, ann fan le Dia.” 1 Corantaigh 7:24 . Féadfaidh an fear gnó a sheoladh a ghnó ar bhealach a thabharfaidh glóir dá Mháistir mar gheall ar a dílseacht. Más leantóir fíor Chríost é, iompróidh sé a chreideamh isteach i ngach rud a dhéantar agus nochtfaidh do na fir spiorad Chríost. Tá an meicneoir féadfaidh

bheith a dúthrachtach agus dílis ionadaí de Eisean a shaothraigh sna siúlóidí ísle beatha i measc chnoic na Gailíle. Gach duine a ainmníonn ainm Chríost ba chóir dó a bheith ag obair ionas go n-oibreodh daoine eile, trína ndea-oibreacha a fheiceáil, féadfar é a threorú chun a gCruthaitheoir a ghlóiriú agus Slánaitheoir.

Tá go leor tar éis iad féin a shaoradh óna gcuid bronntanais a thabhairt do seirbhís Chríost mar go raibh daoine eile i seilbh níos fearr dearlaicí agus buntáistí. Tá an tuairim tá i réim go amháin éilítear orthu siúd atá go háirithe

cumasach a gcuid cumais chun an seirbhíse de Dia. é tá teacht chun bheith thuig le go leor nach dtugtar buanna ach d'aicme áirithe is fearr leis an eisiámh de daoine eile EDS de cúrsa bhfuil ní ar a dtugtar ar chun sciar isteach an toils nó na luach saothair. Ach níl sé léirithe amhlaidh isteach an parabal. Nuair a bheidh an

máistir de an teach ar a dtugtar aige
seirbhíseach, sé thug chun gach fear
aige
oibre.

[83] Le a grámhar spiorad againn
féadfaidh feidhmiú an saol is
humhal dualgais "mar chun an
Tiarna." Colosaigh 3:23 . Má tá grá
Dé sa chroí, beidh a léiriú sa saol.
Beidh blas milis Chríost timpeall
linn, agus ár tionchar beidh
ardaigh agus beannaigh.

tu bhfuil ní chun fan le haghaidh
iontach ócáidí nó chun ag súil
neamhghnách cumais roimh leat
dul chun oibre le haghaidh Dia. tu
gá ní agat a smaoinigh de Cad an
domhan beidh smaoiniamh de

leat. Dá do laethúil saol tá a fianaise chun an íonachta agus dáiríreacht de do Creideamh, agus daoine eile bhfuil diongbháilte go leat dúil chun tairbhe iad, do iarrachtaí beidh ní bheith go hiomlán cailte. Tá an is humhal agus is boichte de an dheisceabail de Íosa féidir bheith a beannacht chun daoine eile. siad féadfaidh ní a bhaint amach go siad bhfuil ag déanamh ar bith speisialta maith, ach le a gcuid Gan aithne gan urlabhra tionchar siad féadfaidh tús tonnta de beannacht go beidh leathnú agus doimhin, agus an beannaithe torthaí siad féadfaidh

riamh fios go dtí an lá de deiridh
duais. siad dhéanamh ní
bhraitheann nó fios go siad bhfuil
ag déanamh rud ar bith iontach.
siad bhfuil ní ag teastáil chun
traochta iad féin le imní faoi rath.
siad agat amháin chun dul ar
aghaidh go ciúin, ag déanamh go
dílís an oibre go Dé freastail
sannann, agus a gcuid saol beidh
ní bheith isteach vain. Bhí a gcuid
féin anamacha beidh bheith ag fás
níos mó agus níos mó isteach an
likeness of Críost; tá siad oibrithe
le chéile le Dia isteach seo saol
agus bhfuil mar sin feistiú le
haghaidh an níos airde oibre

agus an gan scáth áthas de an saol
chun teacht.

Caibidil 10 — A Eolas de Dia

Is iomaí slí ina bhfuil Dia ag iarraidh é féin a dhéanamh aithne dúinn agus tabhair i gcomaoineach leis sinn. Labhraíonn nádúr chun ár céadfaí sin ag scor. Tá an oscailt croí beidh bheith tógtha le an grá agus ghlóir de Dia mar nocht tríd an oibreacha de Bhí a chuid lámha. Is féidir leis an gcluas éisteachta cumarsáid a chloisteáil agus a

thuiscint Dia trí rudaí an dúlra. Na páirceanna glasa, na crainn arda, an bachlóga agus bláthanna, an ag rith scamall, an ag titim báisteach, an ag babaireacht brochan, an glóir de an flaithis, labhair chun ár croíthe, agus cuireadh linn chun éirí aithne le Eisean EDS déanta leo go léir.

Cheangail ár Slánaitheoir suas a chuid ceachtanna luachmhara le rudaí de nádúr. Na crainn, na héin, bláthanna na ngleann, na gcnoc, na lochanna, agus na flaithis áille, chomh maith leis na heachtraí agus timpeallacht de laethúil saol, bhí go léir nasctha le an focail de

fhírinne, go bhféadfaí a chuid
ceachtanna a mheabhrú dá bhrí sin
go minic chun cuimhne, fiú i
measc na gnóthach cares de fear
saol de toil.

Dia bheadh agat Bhí a chuid
leanaí meas Bhí a chuid oibreacha
agus áthas isteach an simplí, ciúin
áilleacht le a sé tá maisithe ár
talmhaidh abhaile. Tá sé ina
leannán ar an álainn, agus thar aon
rud eile atá amuigh tarraingteach
Is breá leis áilleacht na gcarachtar;
Chaithfeadh sé sinn a shaothrú
íonachta agus simplíocht, an ciúin
grásta de an bláthanna.

Dá againn beidh ach éist, Dé

cruthaithe oibreacha beidh
mhúineadh linn lómhara ceachtanna
de géillsine agus muinín. Ó an réaltaí
go isteach a gcuid cúrsaí gan rian tríd
spás lean ó aois chun aois a gcuid
ceaptha cosán,
síos chun an nóiméad adamh, an
rudaí de nádúr géilleadh an
Cruthaitheoir beidh. Agus tugann
Dia aire do gach rud agus
cothaíonn sé gach rud atá Sé
chruthaigh. An té a sheasann leis
na saolta gan uimhreacha ar fud
imtharraingt, ag an céanna am
cares le haghaidh an ba mhaith de
an beag donn gealbhan a chanann
a amhrán humhal gan eagla. Nuair

a théann fir amach a toil laethúil,
mar nuair a bhíonn siad i mbun
urnaí; nuair a luíonn siad síos san
oíche, agus nuair a ardú siad ar
maidin; nuair a bheidh an saibhir
féastaí an duine ina phálás, nó
nuair a chruinníonn an duine
bocht a chlann faoi an scantach
bord, gach tá go bog faire le an
neamhaí

Athair. Níl deora bhfuil chaillfidh go Dia dhéanann ní Fógra. Tá tá níl meangadh go sé dhéanann ní marc.

Dá againn bheadh ach go hiomlán creid seo, go léir míchuí imní bheadh bheith dhíbhhe. Ní bheadh ár saol chomh líonadh le díomá mar anois; le haghaidh gach rud, cibé acu mór nó beag, a bheadh fágtha sa lámha de Dia, EDS tá ní perplexed le an iolrachas de cúram, nó faoi léigear ag a meáchan. Ba chóir dúinn taitneamh a bhaint as scíthe anam ansin chun a go leor agat fada bhí strainséirí.

Mar do céadfaí áthas isteach an tarraingteach aoibhnis de an talamh, smaoineamh de an domhan go tá chun teacht, go déanfaidh riamh fios an dúchan an pheaca agus an bháis; áit a mbeidh aghaidh an nádúir a thuilleadh a chaitheamh ar an scáth de an mallacht. Lig do samhlaíocht pictiúr an abhaile de an shábháil, agus cuimhnigh go é beidh bheith níos mó glórmhar ná do is gile samhlaíocht féidir léiriú. I an éagsúil bronntanais de Dia isteach nádúr againn

féach ach an gleaming faintest a ghlóir. Tá sé scríofa, “Súil hath ní

feicthe, ná cluas chuala, ceachtar acu agat isteach isteach an croí de fear, na rudaí a d'ullmhaigh Dia dóibh siúd a thugann grá dó." 1 Corantaigh 2:9 .

Tá an file agus an nádúraí agat go leor rudaí chun abair faoi nádúr, ach is é an Críostaí a thaitníonn áilleacht an domhain leis an meas is airde, mar go n-aithníonn sé obair láimhe a Athar agus tuigeann sé a ghrá i mbláth agus i dtor agus i gcrann. Ní féidir le duine ar bith tuiscint iomlán a fháil ar thábhacht cnoic agus ghleann, abhainn agus farraige, cé dhéanann ní cuma ar leo mar an

léiriú de Dé grá chun fear.

Labhrann Dia linn trína
oibreacha cosantacha agus tríd
tionchar a Spioraid ar an gcroí.
Inár gcúinsí agus timpeall orainn,
sna hathruithe laethúla a bhíonn ar
siúl timpeall orainn, b'fhéidir go
mbeimid ceachtanna luachmhara a
fháil mura bhfuil ár gcroí oscailte
ach iad a aithint. Tá an adeir an
salmóir, ag lorg oibre freastail Dé,
“Tá an talamh lán de mhaitheas an
Tiarna.” “An té atá ciallmhar, agus
breathnóidh na nithe seo, fiú
tuigfidh siad grámhar an a
Thiarna.” Salm 33:5 ; 107:43 .

Labhraíonn Dia linn ina

bhriathar. Anseo ní mór dúinn i línte níos soiléire nochtadh a charachtar, a chuid déileáil le fir, agus an obair mhór na fuascailte. Seo oscailte dúinn stair na patriarchs agus fáithe agus eile naofa fir de Sean. siad bhí fir “ábhar chun mhaith paisin mar againn atá.” Séamas 5:17 . muid féach conas siad ag streachailt tríd díspreagadh mhaith ár féin, conas siad thit faoi

temptation mar againn agat déanta,
agus fós thóg croí arís agus
conquered tríd an grásta de Dia; agus,
ag féachaint, againn bhfuil spreagadh
isteach ár n-iarracht tar éis
fíréantachta. Agus muid ag léamh
faoi na heispéiris lómhara deonaithe
iad, de an éadrom agus grá agus
beannacht é bhí a gcuid chun
taitneamh a bhaint as, agus de an
oibre siad oibrigh tríd an grásta
tugtha iad,
cothaíonn an spiorad a spreag iad
lasair aithrise naofa inár n- croíthe
agus fonn a bheith cosúil leo i
gcarachtar - cosúil leo siúl le Dia.
Dubhairt Íosa ar scriptionn an

tSean-Tiomna,—agus cé mhéad níos mó tá é fíor de an Nua,—“Siad bhfuil siad a fianaise de Mise,” an Slánaitheoir, Eisean isteach cé ár súil de síoraí saol bhfuil lárnaíthe. Eoin 5:39 . Sea, insíonn an Bíobla ar fad faoi Chríost. Ón gcéad taifead na cruthaitheachta—óir “gan é ní dhearnadh aon ní a rinneadh déanta”—chuig an dúnadh gealltanais, “Féach, mé teacht go tapa,” againn bhfuil ag léamh de Bhí a chuid oibreacha agus ag éisteacht chun Bhí a chuid glóir. Eoin 1:3 ; Nochtadh 22:12 . Dá gcuirfeá aithne ar an Slánaitheoir,

déan staidéar ar an Naofa
Scrioptúir.

Líon an ar fad croí le an focail de
Dia. siad bhfuil an beo uisce, ag
múchadh do tart dhó. Sin iad an
t-arán beo ó neamh. Íosa
dearbhaíonn, “Ach amháin sibh
ithe an feoil de an Mac de dhuine,
agus ólaim a fhuil, níl aon bheatha
agat ionaibh.” Agus a mhíníonn Sé
É féin á rá, “Na focail a deirim
ribh, is spiorad iad, agus is beatha
iad.” Eoin 6:53, 63 . Tá ár gcorp
tógtha suas ó cad a itheann agus a
ólann muid; agus mar atá sa
gheilleagar nádúrtha, mar sin sa
spioradálta Geilleagar: é tá Cad

againn meditate ar go beidh
tabhair ton agus neart chun ár
spioradálta nádúr.

Is é téama na fuascailte ceann ar
mian leis na haingil breathnú air
isteach ; é beidh bheith an
eolaíocht agus an amhrán de an
fuascailte ar fud
na haoiseanna síoraí gan stad. Nach
fiú smaoineamh cúramach é agus
staidéar anois? Tá an gan teorainn
trócaire agus grá de Íosa, an íobairt
a rinneadh ar ár son, glaoch ar an
machnamh is tromchúisí agus
sollúnta. Ba cheart dúinn dul i
muinín tréith ár Slánaitheora agus
ár nIdirdhealaithe. cúltóir. Ba

cheart dúinn machnamh a dhéanamh ar mhisean an té a tháinig chuige shábháil a mhuintir óna bpeacaí. Agus sinn ag machnamh mar sin ar neamh téamaí, ár Creideamh agus grá beidh fás níos láidre, agus ár paidreacha beidh bheith níos mó agus níos mó inghlactha ag Dia, mar go mbeidh siad níos mó agus níos measctha le creideamh agus grá. Beidh siad cliste agus fíochmhar. Tá beidh bheith níos mó tairiseach muinín isteach Íosa, agus a laethúil, beo

taithí isteach Bhí a chuid cumhacht
chun shábháil chun an ndícheall
go léir go teacht chun Dia le
Eisean.

Agus sinn ag machnamh ar
fhoirfeachtaí an tSlánaitheóra,
déanfaimid fonn a chlaochlú go
hiomlán agus a athnuachan ar an
íomhá de chuid íonachta. Beidh
ocras agus tart ar anama le bheith
mhaith Eisean cé againn adhair. Tá
an níos mó ár smaointe bhfuil ar
Críost, an níos mó againn
déanfaidh labhair de Eisean chun
daoine eile agus ionadaíocht
Eisean chun an domhan.

Níor scríobhadh an Bíobla don

scoláire amháin; a mhalairt ar fad, bhí sé deartha do na daoine coitianta. Na fírinní móra is gá le haghaidh slánú bhfuil déanta mar soiléir mar meánlae ; agus aon cheann beidh botún agus caillfidh siad a mbealach ach amháin iad siúd a leanann a mbreithiúnas féin ina ionad de an soiléir nocht beidh de Dia.

Níor cheart dúinn fianaise aon fhear a ghlacadh i dtaobh cad é an Scriptures mhúineadh, ach ba chóir staidéar a dhéanamh ar na focail Dé dúinn féin. Dá againn ceadaigh daoine eile chun dhéanamh ár ag smaoineamh,

againn déanfaidh agat crippled
fuinnimh

agus cumais chonarthachta.

Féadfaidh cumhachtaí uasal an
aigne a bheith amhlaidh tá an
easpa aclaíochta ar théamaí ar fiú
díriú orthu i bhfad níos measa mar
chun chailleadh a gcuid cumas
chun greim an domhain brí de an
focal de Dia. Tá an méadóidh aigne
má tá sé fostaithe i rianú amach an
caidreamh d'ábhair an Bhíobla, ag
déanamh comparáide idir an
scrioptúr agus an scrioptúr agus
spioradálta rudaí le spioradálta.

Níl aon rud níos ríofa chun an
intleacht a neartú ná an staidéar de

an Scrioptúir. Níl eile leabhar tá mar sin cumhachtach chun ardaigh na smaointe, chun fuinneamh a thabhairt do na dámha, mar an leathan, ennobling fhírinní an Bhíobla. Dá ndéanfaí staidéar ar bhriathar Dé mar ba chóir, fir bheadh fairsinge aigne, uaisleacht carachtar, agus cobhsaíocht de cuspóir go hannamh feicthe isteach iad seo amanna.

Ach is beag an tairbhe atá le baint as léamh gasta ar an Scrioptúir. Féadfaidh duine an Bíobla ar fad a léamh tríd agus go dteipfidh air féach ar a áilleacht nó a thuiscint a

bhrí domhain agus i bhfolach. Aon sliocht staidéar go dtí go bhfuil a thábhacht soiléir don intinn agus dá Maidir le plean an tslánaithe is léir, tá luach níos mó ná an perusal de go leor caibidlí le níl cinnte cuspóir isteach amharc agus níl teagasc dearfach a fuarthas.

Coinnigh do Bhíobla leat. Mar atá agat deis, léigh é; shocrú an téacsanna isteach do cuimhne. Fiú agus leat ag siúl na sráideanna is féidir leat sliocht a léamh agus machnamh a dhéanamh air, mar sin shocrú é isteach an aigne.

Ní féidir linn an eagna a fháil gan aird agus urnaí a dhéanamh staidéar iomlán. Tá coda áirithe den Scrioptúr ró-shoiléir le bheith míthuiscint, ach ann bhfuil daoine eile a bhfuil brí dhéanann ní bréag ar an dromchla chun bheith feicthe ag a sracfhéachaint. Scrioptúr caithfidh bheith i gcomparáid le scrioptúr. Tá caithfidh bheith cúramach taighde agus paidir machnaimh. Agus den sórt sin staidéar beidh bheith go saibhir aisíoctha. Mar an mianadóir fionnachtana féitheacha de mhíotal lómhar folaithe faoi dhromchla an domhain, mar sin

beidh sé EDS persevering
cuardaigh an focal de Dia mar le
haghaidh i bhfolach stór teacht ar
fhírinní den luach is mó, atá
folaithe ón radharc den iarrthóir
míchúramach. Na focail
inspioráide, pondered sa croí,
beidh bheith mar sruthanna ag
sileadh ó an tobair de saol.

Níor cheart staidéar a dhéanamh
ar an mBíobla riamh gan urnaí.
Roimh oscailt- agus a leathanaigh
ba chóir dúinn solas an Spioraid
Naoimh a iarraidh, agus tabharfar.
Nuair a tháinig Natanael go dtí
Íosa, an Slánaitheoir exclaimed,
"Féach an Iosraelach cínte, isteach

cé tá níl Gile!" Dúirt Natanael, "Cá bhfuil aithne agat orm?"

D'fhreagair Íosa, "Bí- óir gur ghlaoigh Pilib ort, nuair a bhí tú faoin gcrann fige, chonaic mé leat."

Eoin 1:47, 48 . Agus feicfidh Íosa sinn freisin sna háiteanna rúnda paidir má iarraimid é chun solais go mbeadh a fhios againn cad é fhírinne . Beidh aingeal ó shaol an tsolais leo siúd a bheidh i umhlaíocht de croí lorg le haghaidh diaga treoir.

Ardaíonn agus glóiríonn an Spiorad Naomh an Slánaitheoir. Is é a oifig é Críost a chur i láthair, an íonacht a chuid fíréantacht, agus

an iontach an tslánaithe atá againn
tríom. Arsa Íosa, “Gheobhaidh sé
de liomsa, agus taispeánfaidh sé
daoibh é.” Eoin 16:14 . Is é Spiorad
na fírinne an t-aon mhúinteoir
éifeachtúil na fírinne diaga. Cén
chaoi a gcaithfidh Dia meas a
bheith agat ar an cine daonna, ó
thug Sé a Mhac bás ar a son agus
ceapann sé a Mhac Spiorad chun
bheith fear múinteoir agus
leanúnach treoir!

Caibidil 11 — An Pribhléid de Paidir

Trí nádúr agus foilsíú, trína fhionnachtain, agus trí tionchar a Spioraid, labhraíonn Dia linn. Ach níl siad seo Go Leor; ní mór dúinn freisin ár gcroí a dhoirteadh amach dó. D'fhonn a bheith acu saol spioradálta agus fuinnimh, ní mór dúinn a bheith caidreamh iarbhír lenár Athair ar neamh. Is féidir ár n-intinn a tharraingt amach i dtreo

E; is féidir linn machnamh a dhéanamh ar a oibreacha, a trócaire, a blessings; ach ní hé seo, sa chiall is iomláine, i gcomhar leis. D'fhonn commune le Dia, ní mór dúinn rud éigin a rá leis maidir lenár iarbhír saol.

Is í an urnaí oscailt an chroí do Dhia mar chara. Ní hé sin é tá riachtanach isteach ordú chun Déan ar eolas chun Dia Cad againn bhfuil, ach isteach chun go bhféadfaimis é a ghlacadh. Ní thugann urnaí Dia anuas chun linn, ach tugann linn suas chun Eisean.

Nuair a bhí Íosa ar an talamh,

mhúin sé dá dheisceabail conas guí. D'ordaigh sé dóibh a gcuid riachtanas laethúil a chur i láthair Dé, agus a gcúram go léir a chaitheamh air. Agus an dearbhú a thug sé dóibh go a gcuid achainíocha ba chóir bheith chuala, tá dearbhaithe freisin chun linn.

Bhí Íosa é féin ina chónaí i measc na bhfear go minic ag urnaí. D'aithin ár Slánaitheóir é féin lenár riachtanais agus lenár laige, i go ndeachaidh Sé ina sholáthróir, ina achainíoch, ag lorg óna Athair soláthairtí úra nirt, go dtiocfadh sé amach agus é i mbun dualgais agus triail. Is é ár sampla é i ngach

ní. Is deartháir é inár easláin,
“isteach go léir pointí cathaithe
mhaith mar againn atá;” ach mar
an gan pheaca
amháin A nádúr recoiled ó olc;
D’fhulaing sé streachailt agus
céasadh de anam isteach a domhan
de peaca. Bhí a chuid daonnachta
déanta paidir a riachtanas agus a
pribhléid. Fuair sé sólás agus sólás
i gcomaoineach lena Athair. Agus
má bhraith Slánaitheoir na bhfear
Mac Dé riachtanas na
paidreoireachta, cé mhéad níos mó
ba chóir a bheith lag, mortals
peacach a bhraitheann an gá dian,
tairiseach paidir.

Fanann ár nAthair neamhaí chun iomláine a bhronnadh orainn A bheannacht. Tá sé de phribhléid againn a bheith ag ól go mór mór ag tobar Chonradh na Gaeilge gan teorainn grá. Cad ionadh é tá go guímid mar sin beag! Dia tá

réidh agus toilteanach chun
chloisteáil an ó chroí paidir de an
is humhal de Bhí a chuid leanaí,
agus fós is léir go bhfuil drogall
orainn cuir ár mianta in iúl do
Dhia. Cad is féidir leis na haingil
na bhflaitheas smaoineamh de
dhaoine bochta gan chabhair, atá
faoi réir temptation, nuair Tá croí
grá gan teorainn Dé ag tnúth leo,
réidh lena thabhairt níos mó ná
mar is féidir leo a iarraidh nó a
cheapann, agus fós guí siad chomh
beag agus tá mar sin beag
Creideamh? Tá an aingil grá chun
bogha roimh Dia; siad grá chun
bheith in aice Eisean. siad aird

comaoineach le Dia mar a gcuid airde áthas ; agus fós an leanaí de talamh, EDS gá mar sin i bhfad an cabhrú go Dia ní féidir ach a thabhairt, dealraíonn sé go bhfuil sé sásta siúl gan solas a Spioraid, an comhlúadar de Bhí a chuid láithreach.

Cuimsíonn dorchadas an uilc iad siúd a dhéanann faillí ag guí. Meallann buaireamh cogarnaí an namhad chun peaca iad; agus tá sé ar fad toisc nach bhfuil siad úsáid a bhaint as na pribhléidí a Dhia a thug dóibh i gceapadh diaga na paidreoireachta. Cén fáth ar chóir an clann mhac agus iníonacha de

Dia bheith drogall chun guí,
Cathain paidir tá an eochair isteach
an lámh de creideamh go
dhíghlasáil neamh stór, cá
bhfuil stór an gan teorainn acmhainní
de Uilechumhachtach? Gan urnaí gan
staonadh agus faire dícheallach
táimid i mbaol fás míchúramach agus
de chlaonann ón gcosán ceart.

Féachann an namhaid go leanúnach
chun bac an bealach chun an trócaire
suíochán, go againn féadfaidh ní
le dáiríre achainí agus Creideamh
fuair grásta agus cumhacht chun
seasamh in aghaidh temptation.

Tá bhfuil áirithe coinníollacha ar
a againn féadfaidh ag súil go Dia

éistfidh agus freagróidh ár nguí. Is é ceann de na chéad cheann acu seo go bhfuil muid bhraitheann ár gá de cabhrú uaidh. sé gheall sé, “I beidh doirt uisce ar dó go tá tart, agus tuilte ar an tirim talamh.”

Íseáia 44:3 . Iad siúd EDS ocras agus tart tar éis fíréantacht, EDS fada tar éis Dé, bí cinnte go líonfar iad. Caithfidh an croí a bheith oscailt chun an Spiorad tionchar, nó Dé beannacht ní féidir bheith faighte.

Ár iontach gá tá féin an argóint agus pléadálacha is mó go deaslámhach ar ár son. Ach tá an Tiarna le hiarraidh chun na nithe

seo a dhéanamh le haghaidh linn.
sé deir, “Fiafraigh, agus é
déanfaidh bheith tugtha leat.”
Agus “sé go spártha ní Bhí a chuid
féin mac, ach seachadta Eisean
suas le haghaidh linn go léir, conas
déanfaidh sé ní le Eisean freisin
faoi shaoirse tabhair linn go léir
rudaí?” Matha 7:7 ; Rómhánaigh
8:32 . Dá againn aird iniquity
isteach ár croíthe, dá againn cling
chun ar bith ar eolas peaca,
an Tiarna beidh ní chloisteáil linn;
ach an paidir de an aithreach,
contrite anam tá i gcónaí glactha.
Cathain go léir ar eolas éagóir
bhfuil ceart, againn féadfaidh

creid go Dia beidh freagra ár
achainíocha. Ár féin fiúntais beidh
riamh moladh linn chun an fabhar
de Dia; é tá an fiúntais de Íosa go
beidh shábháil linn, Bhí a chuid
fola go beidh glan linn; fós againn
agat a oibre chun dhéanamh
isteach ag comhlíonadh le an
coinníollacha de glacadh.

Eile eilimint de i réim paidir tá
Creideamh. “sé go teacht chun Dia
caithfidh creid go sé tá, agus go sé
tá a luach saothair de leo atá á lorg
go dúthrachtach.” Eabhraigh 11:6 .
Dúirt Íosa lena dheisceabail, “Na
rudaí is mian libh, nuair a bhíonn
sibh ag guí, creidigí go bhfaighidh

sibh iad, agus beidh siad agaibh.”

Marcas 11:24 . An bhfuil muid ag a ghlacadh Eisean focal?

Tá an dearbhaithe tá leathan agus gan teorainn, agus sé tá dílis EDS tá gheall. Nuair nach bhfaighimid na fíor-rudaí a d'iarr muid, ag an t-am a iarraimid, táimid fós chun a chreidiúint go n-éisteann an Tiarna agus sin Freagróidh sé ár bpaidreacha. Táimid chomh mícheart agus chomh gearr-radharcach sin iarraimid uaireanta rudaí nach mbeadh ina bheannacht dúinn, agus freagraíonn ár nAthair neamhaí atá i ngrá ár nguí trína thabhairt

dúinn a bheidh chun ár leasa is airde—an rud a dhéanfaimis féin dúil dá bhfeicfimis gach ní mar rud le fíis faoi sholas na diaga siad i ndáiríre bhfuil. Cathain ár paidreacha cuma ní chun bheith fhreagair, againn bhfuil chun cling chun an gealltanais ; le haghaidh an am de ag freagairt beidh cinnte teacht, agus gheobhaidh muid an bheannacht is mó a theastaíonn uainn. Ach an paidir sin a éileamh freagrófar i gcónaí ar an mbealach féin agus le haghaidh an rud ar leith is í an toimhde atá uainn. Tá Dia ró-ghlic chun dul amú, agus ró-mhaith chun aon rud maith a

choinneáil siar ó leo a shiúlann go díreach. Ansin ná bíodh eagla ort muinín a chur as, cé nach bhfeiceann tú láithreach freagra ar do chuid paidreacha. Ag brath ar a ghealltanas cinnte, “Fiafraigh, agus é déanfaidh bheith tugtha leat.”

Má dhéanaimid comhairle lenár n-amhras agus ár n-eagla, nó má dhéanaimid iarracht é a réiteach gach rud go againn ní féidir féach go soiléir, roimh againn agat Creideamh, perplex-cathracha beidh amháin méadú agus dhoimhnigh. Ach dá againn teacht chun Dia, mothú gan chabhair agus spleách, mar

atáimid i ndáiríre, agus
muiníneach cuir creideamh ár
mianta in iúl dó a bhfuil a eolas
gan teorainn, a fheiceann gach rud
sa chruthú, agus a rialaíonn gach
rud ag a beidh agus focal, sé féidir
agus beidh freastal chun ár caoin,
agus beidh lig éadrom Shine
isteach inár gcroí. Trí urnaí ó chroí
a thugtar isteach sinn ceangal le
aigne an Éiginnte. Seans nach
bhfuil aon tuairim againn- ábalta
fianaise ag an am go an aghaidh de
ár Slánaitheoir tá lúbadh thar linn
isteach comhbhá agus grá, ach seo
tá fiú mar sin. muid féadfaidh ní

bhraitheann Bhí a chuid infheicthe teagmháil, ach Bhí a chuid lámh tá ar linn isteach grá agus ag trua trócaire.

Cathain againn teacht chun fiafraigh trócaire agus beannacht ó Dia againn ba chóir bíodh spiorad grá agus maithiúnais inár gcroí féin. Conas is féidir againn guí, “Logh linn ár fiacha, *mar* againn logh ár féichiúnaithe,” agus fós indulge spiorad unforgiving? Matha 6:12 . Má táimid ag súil lenár gcuid féin paidreacha a éisteacht ní mór dúinn maithiúnas a thabhairt do dhaoine eile ar an modh céanna agus chun an céanna

fairsinge mar againn dóchas chun bheith maite.

Tá buanseasmhacht san urnaí déanta mar choinníoll glactha. Caithfimid guí i gcónaí dá bhfásfaimis sa chreideamh agus sa taithí. muid atá le bheith “teacht san urnaí,” chun “leanúint san urnaí, agus faire sa mar an gcéanna le buíochas.” Rómhánaigh 12:12 ; Colosaigh 4:2 . Peadar sean-girseacha creidmhigh chun bheith “sabr, agus faire chun paidir.” 1 Peadar 4:7 . Pól ordaíonn sé, “I ngach uile ní trí urnaí agus achainí maille le buíochas go gcuirfí bhur n-iarrataí in iúl do Dhia.” Filipigh

4:6 . “Ach tá, aoibhne,” deir Jude,
“ag guí isteach an Naofa Púca,
coinnigh díbh féin
i ngrádh Dé.” Iúdá 20, 21 . Is paidir
gan staonadh an paidir gan bhriseadh
[98] aontas de an anam le Dia, mar sin
go saol ó Dia sreabha isteach ár saol;
agus ó ár saol, íonachta agus
beannaitheacht sreabhadh ar ais chun
Dia.

Tá gá le dúthracht san urnaí; lig
aon rud bac leat. Déan gach
iarracht an comaoineach idir Íosa a
choinneáil ar oscailt agus do anam
féin. Gach deis a lorg chun dul áit
a bhfuil urnaí ní bheidh a
dhéanamh. Iad siúd atá ag lorg i
ndáiríre le haghaidh comaoineach

Feicfear Dia sa chruinniú urnaí,
dílis lena ndualgas a dhéanamh
agus dícheallach agus fonnmhar
gach tairbhe is féidir leo a fháil.
Beidh siad feabhas a chur ar gach
deis iad féin a chur in áit ar féidir
leo fháil an gathanna de éadrom ó
neamh.

Ba chóir dúinn guí sa chiorcal
teaghlaigh, agus thar aon rud eile
ní mór dúinn gan faillí rún paidir,
le haghaidh seo tá an saol de an
anam. é tá dodhéanta le haghaidh
an anam chun rath agus paidir tá
faillí. Teaghlaigh nó poiblí ní leor
paidir amháin. Lig an t-anam a
oscailt i uaigneas an ag cigireacht

súl de Dia. Rúnda paidir tá chun bheith chuala amháin le an paidir-éisteacht Dé. Níl cluas aisteach ar bith chun ualach a leithéid a fháil achainíocha. San urnaí rúnda tá an t-anam saor ón bhfliú máguaird ences, saor ó spleodar. Go suaimhneach, ach go dian, an mbainfidh sé amach tar éis Dé. Beidh milis agus géilliúil an tionchar a eascraíonn as Eisean EDS seeth isteach rún, a bhfuil cluas tá oscailt chun chloisteáil an paidir ag éirí ó an croí. Le socair, simplí Creideamh an anam i seilbh comaoineach

le Dia agus bailíonn sé chuige féin gathanna solais diaga chun neartú agus chothú é isteach an coimhlint le Sátan. Dia tá ár tús de neart.

Guí isteach do clóis, agus mar leat dul faoi do laethúil saothair lig do croí bheith go minic ardaithe chun Dia. é bhí mar sin go Enoch shiúil le Dia. Éiríonn na paidreacha ciúine seo mar thuis lómhara roimh an ríchathaoir na ngrást. Ní féidir le Satan é a shárú a bhfuil a chroí mar sin d'fhan ar Dia.

Tá tá níl am nó áit isteach a é tá míchuí chun tairiscint suas a achainí ar Dhia. Níl aon rud is féidir linn a chosc ó ardú suas ár

gcroí i spiorad na paidreoirachta
dícheallach. I sluaite na sráide, i lár
caidreamh gnó, is féidir linn
achainí a sheoladh chuig Dia agus
guí ar son treoir diaga, mar a rinne
Nehemiah nuair a rinne sé a
iarratas os comhair an Rí
Artacserves. D'fhéadfadh go
mbeadh closet comaoineach le fáil
cibé áit a bhfuil muid. Ba cheart go
mbeadh doras an chroí oscailte
againn de shíor agus ár gcuireadh
ag dul suas go dtiocfadh Íosa agus
cloí mar a neamhaí aoi isteach an
anam.

Cé go ann féadfaidh bheith a
salach, truailithe atmaisféar thart

linn, againn gá ní análú a miasma,
ach féadfaidh beo isteach an íon
aer de neamh. B'fhéidir go
ndúnfaimid gach doras
d'íomhánna eisíonta agus mínaofa
smaointe tríd an anam a ardú i
láthair Dé trí chroí paidir. Iad siúd
a bhfuil a gcroí oscailte chun an
tacaíocht a fháil agus beannacht de
Dia beidh siúl isteach a holier
atmaisféar ná go de talamh agus
beidh agat tairiseach comaoineach
le neamh.

muid gá chun agat níos mó
leithleach radharcanna de Íosa
agus a níos iomláine compr-
léargas ar luach na réaltachtaí

síoraí. Is é an áilleacht na
beannaitheacht a líon croíthe
chlann Dé; agus gur féidir é seo a
bhaint amach, againn ba chóir lorg
le haghaidh diaga nochtaithe de
neamhaí rudaí.

Go dtarraingtear an t-anam
amach agus aníos, go ndeona Dia
dhúinn a anáil de an neamhaí
atmaisféar. muid féadfaidh
coinnigh mar sin in aice chun Dia
go
i ngach triail gan choinne casfaidh
ár smaointe chuige chomh
nádúrtha mar an bláth casadh
chun an ghrian.

Coinnigh do chuid mianta, do

shólás, do bhrón, do chúram agus do eagla roimh Dhia. Ní féidir leat é a ualach; ní féidir leat Eisean a chur amú. An té a líonann ribí do chinn, níl sé suarach faoi na mianta a pháistí. “Tá an Tiarna an-trua, agus tairisceana trócaire.” Séamas 5:11 . Tá a chroí an ghrá i dteagmháil léi ag ár brón agus fiú trínár gcuid cainte fúthu. Tóg dó gach rud go perplexes an aigne. Ní dhéanfaidh aon ní tá freisin iontach le haghaidh Eisean chun béar, le haghaidh sé

i seilbh suas saolta, sé rialacha thar go léir an gnóthaí de an cruinne. Ní dhéanfaidh aon ní go isteach ar bith bealach imní ár síocháin tá freisin beag le haghaidh Eisean chun Fógra. Tá tá níl caibidil isteach ár taithí freisin dorcha le haghaidh Eisean chun léigh ; ann tá níl perplexity freisin deacair le haghaidh Eisean chun réiteach. Níl anachain is féidir leis an dá laghad aige leanaí, níl ciapadh imní an anam, níl áthas gliondar, níl ó chroí paidir éalú an liopaí, de a ár neamhaí Athair tá gan aird, nó isteach a sé Tógann níl láithreach leas. “sé sláinte an briste isteach

croí, agus chónaisceann suas a gcuid créachta.” Salm 147:3 . Tá an caidreamh idir Dia agus gach anam bhfuil mar leithleach agus lán mar cé ann bhí ní eile anam ar an talamh chun sciar A chúram faire, ní anam eile dár thug Sé a Mhac ionúin. Dúirt Íosa, "Cuirfidh sibh ceist i m'ainm: agus ní deirim ribh, go mé beidh guí an Athair le haghaidh tusa: le haghaidh an Athair Féin grá leat." “mé agat roghnaithe tusa: ... go ar bith sibh déanfaidh fiafraigh de an Athair i m'ainmse, go dtuga sé daoibh é.” Eoin 16:26, 27 ; 15:16 . Ach chun guí isteach an ainm de Íosa tá rud

éigin níos mó ná a ach ní bhíonn
ach lua

de go ainm ag an tús agus an dar
críoch de a paidir. é tá chun guí
isteach an aigne agus spiorad de Íosa,
agus againn creid Bhí a chuid
geallúintí, ag brath
ar Bhí a chuid grásta, agus oibre Bhí a
chuid oibreacha.

Ní chiallaíonn Dia gur cheart
d'aon duine againn a bheith ina
díthreabhaigh nó manaigh agus ar
scor ón domhan chun sinn féin a
chaitheamh ar gníomhartha
adhartha. Caithfidh an bheatha
bheith cosúil le beatha
Chríost—idir an sliabh agus an an
iliomad. sé EDS dhéanann faic ach

guí beidh go luath scoirfidh sé de
bheith ag guí, nó déanfar
gnáthamh foirmiúil dá chuid
paidreacha. Cathain Tógann fir iad
féin amach as an saol sóisialta, ar
shiúl ó réimse na Dualgas Críostaí
agus trasiompar; nuair a scoireann
siad d'obair go dian don Mháistir,
a d'oibrigh go dícheallach dóibh,
caillfidh siad an t-ábhar ábhar
urnaí agus gan aon spreagadh
chun deabhóid. A gcuid
paidreacha éirí pearsanta agus
santach. Ní féidir leo guí maidir
leis an mianta na daonnachta nó
tógáil ríocht Chríost, ag pléadáil le
haghaidh neart leis chun oibre.

muid chothú a caillteanas
Cathain againn faillí an pribhléid
de comhlach le chéile chun neartú
agus spreagadh aon eile isteach an
seirbhíse de Dia. An fhírinní a
focal chailleann a beoga agus
tábhacht inár n-intinn. Scoirfidh ár
gcroíthe de bheith soilsithe agus
aroused ag a dtionchar sanctifying,
agus táimid ag meath sa
spioradáltacht. In ár caillimid go
mór an caidreamh mar
Chríostaithe de bharr easpa
comhbhá leo aon eile. sé a shuíonn
é féin suas chuige féin tá ní
líonadh an

seasamh a cheap Dia ba chóir dó.
An saothrú cuí an tugann gnéithe
sóisialta inár nádúr comhbhá le
daoine eile sinn agus tá a
acmhainn de Forbairt agus neart
chun linn isteach an seirbhíse de
Dia.

Dá Críostaithe bheadh chomhlachú
le chéile, ag labhairt chun gach eile
de
grá Dé agus fhírinní luachmhara
na fuascailte, a gcuid féin croíthe
bheadh bheith athnuachan agus
siad bheadh athnuachan aon eile.
muid féadfaidh bheith laethúil ag
foghlaim níos mó de ár neamhaí
Athair, ag baint a úr taithí de Bhí a

chuid grásta ; ansin againn
déanfaidh dúil chun labhair de Bhí
a chuid grá; agus mar againn
dhéanamh seo, ár féin croíthe
beidh bheith téite agus spreagadh.
Dá againn smaoinigh agus labhair
níos mó de Íosa, agus níos lú de
féin, againn ba chóir agat i bhfad
níos mó de Bhí a chuid láithreachta.

Mura smaoinimis ar Dhia
chomh minic agus atá fianaise
againn air A chúram dúinn ba
chóir dúinn é a choinneáil i gcónaí
inár smaointe agus ba chóir dúinn
áthas a bheith ag caint air agus é a
mholadh. Labhraímid ar rudaí ama
mar tá suim againn iontu.

Labhraímid ar ár gcairde mar
gheall ar againn grá iad; ár sólás
agus ár brón bhfuil faoi cheangal
suas le leo. Fós féin againn agat
gan teorainn mó chúis chun grá
Dia ná chun grá ár talmhaidh
cairde; é ba chóir bheith an is mó
nádúrtha rud isteach an domhan
chun Déan Eisean ar dtús isteach
go léir ár smaointe, chun caint de
Bhí a chuid maitheas agus inis de
Bhí a chuid cumhacht. Ní raibh sé i
gceist na bronntanais shaibhre a
bhronn sé orainn a ionsú ár
smaointe agus grá mar sin i bhfad
go againn ba chóir agat faic chun
tabhair a Dhia; tá siad de shíor

chun Eisean a mheabhrú dúinn agus chun sinn a cheangal isteach bannaí de grá agus buíochas chun ár neamhaí Deontóir. muid áitigh ró-aice le hísealchríocha an domhain. Lig dúinn ár súile a ardú go dtí an doras oscailte an tearmann thuas, mar a bhfuil solas glóire Dé ar lasadh ann aghaidh Chríost, atá “in ann freisin chun iad a shábháil go hiomlán go teacht chun Dia le Eisean.” Eabhraigh 7:25 .

muid gá chun moladh Dia níos mó “le haghaidh Bhí a chuid maitheas, agus le haghaidh Bhí a chuid bhuaigh- derful oibreacha

chun an leanaí de fir.” Salm 107:8 .

Ár deabhóideach

níor cheart go gcuimseodh

cleachtaí ceist agus fáil go

hiomlán. Lig dúinn ná bí ag

smaoineamh i gcónaí ar ár mianta

agus ná bí ag smaoineamh ar na

tairbhí a dhéanaimid riamh fháil.

Ní guímis ró-mhór, ach táimid

ró-ghasta ag tabhairt buíochas. Is

faighteoirí leanúnacha trócaire Dé

sinn, agus ach cé chomh beag

buíochas a chuirimid in iúl, chomh

beag molaimid é Cad sé tá déanta

le haghaidh linn.

Go ársa d'iarr an Tiarna ar

Iosrael, nuair a bhuaíl siad le chéile

ar a shon seirbhís, “Tá déanfaidh
ithe roimh an Tiarna do Dia, agus
sibh déanfaidh rejoice

i ngach rud ar chuir sibh bhur lámh chuige, sibh féin agus bhur muintir, ina bhfuil an Tiarna do Dia hath beannaithe leat.”

Deotranaimí 12:7 . Sin a Déantar é chun glóir Dé a dhéanamh le cheerfulness, le amhráin de moladh agus buíochas, ní le brón agus gruaim.

Ár Dia tá a tairisceana, trócaireach Athair. Bhí a chuid seirbhíse ba chóir ní bheith d'fhéach sé air mar chleachtadh croí-brónach, cráite. Ba chóir go mbeadh pléisiúr é an Tiarna a adhradh agus páirt a ghlacadh ina chuid oibre. Dia bheadh ní agat

Bhí a chuid leanaí, le haghaidh cé mar sin iontach slánú tá bhí ar choinníoll, acht mar dá sé bhí a cruá, dian máistir tasc. sé tá a gcuid cara is fearr; agus nuair a adhradh siad Eisean, Tá súil aige a bheith leis iad, chun iad a bheannú agus a chompord, ag líonadh a gcroí le háthas agus grá. Tá an Tiarna mianta Bhí a chuid leanaí chun ghlacadh compord isteach Bhí a chuid seirbhíse agus níos mó pléisiúir ná cruatan a fháil ina chuid oibre. Is mian leis go n-íompróidh siad siúd a thagann chun é a adhradh leo Smaointe luachmhara ar a chúram agus ar a

ghrá, chun go n-éirí leo go léir an fostaíochtaí de laethúil saol, go siad féadfaidh agat grásta chun déileáil go hionraic agus go dílis isteach go léir rudaí.

muid caithfidh cruinnigh faoi an cros. Críost agus Eisean céasadh ba chóir bheith an téama de machnamh, de comhrá, agus de ár is mó mothúchán áthasach. Ba chóir dúinn gach beannacht a choinneáil inár smaointe fháil ó Dhia, agus nuair a thuigimid a ghrá mór ba chóir dúinn a bheith toilteanach chun muinín gach rud chun an lámh go bhí nail chun an cros le haghaidh linn.

Féadfaidh an t-anam dul suas ar neamh níos gaire ar sciatháin an moladh. Dia á adhradh le hamhrán agus le ceol sna cúirteanna thuas, agus linne ár mbuíochas a chur in iúl táimid gar do adhradh an ina hóstach ar neamh. “An té a ofráilann moladh, tugann sé glóir do Dhia. Salm 50:23 . Lig dúinn le lúcháir urramach teacht os comhair ár gCruthaitheoir, le “buíochas, agus an glór de séis.” Íseáia 51:3 .

Caibidil 12 — Cad chun Déan le amhras

go leor, go háirithe siúd EDS
bhfuil óg isteach an Críostaí saol,
bhfuil ag amanna buartha le moltaí
an amhrais. Tá sna Bíobla a lán
rudaí nach féidir leo a mhíniú, nó
fiú a thuiscint, agus úsáideann
Satan iad seo chun a gcreideamh
sna Scrioptúir a chroitheadh mar a
nochtadh ó Dhia. Fiafraíonn siad,
“Conas a bheidh a fhios agam an

bealach ceart? Dá go deimhin is é an Bíobla briathar Dé, conas is féidir liom a bheith saor uathu sin amhras agus perplexies?"

Ní iarrann Dia orainn riamh creidiúint, gan dóthain fianaise a thabhairt ar a mbunófar ár gcreideamh. A bheith ann, A charachtar, an fírinneacht de Bhí a chuid focal, bhfuil go léir bunaithe le fianaise go achomhairc chun ár gcúis; agus is flúirseach an teistiméireacht so. Ach tá Dia riamh deireadh leis an bhféidearthacht amhrais. Caithfidh ár gcreideamh a bheith ina fhianaise, ní léiriú. Beidh deis acu

siúd ar mian leo a bheith in amhras; agus siúd EDS i ndáiríre dúil chun fios an fhírinne beidh faigh neart de fianaise ar a chun scítithe a gcuid Creideamh.

é tá dodhéanta le haghaidh críochna aigne go hiomlán chun a thuiscint an carachtar nó saothair an Éiginnte. Chun an intleacht keenest, an chuid is mó aigne ard-oilte, is gá go bhfanadh an Duine naofa sin go brách faoi chulaith rúndiamhair. “An féidir leat, trí chuardach a dhéanamh, Dia a fháil amach? an féidir leat a fháil amach an Uilechumhachtach chun foirfeachta? Tá sé chomh

hard leis an spéir; cad is féidir tusa dhéanamh? níos doimhne ná ifreann ; Cad canst tusa fhios?"
Post 11:7, 8 .

Deireann an t-Apostle Paul, "O doimhneacht an tsaibhris araon eagna agus eolas Dé! cé chomh dochuardaithe atá a chuid bhreithiúnais, agus a shlite a chuaigh thart ag fáil amach!"
Rómhánaigh 11:33 . Ach cé go bhfuil "scamail agus dorchadas timpeall air," "righteousness agus breithiúnas bhfuil an bunús de Bhí a chuid ríchathaoir." Salm 97:2 , RV
Is féidir linn a thuiscint go dtí seo a chuid déileáil linn, agus na

cúiseanna atá leis trína
ghníomhaítear Sé, chun go
bhfeicfidimid grá gan teorainn agus
trócaire aontaithe le cumhacht gan
teorainn. Is féidir linn an oiread dá
chuid a thuiscint críocho mar atá sé
chun ár leasa a fhios; agus thairis
sin ní mór dúinn fós muinín an
lámh go tá uilechumhachtach, an
croí go tá lán de grá.

Tá an focal de Dia, mhaith an carachtar de a diaga Údar, bronntanais rúndiamhra go féidir riamh bheith go hiomlán thuig le críochna neacha. Tá an bealach isteach de peaca isteach an domhan, an incarnation de Críost, athghiniúint, an aiséirí, agus go leor ábhar eile a chuirtear i láthair sa Bhíobla, tá rúndiamhra ró-dhomhain don aigne dhaonna le míniú, nó fiú go hiomlán a thuiscint. Ach níl aon chúis againn a bheith in amhras focal Dé mar gheall ar againn ní féidir thuiscint an rúndiamhra de Bhí a chuid freastail. I an nádúrtha domhan

táimid i gcónaí timpeallaithe le rúndiamhra nach féidir linn fathom. Tá an foirmeacha an-humblest den saol i láthair a fadhb go níl an chumhacht ag na fealsúna is críonna a mhíniú. I ngach áit atá iontais thar ár n-aithne. Ar cheart go mbeadh ionadh orainn ansin é sin a fháil i an domhan spioradálta freisin go bhfuil rúndiamhra nach féidir linn a thuiscint? Luíonn an deacracht go hiomlán i laige agus caolchúis an duine aigne. Dia tá tugtha linn isteach an Scrioptúir leor fianaise dá gcarachtar diaga, agus nílimid in amhras faoina bhriathar mar gheall ar

againn ní féidir thuiscint go léir an rúndiamhra de Bhí a chuid freastail.

Deir an t-aspal Peadar go bhfuil “rudaí cruá sa Scriptoráir chun bheith thuig, a siad go bhfuil neamhfhoghlaim agus éagobhsaí wrest

... chun a scriosta féin.” 2 Peadar 3:16 . Na deacrachtaí a bhaineann le Tá an Scriptoráir curtha in áit ag skeptics mar argóint i gcoinne an Bíobla; ach chomh fada uaidh seo, is fianaise láidir iad ar a inspioráid diaga. Mura raibh aon chuntas ar Dhia ann ach sin a d'fhéadfadh muid a thuiscint go héasca; má A mhóráiltacht agus a mhóráiltacht

d'fhéadfadh a thuiscint ag aigne críochna, ansin ní bheadh an Bíobla iompróidh an dintiúir dothuigthe an údaráis diaga. An grandeur agus rúndiamhair de an téamaí i láthair ba chóir spreagadh Creideamh isteach é mar an focal de Dia.

Tá an Bíobla leathnaíonn fhírinne le a simplíocht agus a foirfe oiriúnú ar riachtanais agus ar mhianta an chroí daonna, go bhfuil ionadh agus charmed an aigne is mó an-shaothraithe, agus é ar chumas an is humhal agus neamhshaothraithe chun bealach an tslánaithe a aithint. Agus fós tá

na fírinní simplí seo ina luí ar na hábhair chomh hard sin go dtí seo. a bhaint amach, chomh gan teorainn, thar chumhacht na tuisceana daonna, nach féidir linn glacadh leo ach toisc go bhfuil sé fógartha ag Dia iad. Dá bhrí sin Tá plean na fuascailte leagtha amach dúinn, ionas go bhfeicfeadh gach anam an céimeanna sé tá chun ghlacadh isteach aithrí i dtreo Dia agus Creideamh i dtreo ár dTiarna Íosa Críost, d'fhonn a shábháil ar bhealach ceaptha Dé; fós faoi bhun iad seo fhírinní, mar sin go héasca thuig, bréag rúndiamhra go bhfuil

an i bhfolach de Bhí a chuid glóir -
rúndiamhra go róchumhacht an
aigne isteach a taighde, fós
spreagadh an ó chroí lorgaire le
haghaidh fhírinne le urraim agus
Creideamh. Tá an níos mó sé cuardaigh an
Bíobla, an níos doimhne tá aige ciontú
gurb é briathar an Dé bheo é, agus go
dtagann cúis dhaonna roimhe an
mhóracht de diaga nochtadh.

Chun admháil go againn ní féidir
go hiomlán a thuiscint an iontach
fhírinne den Bhíobla ach a admháil
go bhfuil an aigne chríochna
neamhleor tuiscint a fháil ar an
gan teorainn; an fear sin, lena eolas
teoranta daonna, ní féidir tuiscint

an críocha de Olleolaíocht.

Toisc nach féidir leo a rúndiamhra go léir a thuiscint, tá an t-amhrastach agus an diúltaíonn an t-infidel briathar Dé; agus ní gach aoinneach a chreideann an Tá an Bíobla saor ó chontúirt ar an bpointe seo. Deir an t-aspal, “Tóg aire, bhráithre, ar eagla ann bheith isteach ar bith de leat an olc croí de neamhchreidimh, ag imeacht ón nDia beo.” Eabhraigh 3:12 . Tá sé ceart staidéar a dhéanamh teagasc an Bhíobla go dlúth agus cuardach a dhéanamh ar “na nithe doimhne Dé” a mhéid a nochtar sa Scrioptúr

iad. 1 Corantaigh 2:10 . Cé gur “leis an Tiarna ár nDia na nithe rúnda,” “iad siúd is linne na nithe a nochtar.” Deotranaimí 29:29 . Ach is é obair Satan cumhachtaí imscrúdaithe na hintinne a shaobhadh. A áirithe bród tá measctha le an comaoin de Bíobla fhírinne, mar sin go mothaíonn fir mífhoighneach agus go bhfuil an ruaig orthu murar féidir leo gach rud a mhíniú chuid den Scrioptúr chun a sástachta. Tá sé ró-náireach le leo chun admháil go siad dhéanamh ní thuiscint an spreag focail. Níl siad toilteanach fanacht go foighneach go dtí gur cuí le Dia

a nochtadh an fhírinne dóibh.
Braitheann siad go bhfuil a
n-eagna daonna gan chúnamh leor
le cur ar a gcumas an Scrioptúr a
thuiscint, agus gan é é seo a
dhéanamh, shéanann siad
beagnach a údarás. Tá sé fíor go
leor teoiricí agus fhoirceadal
coitianta ceaptha chun bheith
díorthaithe ó an Bíobla agat
níl bunús isteach a ag teagasc, agus
cínite bhfuil contrártha chun an ar
fad tenor inspioráide. Ba chúis
amhrais na rudaí seo agus
perplexity do go leor aigne. Níl
siad inmhuirir, áfach Dé focal, ach
chun fear perversion de é.

Dá mbeadh sé indéanta go mbainfeadh neacha cruthaithe faoi bhun iomlán. seasamh Dé agus a oibreacha, mar sin, tar éis an pointe seo a bhaint amach, ann bheadh bheith le haghaidh leo níl Tuilleadh fionnachtain de fhírinne, níl fás isteach eolas, gan a thuilleadh forbartha aigne nó croí. Ní dhéanfaidh Dia níos faide a bheith uachtarach; agus fear, tar éis teorainn an eolais a bhaint amach agus gnóthachtáil, bheadh scoirfidh chun airleacan. Lig linn go raibh maith agat Dia go é tá

ní mar sin. Dia tá gan teorainn ;
isteach Eisean bhfuil “go léir an
seoda de eagna agus eolas.”

Colosaigh 2:3 . Agus go dtí an
t-sìorraidheacht d'fhéadfadh fir a
bheith riamh ag cuardach, ag
foghlaim de shíor, agus fós gan
seoda a chuid a dhíbirt eagna, Bhí
a chuid maitheas, agus Bhí a chuid
cumhacht.

Tá sé ar intinn ag Dia go mbeidh
fírinne a bhriathar fiú sa saol seo
riamh ag nochtadh chun Bhí a
chuid daoine. Tá tá amháin aon
bealach isteach a seo eolas féidir
bheith faighte. muid féidir bhaint
amach chun an tuiscint de Dé focal

amháin tríd an soilsiú de go Spiorad le a an tugadh focal. “Ní fios do dhuine ar bith rudaí Dé, ach don Spiorad Dé;” “Oir cuardaíonn an Spiorad gach ní, seadh, na nithe doimhne de Dia.” 1 Corantaigh 2:11, 10 . Agus an Slánaitheoir gealltanais chun Bhí a chuid Bhí a lucht leanúna, “Nuair a bheidh sé, an Spiorad na fírinne, teacht, beidh sé a threorú leat isteach go léir fhírinne. Le haghaidh sé déanfaidh fháil de mianach, agus déanfaidh seó é chun leat.” Eoin 16:13, 14 .

Is mian le Dia don duine a chumhachtaí réasúnaíochta a fheidhmiú; agus an staidéar de an

Bíobla beidh neartú agus ardaigh
an aigne mar níl eile staidéar
féidir. Fós féin againn bhfuil chun
beware de deifying cúis, a tá faoi réir
laige
agus easláinte an chine daonna. Mura
mbeadh an Scrioptúir scamallach
chun ár tuiscint, mar sin go an is
simplí fhírinní
déanfaidh ní bheith thuig, againn
caithfidh agat an simplíocht agus
Creideamh de a beag leanbh, réidh
chun foghlaim, agus beseech an
cabhair de an Naofa Spiorad. A
chiall de an cumhacht agus eagna
de Dia, agus de ár neamhábaltacht
chun a thuiscint Bhí a chuid

iontach, ba chóir spreagadh linn le umhlaíocht, agus ba chóir dúinn a bhriathar a oscailt, mar a rachaimid isteach ina láithreach, le uafás naofa. Nuair a thagann muid go dtí an Bíobla, ní mór cúis a admháil údarás uachtarach chun é féin, agus croí agus intleacht caithfidh bogha chun an iontach mé AM.

Tá bhfuil go leor rudaí de réir dealraimh deacair nó doiléir, a Dia beidh sé soiléir agus simplí dóibh siúd a lorgaíonn tuiscint acu. Ach gan treoir an Spioraid Naoimh beidh muid de shíor faoi dhliteanas na Scrioptúr a throid nó

iad a mhíthuiscint. Tá tá i bhfad ag léamh de an Bíobla go tá sin brabús agus isteach go leor cásanna gortaithe dearfacha. Nuair a osclaítear briathar Dé gan urraim agus gan urnaí; nuair a bheidh na smaointe agus affections nach bhfuil socraithe ar Dhia, nó ar aon dul lena thoil, tá an aigne clouded le amhras; agus i staidéar an-an Bíobla, amhras neartaíonn. Tá an namhaid Tógann smacht de an smaointe, agus sé sug- gothaí léirmhínithe go bhfuil ní ceart. Aon uair fir bhfuil ní isteach

focal agus gníomhas ag lorg chun bheith isteach chéile le Dia, ansin, ach d'fhoghlaim siad b'fhéidir go bhfuil siad in ann dul amú ina dtuiscint de Scrioptúr, agus é tá ní slán chun muinín chun a gcuid mínithe. Iad siúd EDS cuma chun an Scrioptúir chun faigh neamhréireachtaí, agat ní spioradálta léargas. Le saobhadh fíis siad beidh féach go leor cúiseanna le haghaidh amhras agus neamhchreidimh isteach rudaí go bhfuil i ndáiríre plain agus simplí.

Cuir faoi cheilt é mar is féidir leo, fíorchúis an amhrais agus an

amhrais, i bhformhór na gcásanna, is é an grá an pheaca. Teagasc agus srianta Ní fáilte roimh briathar Dé an croí bródúil, peacach, agus tá siad siúd nach bhfuil toilteanach déanamh de réir a riachtanais réidh le bheith in amhras a údarás. Chun teacht ar fhírinne, ní mór dúinn a bheith ó chroí dúil chun fios an fhírinne agus a toilteanas de croí chun géilleadh é. Agus go léir EDS teacht isteach seo spiorad chun an staidéar de an Bíobla beidh faigh flúirseach fianaise gur briathar Dé é, agus seans go bhfaighidís tuiscint de a fhírinne go beidh Déan leo ciallmhar chun

slánú.

Críost tá dúirt, "Dá ar bith fear willeth chun dhéanamh Bhí a chuid beidh, sé déanfaidh fios de an ag teagasc." Eoin 7:17 , RV Ina áit sin de ag ceistiú agus cabhail i dtaobh an ní nach dtuigeann sibh, tabhair aire don solas a shoilsíonn ort cheana féin, agus gheobhaidh tú níos mó solais. Le an grásta de Críost, feidhmiú gach dualgas go tá bhí déanta plain chun do thuiscint, agus beidh tú ar chumas a thuiscint agus feidhmiú siúd de a leat bhfuil anois isteach amhras.

Tá fianaise ann atá oscailte do chách,—an ceann is airde eag-

oilte, agus an chuid is mó neamhliteartha, - an fhianaise ar thaithí. Dia tugann sé cuireadh dúinn réaltacht a bhriathair, an fhírinne a chruthú dúinn féin dá gheallúintí. Iarrann sé orainn “blas agus féach go bhfuil an Tiarna go maith.” Salm 34:8 . In ionad ag brath ar an focal eile, táimid bhfuil chun blas le haghaidh sinn féin. sé dearbhaíonn, “Fiafraigh, agus sibh déanfaidh faigh.”

Eoin 16:24 . Bhí a chuid geallúintí beidh bheith comhlíonta. siad agat riamh theip ; ní féidir leo teip riamh. Agus de réir mar a thagann muid in aice le Íosa, agus rejoice sa

iomláine a ghrá, imeoidh ár
n-amhras agus an dorchadas sa
éadrom de Bhí a chuid láithreach.

Tá an aspal Pól deir go Dia
“hatha seachadta linn ó an
cumhacht an dorchadais, agus
d'aistrigh sinn go ríocht a daor
Mhac.” Colosaigh 1:13 . Agus gach
duine a rith ón mbás chun saol tá
ábalta chun “leagtar chun aige
séala go Dia tá fíor.” Eoin 3:33 . sé
féidir fianaise, “mé ag teastáil
cabhrú, agus mé fuarthas é isteach
Íosa. Gach ag iarraidh bhí
sholáthar, an ocras de mo anam
bhí sásta ; agus anois an Bíobla

is é dom foilsíú Íosa Críost. An iarrann tú cén fáth a gcreidim isteach Íosa? Mar sé tá chun liom a diaga Slánaitheoir. Cén fáth dhéanamh mé creid an Bíobla? Toisc go bhfuair mé amach gur guth Dé é do mo chuid anam.” muid féadfaidh agat an finné isteach sinn féin go an Bíobla tá fíor, gurab é Críost Mac Dé. Tá a fhios againn nach bhfuil muid ag leanúint go cuasach Seiftithe fables.

Peadar exhorts aige bhráithre chun “fás isteach grásta, agus isteach an eolas- ar imeall ár dTiarna agus ár Slánaitheora Íosa

Críost.” 2 Peadar 3:18 . Cathain tá muintir Dé ag fás i ngrásta, beidh siad de shíor tuiscint níos soiléire a fháil ar a fhocal. Beidh siad chumas solas agus áilleacht nua ina fhírinní naofa. Tá sé seo fíor sa stair na heaglaise i ngach aois, agus mar sin leanfaidh sé ar aghaidh go dtí an deireadh. “Tá cosán na bhfíréan mar sholas na breacadh an lae, a lasann níos mó agus níos mó chun an foirfe lá.” Seanfhocal 4:18 , RV, corrlach.

Le Creideamh againn féadfaidh cuma chun an ina dhiaidh seo agus greim an gealltanais de Dia le fás na hintleachta, na dámha daonna ag aontú leis an diaga, agus

gach cumhacht de an anam á thug
isteach díreach teagmháil
le an Foinse de éadrom. muid
féadfaidh reoice go go léir a tá
perplexed linn isteach an freastail
de Dia beidh ansin bheith déanta
simplí, rudaí crua le tuiscint
gheobhaidh tú míniú ansin; agus i
gcás ár críochna aigne amach ach
mearbhall agus críochna briste,
beidh muid a fheiceáil an chéile is
foirfe agus is áille. “Anois feicimid
trí a gloine, go dorcha; ach ansin
aghaidh le duine: anois tá a fhios
agam go páirteach; ach ansin
déanfaidh mé fios fiú mar freisin
mé am ar eolas.” 1 Corantaigh

13:12 .

Caibidil 13 - Rejoicing isteach an Tiarna

Glaoitear clann Dé chun bheith ina n-ionadaithe do Chríost, ag taispeáint maitheas agus trócaire an Tiarna. Mar atá ag Íosa foillsighthear dhúinn pearsa fíre an Athar, agus mar sin atáimid le foillsiughadh Críost chun a domhan go dhéanann ní fios Bhí a chuid tairisceana, ag trua grá. "Mar Chuir tú isteach sa domhan mé," a

dúirt Íosa, “is mar sin atá mé sheol isteach sa domhan iad freisin.”

“Mise iontu, agus tusa ionam; ... go an domhan féadfaidh fios go Tú hast seolta Mise.” Eoin 17:18, 23 .

Tá an aspal Pól deir chun an dheisceabail de Íosa, “Tá bhfuil go follasach dearbhtha gurab é epistol Chríost é,” “aitheanta agus léaghthar ag gach uile dhuine.” 2 Corantaigh 3:3, 2 . I ngach duine dá chlann, cuireann Íosa litir don domhan. Más leantóir Chríost tú, seolann sé litir chugat an teaghlach, an sráidbhaile, an tsráid, áit a bhfuil tú i do chónaí. Íosa, ina chónaí i tusa, mianta chun labhair

chun an croíthe de siúd EDS bhfuil ní aithne leis. B'fhéidir nach léann siad an Bíobla, nó nach gcloiseann siad an guth a labhraíonn leo ina leathanaigh; ní fheiceann siad grá na Dia trína oibreacha. Ach más fíor-ionadaí Íosa tú, d'fhéadfadh sé a bheith go mbeidh tú a threorú chun rud éigin a thuiscint de Bhí a chuid maitheas agus bheith bhuaigh chun grá agus freastal Eisean.

Socraítear Críostaithe mar iompróirí solais ar an mbealach chun na bhflaitheas. siad bhfuil chun machnamh chun an domhan an éadrom ag lonrú ar leo ó Críost.

Ba chóir go mbeadh a saol agus a gcarachtar sa chaoi is go ndéanfaidh daoine eile tríothu fháil a ceart gcoimpeart de Críost agus de Bhí a chuid seirbhíse.

Má dhéanaimid ionadaíocht ar Chríost, cuirfimid a sheirbhís le feiceáil tarraingteach, mar é i ndáiríre tá. Críostaithe EDS cruinnigh suas gruaim agus brón dá n-anam, agus murmur agus gearán, ag tabhairt do dhaoine eile a léiriú bréagach ar Dhia agus ar an saol Críostaí. Tugann siad an tuiscint nach bhfuil Dia sásta go bhfuil a leanaí sásta, agus isteach seo siad béar bréagach finné in

aghaidh ár neamhaí Athair.

Bíonn Sátan áiféiseach nuair is féidir leis clann Dé a threorú isteach neamhchreidimh agus dímheas. sé suilt chun féach linn mistrusting Dia, amhras ar a thoilteanas agus a chumhacht chun sinn a shábháil. Is breá leis a bheith againn bhraitheann go an Tiarna beidh dhéanamh linn dochar le Bhí a chuid freastail. é tá an oibre

de Satan chun ionadaíocht a dhéanamh don Tiarna mar easpa trua agus trua. sé mist an fhírinne isteach aird chun Eisean. sé líonann an samhlaíocht le bréagach smaointe maidir le Dia; agus ina ionad de teaghais ar an fhírinne isteach aird chun ár neamhaí Athair, againn freisin go minic shocrú ár aigne ar an mífhaisnéis de Sátan agus easonóir Dia le distrusting Eisean agus murmuring ina choinne. Féachann Satan riamh an reiligiún a dhéanamh saol amháin de ghruaim. Is mian leis é le feiceáil toilsome agus deacair; agus nuair a

chuireann an Críostaí i láthair ina shaol féin an dearcadh seo ar reiligiún, sé tá, tríd aige neamhchreidimh, ar iasacht an bréag de Sátan.

Go leor, ag siúl ar feadh an chosáin den saol, d'fhan ar a gcuid botún agus teipeanna agus díomá, agus a gcuid croíthe bhfuil líonadh le dólás agus díspreagadh. Cé go raibh mé san Eoraip, deirfiúr a bhí á dhéanamh seo, agus a bhí i nguais mór, scríobh chugam, á iarraidh focal spreagtha. An oíche tar éis dom a litir I a léamh shamhlaigh go mé bhí isteach a gairdín, agus aon EDS chuma chun

bheith an úinéir

de an gairdín bhí stiúradh liom tríd a
cosáin. mé bhí ag bailiú an bláthanna
agus ag baint suilt as a gcuid
cumhráin, Cathain seo deirfiúr, EDS
bhí

ag siúl le mo thaobh, ar a dtugtar
mo aird ar roinnt unsightly briers a
bhí ag cur bac uirthi. Ann sin bhí sí
ag caoineadh agus ag caoineadh.

Ní raibh sí ag siúl sa chosán, ag
leanúint an treoraí, ach bhí ag siúl i
measc an driseacha agus dealga.

"Ó," sí caoineadh, "Nach mór an
trua go bhfuil an gairdín álainn seo
millte le dealga?" Ansin dúirt an
treoraí, "Ligigí féin do na dealga,

mar ní dhéanfaidh siad ach créacht leat. Cruinnigh an rósanna, an lilies, agus an bándearg."

Nach raibh roinnt spotaí geala i do thaithí? Agat leat ní bhí roinnt lómhara séasúir Cathain do croí throbed le áthas mar fhreagra ar Spiorad Dé? Nuair a fhéachann tú ar ais isteach an caibidlí de do saol taithí dhéanamh leat ní faigh roinnt taitneamhach leathanaigh? An bhfuil ní Dé geallúintí, mhaith an cumhra bláthanna, ag fás in aice do cosán ar gach lámh? Beidh leat ní lig a gcuid áilleacht agus binneas líon do croí le áthas?

Ní dhéanfaidh na driseacha agus

an dealga ach tú a chrapadh agus a bhrón; agus má leat cruinnigh amháin iad seo rudaí, agus i láthair leo chun daoine eile, bhfuil leat ní, maraon le maitheas Dé féin a mhaolú, iad sin a chosc thart leat ó ag siúl isteach an cosán de saol?

é tá ní ciallmhar chun cruinnigh le chéile go léir an míthaitneamhach cuimhní cinn de shaol a chuaigh thart, - a chuid éachtaí agus díomá, - chun labhairt faoi leo agus caoineadh thar leo go dtí againn bhfuil faoi léigear le dioscúrsa-

agas. Líontar anam díspreagtha le dorchadas, ag múchadh an éadrom de Dia ó aige féin anam agus réitigh a scáth ar an cosán de daoine eile.

Buíochas le Dia as na pictiúir geala atá curtha i láthair aige linn. Cuirimis le chéile dearbhuithe beannaithe a ghrá, go againn féadfaidh cuma ar leo go leanúnach: Tá an Mac de Dia ag imeacht Bhí a chuid Athar ríchathaoir, éadaí A divinity leis an chine daonna, go bhféadfadh Sé tarrtháil fear ó chumhacht Sátan; A bhua ar ár son, ag oscailt neamh do na fir, ag nochtadh don fhís

daonna an láithreach seomra ina
nochtann an Dia a ghlóir; ardaíodh
an rás tite as an chlais scriosta inar
thuill an peaca é, agus a thug arís é
i dtaca leis an Dia gan teorainn,
agus tar éis endured an dia scrúdú
tríd Creideamh isteach ár
Slánaitheoir, éadaí isteach an
fíréantacht de Críost, agus ardaithe
go dtí a ríchathaoir, is iad so na
pictiúir a thug Dia bheadh agat
linn machnamh.

Cathain againn cuma chun
amhras Dé grá agus distrust Bhí a
chuid geallúintí againn easonóir a
thabhairt dó agus brón a Spiorad
Naomh. Conas a bhraithfeadh

máthair dá mbeadh a clann de shíor ag gearán uirthi, díreach mar a bheadh sí rinne ní mean leo bhuel, Cathain aici ar fad an saol iarracht bhí bhí chun ar aghaidh a gcuid leasanna agus chun tabhair leo chompord? Cuir siad chóir amhras a grá; bhrisfeadh sé a croí. Conas a bheadh aon mothaíonn tuismitheoir go gcaithfeadh a pháistí leis mar sin? Agus conas is féidir ár Athar neamhaí tabhair aird orainn nuair nach bhfuil muinín againn as a ghrá, a bhfuil ar thug Eisean a Aonghin Mhic chun go mbeadh an bheatha againn? Tá an aspal scríobhann,

“sé go spártha ní Bhí a chuid féin mac, ach seachadta Eisean suas ar ár son go léir, conas nach mbeidh sé in éineacht leis saor in aisce a thabhairt dúinn go léir rudaí?”

Rómhánaigh 8:32 . Agus fós conas go leor, ag a gcuid gníomhartha, más rud é ní isteach

focal, ag rá, “Ní chiallaíonn an Tiarna seo dom. B'fhéidir Sé breá daoine eile, ach sé dhéanann ní grá liom.”

Gach seo tá dochar do féin anam ; le haghaidh gach focal de amhras leat Tá utter ag tabhairt cuireadh do temptations Satan; tá sé ag neartú i duit an claonadh chun

amhras, agus é tá ag caoineadh ó leat an ministreacht aingil. Nuair a mheallann Sátan thú, ná bíodh focal amhrais nó dorchadais agat. Dá leat roghnaigh chun oscailt an doras chun aige moltaí, do aigne beidh bheith líonadh le distrust agus reibiliúnach ag ceistiú. Dá leat caint amach do mothúcháin, ní hamháin go n-imoibríonn gach amhras a chuireann tú in iúl duit féin, ach is síol é a phéacfaidh agus a iompróidh toradh i saol daoine eile, agus é féadfaidh bheith dodhéanta chun Cuir i gcoinne an tionchar de do focail.

Seans go mbeidh tú féin in ann
teacht chucu féin ó shéasúr an
temptation agus ó ribe Satan, ach
daoine eile a bhí faoi cheannas
b'fhéidir nach mbeidh do
thionchar in ann éalú ón
míchreideamh atá agat molta. Cé
chomh tábhachtach go labhróimid
ach na rudaí a bheidh tabhair
spioradálta neart agus saol!

Tá aingeal ag éisteacht le
cluinstin cén sórt tuairisce atá á
thabhairt agat don domhan faoi do
Mháistir neamhaí. Lig do chomhrá
a bheith an Té atá beo chun
idirghuí a dhéanamh ar do shon i
láthair an Athar. Nuair a thógann

tú lámh cara leat, moladh do Dhia a bheith ar do bheola agus isteach do croí. seo beidh mhealladh aige smaointe chun Íosa.

Tá trialacha ag gach duine; brón deacair a iompróidh, temptations deacair a cur i gcoinne. Déan ní inis do trioblóid chun do fear daoine bás, ach iompar gach rud chun Dia isteach paidir. Déan é a riail riamh chun abair aon focal de amhras nó díspreagadh. Is féidir leat a lán a dhéanamh chun saol daoine eile a ghealú agus neartú a gcuid iarrachtaí, le focail de dóchas agus naofa gáir.

Is iomaí anam cróga atá brúite go

géar ag cathú, beagnach réidh
chun lag isteach an coimhlint le
féin agus le an cumhachtaí de olc.
Ná díspreagadh a leithéid de
cheann ina streachailt chrua. Slán
leis cróga, dóchasach focail go
déanfaidh áiteamh dó ar aige
bealach. Dá bhrí sin an éadrom de
Go dtuga Críost solas uait. "Níl aon
duine againn beo dó féin."
Rómhánaigh 14:7 . Trínár dtionchar
neamhchomhfhiosach is féidir
daoine eile a spreagadh agus
neartú, nó féadfar iad a
dhíspreagadh, agus repelled ó
Chríost agus an fhírinne.

Tá go leor a bhfuil tuairim

earráideach acu ar an saol agus carachtar de Críost. siad smaoinreamh go sé bhí devoid de teas agus gréine, go raibh sé géar, dian, agus joyless. In a lán cásanna beidh an ar fad creidimh taithí tá daite le iad seo gruama radharcanna.

é tá go minic dúirt go Íosa ghuil, ach go sé bhí riamh ar eolas chun meangadh. Ár Slánaitheoir bhí cínte a Fear de Faraoir, agus aithne le brón, óir d'oscail sé a chroí do léan na bhfear go léir. Ach cé go raibh a shaol féin-dhiúltach agus scáthaithe le pian agus cúram, Ní raibh a spiorad brúite. Níor chaith

a ghnúis aithris- Sion na mbrón
agus an repining, ach ceann de
shíocháin shíochánta riamh. Bhí a
chuid tobar na beatha a bhí sa
chroí, agus pé áit a ndeachaigh sé
d'iompair sé suaimhneas agus
síocháin, áthas agus áthas.

Bhí ár Slánaitheóir
an-tromchúiseach agus go dian i
ndán, ach riamh gruama nó
corrach. Beidh saol na ndaoine a
dhéanann aithris air bheith lán de
dáiríre cuspóir ; siad beidh agat a
domhain chiall de pearsanta

freagracht. Beidh Levity a
repressed; ní bheidh aon
boisterous merriment, gan aon
rude jesting; ach tugann creideamh
Íosa síocháin mhaith a abhainn. é
dhéanann ní múchadh an éadrom
de áthas ; é dhéanann ní srian
cheerfulness ná scamall an
Grianmhar, miongháire aghaidh.
Críost tháinig ní chun bheith
mhinistreacht chun ach chun
ministir ; agus Cathain Bhí a chuid
grá rialaíonn isteach an croí,
againn déanfaidh lean Bhí a chuid
sampla.

Má choinníonn muid ár n-aighe
ar ár n-aighe gníomhartha

mí-chineálta agus éagóracha
daoine eile againn déanfaidh faigh
é dodhéanta chun grá leo mar
Críost tá grá linn; ach má fhanann
ár smaointe ar ghrádh iongantach
agus truaighe Chríost le haghaidh
linn, an céanna spiorad beidh
sreabhadh amach chun daoine eile.
muid ba chóir grá agus meas ar a
chéile, in ainneoin na lochtanna
agus na lochtanna nach féidir linn
cabhrú lena fheiceáil. Ba chóir go
mbeadh umhlaíocht agus
féin-distrust saothraithe, agus
tenderness othar le lochtanna
daoine eile. seo maróidh sé gach
féiniúlacht chúngaithe agus

cuirfidh sé mór-chroí orainn agus fial.

Deir an salmóir: “Cuirigí muinín sa Tiarna, agus déan an mhaith; mar sin beidh tú fanaigí ar an talamh, agus go deimhin beathaeofar thú.” Salm 37:3 .

“Iontaobhas isteach an a Thiarna.” gach ceann lá tá a ualaí, a cares agus perplexities; agus nuair a bhuailimid le chéile cé chomh réidh agus atá muid chun labhairt ar ár gcuid deacrachtaí agus trialacha. Cuireann an oiread sin trioblóidí ar iasacht isteach orthu, cuirtear an oiread sin faitíos orthu, den sórt sin a meáchan de imní tá

in iúl, go aon d'fhéadfadh is dócha
againn nach raibh aon trua,
grámhar Slánaitheoir réidh chun
éisteacht lenár n-iarrataí go léir
agus chun bheith chun linn a i
láthair cabhrú isteach gach am de
gá.

Tá eagla ar chuid acu i gcónaí,
agus trioblóid a fháil ar iasacht.
Gach lá siad timpeallaithe le
comharthaí grá Dé; gach lá a bhfuil
siad ag baint suilt as an deolchairí
de Bhí a chuid deonachas ; ach
siad overlook iad seo
beannachtaí i láthair. Bíonn a
n-aigne de shíor ag comhnuidhe ar
dhuine éigin rud dosháraithe a

bhfuil faitíos orthu a theacht; nó deacracht éigin d'fhéadfadh a bheith ann i ndáiríre a, cé gur beag, dallóga a súile do na go leor rudaí go éileamh buíochas. Tá an deacrachtaí siad teagmháil, ina ionad as iad a thiomáint chun Dé, an t-aon fhoirse cabhrach dá gcuid, iad a scaradh ó Eisean mar siad dúisigh corraíl agus repining.

An maith dúinn bheith neamhchreidmheach mar sin? Cén fáth ar chóir dúinn a bheith neamhshuimiúil ful agus distrustful? Is é Íosa ár gcara; tá suim ag gach neamh ar leas. Níor cheart dúinn an perplexities agus

imní a cheadú an saol laethúil
chun an intinn a ghríosú agus an
mala a scamadh. Má dhéanann
muid déanfaimid i gcónaí agat rud
éigin chun vex agus cur as do.
muid ba chóir ní indulge a

solicitude go amháin frets agus
caitheann linn, ach dhéanann ní
cabhrú linn chun béar trialacha.

D'fhéadfadh go mbeadh
an-aimhréiteach ort i gcúrsaí gnó;
seans go dtiocfaidh fás ar
d'ionchais níos dorcha agus níos
dorcha, agus leat féadfaidh bheith
faoi bhagairt le cailteanas ; ach
dhéanamh ní éirí dímholadh; caith
do chúram ar Dhia, agus fan socair
agus cheerful. Guí le haghaidh
eagna chun bainistigh do gnóthaí
le rogha, agus mar sin cosc a chur
ar chailteanas agus ar thubaiste.
Déan gach is féidir leat ar do
thaobh torthaí fabhracha a

thabhairt. Tá a chabhair geallta ag Íosa, ach ní raibh seachas ár n-iarracht. Nuair a bheidh, ag brath ar ár Cúntóir, tá tú déanta go léir leat is féidir, glacadh an toradh go suairc.

Ní hé toil Dé go ndéanfaí a mhuintir a mheá le cúram. Ach ní mheallann ár dTiarna sinn. Ní deir sé linn, “Ná bíodh eagla ort; níl aon chontúirtí i do chosán.” Tá a fhios aige go bhfuil trialacha agus contúirtí, agus sé Déileálann le linn soiléir. sé dhéanann ní mholadh chun ghlacadh Bhí a chuid daoine amach de a domhan de peaca agus olc, ach sé pointí leo

chun a gan teip tearmann. Bhí a chuid paidir le haghaidh Bhí a chuid dheisceabail bhí, “mé guí ná go Tú chóir iad a ghlacadh as an domhan, ach go Tú ghualainn coinnigh leo ó an olc.” “I an domhan,” sé deir, “tá déanfaidh agat ainnise: ach bheith de maith gáir ; mé agat shárú an domhan.” Eoin 17:15 ; 16:33 .

I Bhí a chuid Seanmóir ar an Sliabh, Críost mhúin Bhí a chuid dheisceabail lómhara ceachtanna isteach aird chun an riachtanas de muiníneach isteach Dia. iad seo ceachtanna deartha chun clann Dé a spreagadh ar feadh gach aois, agus siad agat teacht síos chun ár

am lán de teagasc agus compord. Dhírigh an Slánaitheoir a lucht leanúna ar éin an aeir agus iad a gcaróil mholta, gan ualach le smaointe cúraim, mar "ní chuireann siad, agus ní bhuainfidh siad." Agus fós an tAthair mór soláthraíonn siad dá gcuid riachtanas. Fiafraíonn an Slánaitheoir, "Nach bhfuil sibh i bhfad níos fearr ná iad?" Matha 6:26 . An Soláthraí mór don duine agus don ainmhí osclaíonn Bhí a chuid lámh agus soláthairtí go léir Bhí a chuid créatúir. Tá an éin de an aer nach bhfuil faoi bhun a fhógra. Ní scaoileann sé an bia

isteach ina gcuid billí, ach déanann Sé soláthar dá riachtanais.

Caithfidh siad na grán a bhailiú Tá sé scaipthe ar a son. Caithfidh siad an t-ábhar a ullmhú le haghaidh a gcuid neadacha beaga. Caithfidh siad a n-óg a bheathú. Téann siad amach ag canadh go a gcuid saothair, le haghaidh “do neamhaí Athair beathaithe iad.” Agus “tá sibh nach fearr i bhfad iad?” Nach bhfuil sibhse, mar dhaoine cliste, spioradálta lucht adhartha, ar mó luach ná éanlaith an aeir? Ní bheidh an Údar de ár bheith, an Caomhnóir de ár saol, an Aon EDS déanta

Déanaimís ina íomhá dhiaga féin,
soláthar dár riachtanais más ea
muinín isteach Eisean?

Críost pointeáilte Bhí a chuid
dheisceabail chun an bláthanna de
an Gort, ag fás isteach saibhir
saibhir agus glórach san áilleacht
shimplí atá ar neamh Thug Athair
dóibh, mar léiriú ar a ghrá don
duine. sé dúirt sé, "Déan
machnamh ar lilies na páirce,
conas a fhásann siad." An áilleacht
agus tá simplíocht na mbláthanna
nádúrtha seo sármhaith i bhfad
níos fearr ná áilleacht na Sholaimh.
An feisteas is taibhseach arna
dtáirgeadh ag an scil na healaíne ní

féidir comparáid a dhéanamh le grásta nádúrtha agus áilleacht radiantach an bláthanna de Dé cruthú. Íosa iarrann, "Dá Dia mar sin éadaí an féar den pháirc, atá inniu ann, agus amárach a chaitear san oigheann sé ní i bhfad níos mó éadaí tusa, O sibh de beag Creideamh?" Matha 6:28, 30 . Má thugann Dia, an tEalaíontóir diaga, do na bláthanna simplí a chailtear i lá a n-dathanna íogair agus éagsúil, cé mhéad cúram níos mó a bheidh Tá sé dóibh siúd atá cruthaithe ina íomhá féin? An ceacht seo de Is magadh é Críost don smaoinimh

imníoch, don imcheist agus don amhras, de an gan chreideamh croí.

Tá an Tiarna bheadh agat go léir Bhí a chuid clann mhac agus iníonacha sásta, síochánta, agus géilliúil. Arsa Íosa, “Mo shíocháin a thugaim daoibh: ní mar an Tugann an domhan, tugaim daoibh. Ná bíodh do chroí buartha, ach an oiread lig é bheith eagla.” “Seo rudaí agat mé labhartha chun tusa, go Mo áthas d'fhéadfadh fanann isteach tusa, agus go do áthas d'fhéadfadh bheith lán.” Eoin 14:27 ; 15:11 .

Sonas go tá á lorg ó leithleasach

motives, amuigh de an cosán de dhualgas, go bhfuil droch-chothrom, aclaí, agus sealadach; Gabhann sé, agus tá an t-anam líonta le uaigneas agus brón; ach tá áthas agus sásamh i seirbhís Dé; níl fágtha ag an gCríostaí siúl isteach neamhchinnte cosáin ; sé tá ní chlé chun vain aiféala agus díomá.

[124] beatha seo againn féadfaimid fós a bheith lúcháireach iontu ag féachaint chun an saol thall.

Ach fiú anseo Críostaithe féadfaidh agat an áthas de comaoineach le Críost; féadfaidh siad solas a ghrá a bheith acu, an

sólás suthain dá láithreach. Is féidir le gach céim sa saol sinn a thabhairt níos gaire do Íosa, féadfaidh tabhair linn a níos doimhne taithí de Bhí a chuid grá, agus féadfaidh thabhairt linn aon céim gaire chun an beannaithe abhaile de síocháin. Ansin lig linn ní caitheadh ar shiúl ár muinín, ach tá dearbhú daingean, níos daingne ná riamh. “Go dtí seo chabhraigh an Tiarna linn,” agus cabhróidh sé linn go dtí an deireadh. 1 Samúéil 7:12 . Lig linn cuma chun an cuimhneacháin piléir, meabhrúcháin de

Cad an Tiarna tá déanta chun
compord linn agus chun shábháil
linn ó an lámh de an scriosta. Lig
linn coinnigh úr isteach ár
cuimhne go léir an tairisceana
trócaire a thaisbeáin Dia
dhúinn,—na deora a chaith sé as,
na pianta Sé tá soothed, baineadh
na himní, deireadh leis an eagla,
na mianta do sholáthruightheas, na
beannachtaí bronntar,—mar sin do
neartuigheadh sinn féin ar son go
léir go tá roimh linn tríd an
fuílleach de ár oilithreach.

muid ní féidir ach cuma ar
aghaidh chun nua perplexities
isteach an ag teacht coimhlint, ach

is féidir linn breathnú ar a bhfuil san am atá caite chomh maith le cad atá le tar, agus abair, “Go dtí seo chuidigh an Tiarna linn.”

“Amhail do laethanta, mar sin beidh do neart.” Deotranaimí 33:25 . Ní sháróidh an triail an neart a thabharfar dúinn chun é a iompar. Ansin in iúl dúinn a chur suas ár oibre díreach cá againn faigh é, ag creidiúint go pé rud féadfaidh teacht, neart comhréireach chun an triail beidh bheith tugtha.

Agus beidh ag geataí na bhflaitheas agus ag geataí a chaitheamh ar oscailt chun ligean isteach Dé leanaí, agus ó an liopaí

de an Rí de ghlóir an beannacht
beidh titim ar a gcuid cluasa mhaith is
saibhre Ceol, “Tar, sibh beannaithe de
Mo

Athair, oidhreacht an Ríocht
ullmhaithe le haghaidh leat ó an
bunús de an domhan.” Matha
25:34 .

Ansin cuirfear fáilte roimh na
fuascailte chuig an teach a thug
Íosa ag ullmhú dóibh. Ní bheidh a
gcuid compánach an vile de
talamh, liars, idolaters, an
neamhghlan, agus gan creideamh ;
ach siad beidh chomhlachú le siúd
EDS agat shárú Sátan agus tríd
diaga cairde a bheith déanta
carachtair foirfe. Gach claonadh

peacach, ev- imperfection ery, go afflicts iad anseo curtha as oifig ag an fola de Críost, agus an barr feabhais agus gile de Bhí a chuid glóir, i bhfad níos mó ná gile na gréine, a thugtar dóibh. Agus an morálta áilleacht, an foirfeachta de Bhí a chuid carachtar, shines tríd iad, i bhfad níos mó ná an splendour amach. Tá siad gan locht roimh an ríchathaoir mhór bhán, ag roinnt na dínite agus na bpríbhleáidí de an aingil.

I amharc de an glórmhar oidhreacht go féadfaidh bheith a chuid, "Cad déanfaidh duine thabhairt ar a anam?" Matha 16:26 .

Féadfaidh sé a bheith bocht, ach tá saibhreas agus dínit aige ann féin mar atá an domhan níorbh fhéidir a bhronnadh riamh. An t-anam a fhuascailt agus a ghlanadh ón bpeaca, le Sáraíonn a cumhachtaí uaisle go léir atá tiomnaithe do sheirbhís Dé luach ; agus ann tá áthas isteach neamh isteach an láithreach de Dia agus an naofa aingil thar aon anam amháin fuascailte, áthas a chuirtear in iúl i amhráin de naofa bua.

Tuilleadh i [m. egwwritings.org](http://m.egwwritings.org)